

ပင်လုံစာတိုက်

မြေကျန်းညို

(မူလတန်းအဆင့်စာစီစာကုံးများ)

ဦးဇော်မျိုး (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ပုံနှိပ်ခြင်း ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု(၅၀၀)

ထုတ်ဝေသည့်ခုနှစ် ၂၀၁၆ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

မျက်နှာပုံအိုင် နော်အိမ်ခန်း၊ လူမော်

စာစီနှင့် အတွင်းအပြင်အဆင် လူမော်

မျက်နှာပုံနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ ဦးကျော်မိုးစိန် (အောင်သာပုံနှိပ်တိုက်-၀၀၆၉၀)
၁၇၂၂၃၁လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်း၊ ပြည်
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ ဦးအောင်နိုင်မြင့် (မဇ္ဈိမစာပေ-၀၀၂၆၅)
အမှတ်(၄၇)၊ ၁-လမ်း၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊
တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ချိရေး ပစ်တိုင်းထောင်စာပေ
အမှတ်(၃၆၇)၊ ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်းထိပ်၊
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်း၊ ပန်းဘဲတန်း၊ ပြည်
ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉၇၃၂၅၁၄၅၀၊ ၀၉-၇၃၂၄၈၆၆၆

တန်ဖိုး - ၁၈၀၀ ကျပ်

စာအုပ်ကတ်တလောက် အချက်အလက်များ - CIP

ဇော်မျိုး၊ ဦး

၃၇၂

မြကျွန်းညို မူလတန်းအဆင့်စာစီစာကုံးများ/

ဦးဇော်မျိုး (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)။ -- ရန်ကုန်၊ မဇ္ဈိမစာပေ၊ ၂၀၁၆။

၁၆၄ စာ၊ ရုပ်ပုံ၊ ၁၄ x ၂၁ စင်တီမီ

(၁) မြကျွန်းညို မူလတန်းအဆင့် စာစီစာကုံးများ။

ဗာစိကော

မိဘအုပ်ထိန်းသူများသို့ အမှာ

ထပ်မံညွှန်းတမ်းပါ စာစီစာကုံးများ

၁။	စေတနာ	၂
၂။	သိုးရေခြုံသောဝံပုလွေ	၄
၃။	ဆန်စပါး	၆
၄။	တို့ကျောင်း (ကဗျာ)	၈
၅။	အမျိုးသားနေ့	၁၀
၆။	ကြက်မွေးမြူရေး	၁၂
၇။	ပျားနှင့်ပိတုန်း	၁၄
၈။	ရွှေတိဂုံစေတီတော်	၁၆
၉။	စိန်ပေဒါ	၁၈
၁၀။	ဆုံးမစာ (ကဗျာ)	၂၀
၁၁။	ထမနဲပွဲ	၂၂
၁၂။	ဗမာ့သား (ကဗျာ)	၂၄
၁၃။	ပုဂံ	၂၆
၁၄။	စံပယ်ရုံ (ကဗျာ)	၂၈

၁၅။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း	၃၀
၁၆။	ဆုံးမစာ (ကဗျာ)	၃၂
၁၇။	ဇာတ်မင်းသားကြီး ဦးဖိုးစိန်	၃၄
၁၈။	ပညာရှိဦးကွက်	၃၆
၁၉။	ဆား	၃၈
၂၀။	ကျောင်းစာကြည့်တိုက်	၄၀

ကျောင်းဝန်းကျင်စာစီစာကုံးများ

၂၁။	ကျွန်ုပ်တို့၏ကျောင်း	၄၄
၂၂။	အလံတိုင်နှင့် အလံတော်	၄၆
၂၃။	စာသင်ခန်း	၄၈
၂၄။	ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး	၅၀
၂၅။	အတန်းပိုင်ဆရာမ	၅၂
၂၆။	ဆရာကန်တော့ပွဲ	၅၄
၂၇။	ကျောင်းမှန်ဈေးတန်း	၅၆
၂၈။	ကျောင်းသွားကျောင်းပြန်မြင်ကွင်းများ	၅၈
၂၉။	စာမေးပွဲ	၆၀
၃၀။	ကျွန်တော်တို့ကျောင်းဥယျာဉ်	၆၂

အိမ်ဝန်းကျင် စာစီစာကုံးများ

၃၁။	ကျွန်တော်တို့အိမ်	၆၆
၃၂။	အိမ်နီးနားချင်းများ	၆၈
၃၃။	ကျွန်ုပ်အကြောင်း	၇၀
၃၄။	သန့်ရှင်းရေး	၇၂
၃၅။	ကျွန်တော်တို့မိသားစု	၇၄
၃၆။	မေမေ့အကြောင်း	၇၆

၃၇။	ဖေဖေအကြောင်း	၇၈
၃၈။	မွေးနေ့ပွဲ	၈၀
၃၉။	ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ	၈၂
၄၀။	သူငယ်ချင်းများ	၈၄
၄၁။	ကျွန်ုပ်တို့မြို့	၈၆
၄၂။	ကျွန်တော်တို့ရွာ	၈၈

စုပုံပြုစု လှေကျင်ခန်းများ

၄၃။	တိရစ္ဆာန်ရုံသို့တစ်ခေါက်	၉၁
၄၄။	မိသားစုဘုရားဖူး	၉၂
၄၅။	သစ်ပင်စိုက်ခြင်း	၉၃
၄၆။	ကျောင်းစဖွင့်သောနေ့	၉၄
၄၇။	ငှက်မိသားစု	၉၅
၄၈။	မိုးကောင်းကင်ကြီး	၉၆
၄၉။	ပန်းခြံသို့တစ်ခေါက်	၉၇
၅၀။	အပြေးပြိုင်ပွဲ	၉၈
၅၁။	မိဘကူ	၉၉
၅၂။	ကျွန်ုပ်၏ တစ်နေ့တာ	၁၀၀

ရာသီဥတုသဘာဝနှင့် ပန်းကျင်တိုင်ရာ တစ်တက်များ

၅၃။	နံနက်ခင်းအလှ	၁၀၂
၅၄။	ညနေခင်းအလှ	၁၀၄
၅၅။	နေ့ရာသီ	၁၀၆
၅၆။	မိုးရာသီ	၁၀၈
၅၇။	ဆောင်းရာသီ	၁၁၀
၅၈။	တောင်တန်းနှင့် တောအုပ်	၁၁၂

၅၉။	ပင်လယ်	၁၁၄
၆၀။	မြစ်	၁၁၆
၆၁။	ရေကန်ကြီး	၁၁၈
၆၂။	လိပ်ပြာနှင့် ပိုးစုန်းကြူး	၁၂၀
၆၃။	လှုပ်စီးလှုပ်ခြင်းနှင့် မိုးခြိမ်းခြင်း	၁၂၂
၆၄။	ခွေးနှင့်ကြောင်	၁၂၄
၆၅။	စာကလေးနှင့် ကျီးကန်း	၁၂၆
၆၆။	သစ်ပင်များအကြောင်း	၁၂၈
၆၇။	ယာဉ်အန္တရာယ်	၁၃၀

အားကစားနှင့် ယဉ်ကျေးမှုပွဲတော်များ

၆၈။	ကလေးအားကစားကွင်း	၁၃၄
၆၉။	ပြေးပွဲပြိုင်ပွဲ	၁၃၆
၇၀။	ဘောလုံးပွဲ	၁၃၈
၇၁။	စက်ဘီးစီးခြင်း	၁၄၀
၇၂။	ရေကူးခြင်း	၁၄၂
၇၃။	ဂိမ်းကစားခြင်း	၁၄၄
၇၄။	ကြက်တောင်ရိုက်ခြင်း	၁၄၆
၇၅။	သင်္ကြန်ပွဲ	၁၄၈
၇၆။	ညောင်ရေသွန်းပွဲ	၁၅၀
၇၇။	ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်လှူပွဲ	၁၅၂
၇၈။	သီတင်းကျွတ်မီးထွန်းပွဲတော်	၁၅၄
၇၉။	တန်ဆောင်တိုင်မီးပုံးပျံပွဲ	၁၅၆
၈၀။	ဘုံကထိန်ပွဲ	၁၅၈
၈၁။	သံပုံစေတီပွဲ	၁၆၀
၈၂။	ဘုရားပွဲ	၁၆၂

မိဘအုပ်ထိန်းသူများသို့စာမှာ

မူလတန်းကလေးတွေအတွက် ရေးသားထားတဲ့ သည်စာစီစာကုံး စာအုပ်မှာ ကလေးတွေ ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်အောင် ရုပ်ပုံတွေကို ဖော်ပြ ထားပါတယ်။ ပြီးတော့ ရုပ်ပုံကြည့်ပြီး ရေးသားနိုင်ဖို့အတွက် စာစီစာကုံး လေ့ကျင့်ခန်းတွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။ ကလေးတွေကို သည်အတိုင်း စာစီ စာကုံးတွေ ချပြီးရေးခိုင်းဖို့ဆိုတာ လွယ်ကူတဲ့အလုပ် မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့လေး တွေက စိတ်ဝင်တစားရှိမှ လုပ်ရတာ ပိုလွယ်ကူမှာပါ။ မိဘအုပ်ထိန်းသူတွေ ဘက်ကလဲ အချိန်ပေးပြီး သူတို့နဲ့အတူ စာစီစာကုံးရေးသားရာမှာ ဝိုင်းဝန်းစဉ်း စားပေး၊ ဝိုင်းကူပေးဖို့ လိုပါတယ်။ ပြီးတော့ နမူနာရေးပြထားတဲ့ စာစီစာကုံး လေးတွေ ဖတ်ခိုင်းပြီး မတူကွဲပြားတဲ့ စာစီစာကုံးလေးတွေ ရေးချင်လာအောင်လဲ ကြိုးစားပေးဖို့ လိုပါတယ်။ စာတွေကို များများရေးနိုင်ဖို့ထက် စာရေးချင်စိတ် ပေါ်ပေါက်လာအောင် လုပ်ပေးနိုင်ဖို့က ပိုပြီး အရေးကြီးပါတယ်။ ကလေးတွေမှာ တစ်ကြောင်းစ၊ နှစ်ကြောင်းစပဲဖြစ်ဖြစ် စာရေးချင်စိတ် ပေါ်ပြီဆိုရင် ရှေ့ဆက်ဖို့ မခက်ခဲတော့ပါဘူး။ ကလေးတွေကို မူလတန်းအဆင့် ပြီးမြောက်အောင်မြင်ဖို့ သင်ယူမှုရည်ရွယ်ချက်တွေမှာ စာအရေးအသားပိုင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ...

- ၁။ လက်ရေးလက်သား လှပညီညာစွာရေးတတ်ရန်
- ၂။ သတ်ပုံမှန်ကန်စွာရေးတတ်ရန်
- ၃။ ဖတ်စာပါအကြောင်းအရာတို့ကို ပြန်လည်ရေးသားတတ်ရန်
- ၄။ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်သုံး၍ ဝါကျဖွဲ့တတ်ရန်

၅။ နားလည်ပြီးအကြောင်းအရာများ။ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အကြောင်းအရာ
တို့ကို စာတစ်ပိုဒ်၊ စာတစ်ပုဒ် စာစီကုံးရေးသားတတ်ရန်

၆။ ဖတ်စာပါ ကဗျာတို့ကို ပြန်လည်ရေးပြတတ်ရန် ဆိုပြီး ပါရှိပါတယ်။
သည်အချက်တွေဟာ မူလတန်းအဆင့်အတွက် အရေးကြီးတာမို့
ကလေးကို ဝိုင်းကူညီပေးဖို့ ပြောခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ထပ် အကြံပေးလိုတာကတော့ ကလေးတွေနဲ့အတူ စာရေးသား
ရာမှာ သူတို့ရေးတတ်သလို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရေးသားစေချင်ပါတယ်။ စကား
ပြောဟန်နဲ့ပဲရေးရေး၊ စာဟန်နဲ့ပဲရေးရေး ရေးချင်သလိုသာ ရေးပါစေ။ ဒါပေမဲ့
ကလေးက စကားပြောနဲ့ ရေးထားတာကိုတော့ လူကြီးက စာဟန်နဲ့ပြောင်းပြီး
ရေးသားပြဖို့ လိုပါတယ်။ အရေးကြီးတာက စာတစ်ကြောင်း၊ စာတစ်ပိုဒ်
ရေးသားအားထုတ်ဖို့ပါပဲ။

ဒါမှလည်း ကလေးလေးတွေနဲ့ မိဘအုပ်ထိန်းသူတွေဟာ အတူတကွ
ပြောဆိုလိုက်၊ ရေးသားလိုက် ပြုလုပ်ရင်း ကလေးလေးတွေဟာ မြန်မာစာနဲ့
ပတ်သက်လို့ ဖတ်တတ်၊ ရွတ်တတ်ရုံအဆင့်ကို ကျော်လွန်ပြီး ပြန်ပြီးလည်း
ပြောတတ်၊ ပြန်ပြီးလည်းရေးတတ်တဲ့ ကလေးလေးတွေ ဖြစ်လာမှာပါပဲ။

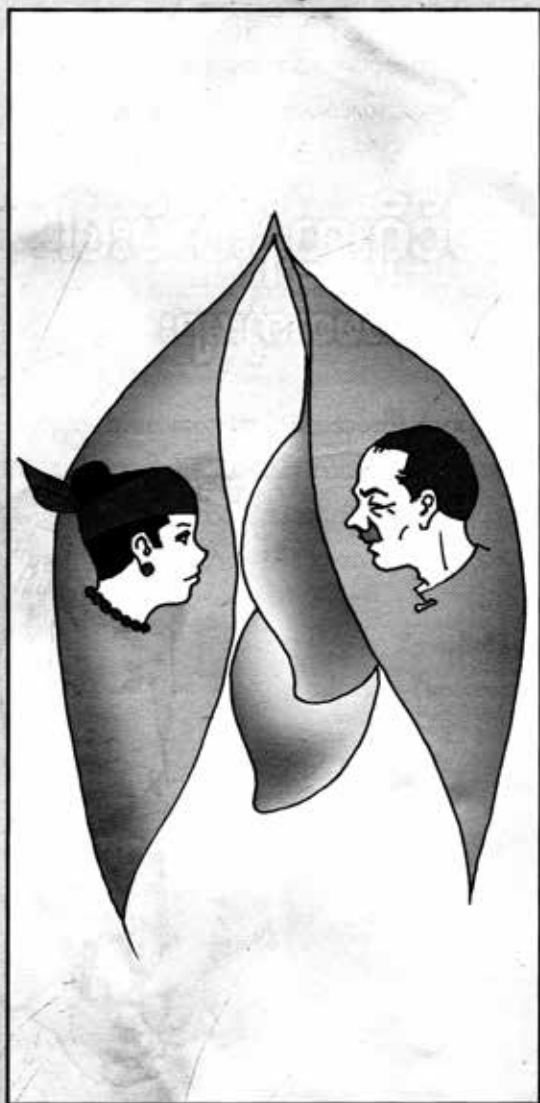
**မိဘအုပ်ထိန်းသူများကို
ရိုသေလေးစားလျက်
ဦးတော်မျိုး (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)**

သင်ရိုးညွှန်းတမ်းပါ
စာစီစာကုံးများ

ဝေတနာ

စေတနာ

အိမ်ရှေ့မင်းသားသည် တောကစားထွက်လာစဉ် သရက်ပင်ပေါက်လေးများကို စိုက်ပျိုးနေသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်အား တွေ့လေသည်။ အဘိုးအိုလည်း လတ်ဆတ်၍ မွှေးကြိုင်ချိုမြိန်သော သရက်သီးတို့ဖြင့် ဖည့်ခံ၏။ မင်းသားက အဘိုး အသက်မည်မျှရှိပြီနည်းဟု မေးလေသည်။ ကျွန်ုပ်အသက်သည် ရှစ်ဆယ်ရှိပါပြီဟု အဘိုးက ဖြေ၏။ မင်းသားက အဘိုးစိုက်ပျိုးနေသော သရက်သီးကို အဘိုးစားရန် မျှော်လင့်နေပါသေးသလော၊ မိမိအတွက် အကျိုးခံစားခွင့် မရနိုင်သည့်အလုပ်ကို လုပ်ခြင်းသည် သင့်မြတ်ပါ၏လောဟု မေး၏။ အဘိုးအိုက အသင်မင်းသား စားသုံးနေသော သရက်သီးသည် ကျွန်ုပ်၏ ဘိုးဘေးများက စိုက်ပျိုးခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုစိုက်ပျိုးနေသော သရက်ပင်ပေါက်များ ကြီးပြင်းလာသောအခါတွင် ကျွန်ုပ်၏ သားမြေးများနှင့် နောင်လာနောင်သားများ စားသုံးနိုင်ကြပါလိမ့်မည်ဟု ဖြေ၏။

အိမ်ရှေ့မင်းသားက အဘိုးအို၏စကားသည် မှတ်သားထိုက်ပေစွ။ ယနေ့မှစ၍ ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ နောင်လာနောင်သားတို့ အကျိုးရှိမည့် အလုပ်မျိုးကိုသာ လုပ်ပါတော့မည်။ အဘိုးအား ပူဇော်ပါရစေဟု ပတ္တမြားလက်စွပ်ကို ချွတ်၍ ပေးပြီးလျှင် စီးတော်မြင်းကိုနှင့်၍ ရွှင်လန်းစွာ ထွက်သွားလေ၏။ အဘိုးအိုက ငှါစေတနာအလျောက် စိုက်ပျိုးသော အပင်ကလေးများသည် ယခု လက်ငင်းပင် ပတ္တမြားသီး သီးပေပြီဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကျူးရင့်လေ၏။

သိုးရေခြံ့သောဝံပုလွေ

သိုးရေခြံထားသော ဝံပုလွေ

ဝံပုလွေတစ်ကောင်သည် တောင်ခြေစားကျက်တွင် သိုးတစ်အုပ်ကို တွေ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် သိုးများကို စားနိုင်ရန် ကြံစည်၏။ ဝံပုလွေသည် မိမိ ကိုယ်ပေါ်တွင် သိုးရေကိုခြံလွှမ်း၍ သိုးဟန်ဆောင်ကာ သိုးအုပ်ထဲသို့ ဝင်၏။ ထိုသို့ဖြင့် သိုးများကို နေ့စဉ်ဖမ်း၍ စား၏။ သိုးများမှာ တစ်ကောင်ပြီး တစ်ကောင် ပျောက်ဆုံးနေ၏။ သိုးကျောင်းသားသည် သိုးအုပ်တွင်းသို့ဝင်၍ နေ့ရောညပါ စောင့်ရှောက်၏။ တစ်နေ့သို့ သိုးအုပ်ထဲတွင် သိုးတစ်ကောင်သည် မြက်ကိုလည်း မစား။ အခြားသိုးများကဲ့သို့ မရွေးရှားသည်ကို အကဲခတ်မိ၏။ ဤအကောင်သည် သိုး မဟုတ်။ သိုးရေခြံထားသော ဝံပုလွေသာဖြစ်ရမည်။ ရန်သူကိုတွေ့ပြီ။ သိုးကျောင်းသားသည် ဝံပုလွေကို ကြိုးကွင်းပစ်၍ ဖမ်းလိုက်၏။ ထိုနောက် သစ်ပင် တွင် တွဲလောင်းချည်ထားလိုက်၏။

ထိုအချိန်တွင် အခြားသိုးကျောင်းသားနှစ်ဦးသည် ရောက်ရှိလာ၏။ သစ်ပင်တွင် တွဲလောင်းချည်ထားသော သိုးတစ်ကောင်ကို တွေ့မြင်ကြ၍ ဤသိုး ကို အဘယ်ကြောင့် ကြိုးဖြင့် ဆွဲချည်ထားပါသနည်းဟု မေးလေ၏။ သိုးကျောင်း သားက ဤအကောင်သည် သိုး မဟုတ်ပါ။ သိုးရေခြံထားသော ဝံပုလွေသာ ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ဖြေလေသည်။ ထိုအခါ သိုးကျောင်းသားနှစ်ဦးက မိတ်ဆွေ ဟန်ဆောင်သူသည် ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး ရန်သူဖြစ်သည်ဟု မှတ်ချက် ချလိုက်လေသတည်း။

ဆန်ဝပါး

ဆန်စပါး

ဆန်စပါးသည် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၏ အသက်သွေးကြောဖြစ်သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံသားတို့ နေ့စဉ်စားသုံးသည့် အာဟာရလည်းဖြစ်သည်။ ရှေးအခါက နွားနှင့် ထွန်တုံးကိုသာ အသုံးပြု စိုက်ပျိုးခဲ့ကြသော်လည်း ယခုအခါတွင် လယ်ထွန်စက်များကိုပါ အသုံးပြု၍ စိုက်ပျိုးကြပါသည်။ ယခင်က လယ်တစ်ဧက လျှင် တင်း ၃၀ ခန့် ထွက်ခဲ့ရာ ယခုအခါ အထူးဂရုစိုက်လျှင် တင်း ၃၀၀ အထိ ထွက်နိုင်ပါသည်။

ပျိုးထောင်ရာတွင် အထွက်ကောင်းသည့် စပါးမျိုးသန့်ကိုသာ အသုံးပြုရပါသည်။ ရက်ပေါင်း ၂၅ ရက်မှ ရက်ပေါင်း ၃၀ အတွင်း ပျိုးနှုတ်၍ ကောက်စိုက်ရပါသည်။ ဓာတ်မြေဩဇာနှင့် သဘာဝမြေဩဇာကို အချိုးကျကျ သုံးရပါမည်။ ပိုးမွှားအန္တရာယ် ကာကွယ်ရန်နှင့် ရိတ်သိမ်းရာတွင် အလေအလွင့် မရှိစေရန် ဂရုပြုရပါမည်။

တို့ကျောင်း

တို့ကျောင်း(ကဗျာ)

- ၁။ အရွယ်ရောက်လာ၊ တို့ကျောင်းမှာ၊ ပညာသင်ကြားကြ။
- ၂။ ရွာ၏အလယ်၊ ဂုဏ်ယူဖွယ်၊ တင့်တယ်လှပေစွ။
- ၃။ ကျောင်းသားကျောင်းသူ၊ ဈာန်ကြည်ဖြူ၊ ညီတူဝတ်ဆင်ရ။
- ၄။ ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်၊ နေ့စဉ်ပင်၊ သူတ်သင်သန်ရှင်းကြ။
- ၅။ ကျောင်းဥယျာဉ်မှာ၊ မျိုးစုံစွာ၊ ညီညာစိုက်ပျိုးကြ။
- ၆။ ကျောင်း၏စည်းကမ်း၊ မပျက်တမ်း၊ ဝန်ထမ်းစောင့်ထိန်းကြ။
- ၇။ တို့ကျောင်းကိုခင်၊ တို့ချစ်လျှင်၊ မြပင်လေးစားကြ။
- ၈။ ကျောင်း၏ကျေးဇူး၊ ပညာပူး၊ ဆွတ်ဇူးနေ့စဉ်ရ။
- ၉။ တို့ကျောင်းဂုဏ်ရောင်၊ တိုးမြှင့်ဆောင်၊ ရည်အောင်ကြိုးစားကြ။

(စကားပြေပြန်ဆိုချက်)

ကျောင်းနေသောအရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့ကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြားကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းသည် ရွာ၏အလယ်တွင် ဂုဏ်ယူဖွယ် တင့်တယ်စွာ ရှိနေပါသည်။ ကျောင်းသားကျောင်းသူများသည် ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ ချစ်ချစ်ခင်ခင်ရှိလျက် ကျောင်းဝတ်စုံများကို ညီတူဝတ်ဆင်ရပါသည်။ ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း နေ့စဉ် သူတ်သင်သန်ရှင်းကြပါသည်။ ကျောင်းဥယျာဉ်တွင် သစ်ပင်မျိုးစုံကို ညီညာစွာ စိုက်ပျိုးကြပါသည်။ ကျောင်းမှပေးသော စည်းကမ်းများကိုလည်း မပျက်တမ်း ထမ်းရွက်စောင့်ထိန်းကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းကို ချစ်ခင်သောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကျောင်းကို အမြဲတန်း လေးစားကြပါသည်။ ပန်းပွင့်ပန်းဖူးလေးများကို ဆွတ်ခူးယူ၍ ရသကဲ့သို့ ကျောင်း၏ကျေးဇူးကြောင့် ပညာများကို နေ့စဉ်ရရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကျောင်း၏ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို တိုးမြှင့်အောင် ရည်ရွယ်၍ ကြိုးစားကြရပါသည်။

အမျိုးသားနေ့

အမျိုးသားနေ့

တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် (၁၀) ရက်နေ့သည် အမျိုးသားနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ၁၈၈၅ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလိပ်တို့၏ လက်အောက်ခံဘဝသို့ ကျရောက်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကို ဖွင့်လှစ်ရန် စီစဉ်သည်။ တက္ကသိုလ်ဥပဒေကိုလည်း ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ဤဥပဒေအရ တက္ကသိုလ်ပညာ သင်လိုသူတိုင်း သင်ကြားခွင့်မရနိုင်သဖြင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားကြီးများက ဦးဆောင်၍ သပိတ်မှောက်ခဲ့ကြသည်။

အမျိုးသားကောလိပ်နှင့် အမျိုးသားကျောင်းများကို တည်ထောင်ကြပါသည်။ ထိုကျောင်းများကြောင့် အမျိုးသားစိတ်ဓာတ်များလည်း ပိုမိုနိုးကြားဖွံ့ဖြိုးလာပါသည်။ မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံးအား မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် တက်ကြွအောင် လှုံ့ဆော်ပေးသော ထိုနေ့ကို အမျိုးသားနေ့ဟူ၍ သတ်မှတ်ခဲ့ကြပါသည်။ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် နိုးကြားစေခဲ့သော အမျိုးသားနေ့ကို မမေ့သင့်ပါ။

ကြက်မွေးမြူရေး

ကြက်မွေးမြူရေး

လူမမာများကို ကြက်စွပ်ပြုတ်သောက်ရန် ဆရာဝန်များက တိုက်တွန်းလေ့ရှိသည်။ လူမမာများသည် သွေးအားနည်းနေတတ်သဖြင့် အာဟာရဓာတ်စုံလင်စွာပါရှိသော ကြက်သားစွပ်ပြုတ်သောက်ခြင်းဖြင့် သွေးအား ပြန်ကောင်းလာနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကြက်များမှာ အသားစားကြက်နှင့် ဥစားကြက်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။

ကြက်များကို ဖွဲနု၊ ပြောင်းဆန်မှုန့်နှင့် ပုစွန်ခြောက်မှုန့်တို့ကို အချိုးကျ ရောစပ်၍ ကျွေးရသည်။ ကန်စွန်းရွက်၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ ဗေဒါ၊ ပေါက်ပန်းဖြူ စသော အစာစိမ်းတို့ကိုလည်း ကျွေးရသည်။ ကြက်ခြံသန်ရှင်းရေးမှာ အလွန်အရေးကြီးသည်။ ကြက်ခြံကို နေ့စဉ် လှည်းကျင်းရသည်။ ပိုးမွှားများ ကင်းရှင်းအောင် ထုံးမှုန့်ဖြူးပေးရသည်။ ကြက်သားသည် နူးညံ့ဖိုဖို၊ အရသာရှိဖိုဖို၊ အာဟာရဓာတ်လည်း ကြွယ်ဝဖိုဖို၊ လူတို့ များစွာ စားသုံးကြဖိုဖို။

ပျားနှင့်ပိတုန်း

ပျားနှင့်ပိတုန်း(ကဗျာ)

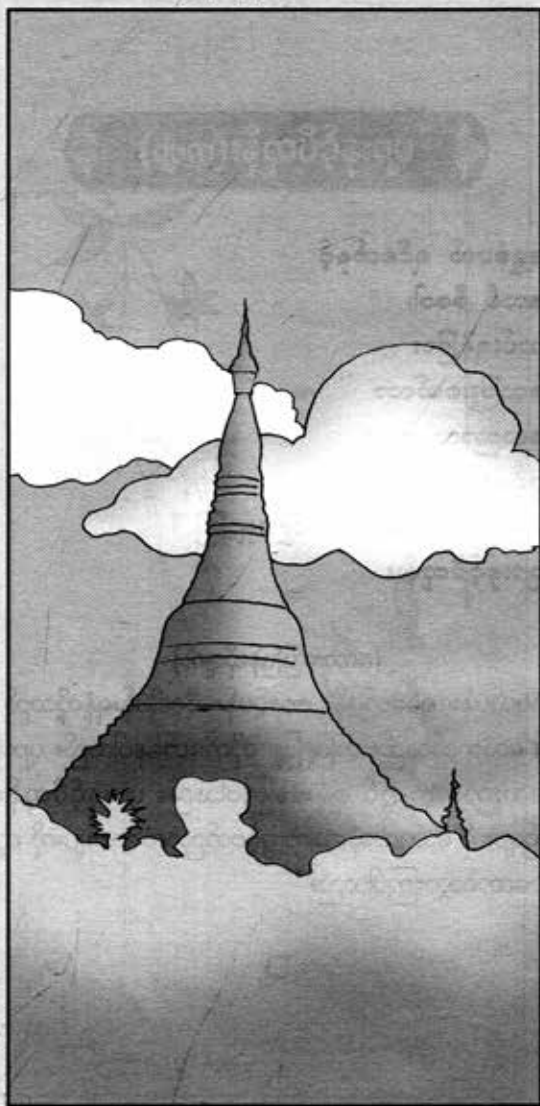
ရွှေစံပယ် ရင်ခတ်နှင့်
လေဝ် ဇီဝေါ၊
သင်းရနံ့ဖြာ၊
လေဖြူးငယ်လာ
လေညာက စုရုံး၊
ပွင့်ဝတ်ညှာတံ့ချူလို့
လူလို့ပင် သယ်ဆောင်သွားရှာကြ
ပျားနှင့်ပိတုန်း၊

(စကားပြေပြန်ဆိုချက်)

စံပယ်ပန်း၊ ရင်ခတ်ပန်း၊ လေဝ်ပန်း၊ ဇီဝေါပန်းရနံ့တို့သည် သင်းဖြာ
နေပါသည်။ လေသည်လည်း တဖြူးဖြူး တိုက်ခတ်နေပါသည်။ ပျားနှင့်ပိတုန်း
တို့သည် လေညာဘက်တွင် စုရုံးနေကြပါသည်။ ပျားနှင့်ပိတုန်းတို့သည်
ပန်းဝတ်ရည်များကို သောက်သုံးလျက် ပွင့်ဝတ်ညှာတံ့လေးများကို လူသားများ
ကဲ့သို့ သယ်ဆောင်သွားကြပါသည်။

ရွှေတိဂုံဝေတီတော်

ရွှေတိဂုံစေတီတော်

ဥက္ကလာပမင်းကြီးသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော် မဟာ သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်တွင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ကို ဌာပနာ၍ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို စတင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။ တည်စက စေတီ၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၆၆)ပေသာ ရှိပါသည်။ ယခုအခါ စေတီတော်၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၃၂၆)ပေ ရှိပါသည်။

အနောက်ဘက်စောင်းတန်းတွင် ရွှေလျားစက်လှေကား တပ်ဆင်ထားပြီး ကျန်စောင်းတန်းသုံးသွယ်တွင် ဓာတ်လှေကားများ တပ်ဆင်ထားရာ ထိုလှေကားများဖြင့်လည်း ရင်ပြင်ပေါ်သို့ တက်နိုင်ပါသည်။ စေတီတော်၏ ရင်ပြင်ပေါ်တွင် စောင်းတန်းလေးသွယ်ကို မျက်နှာမူလျက် အာရုံခံတန်ဆောင်းကြီးလေးခုရှိပါသည်။ စေတီတော်၏ အနောက်မြောင်ထောင့်ယွန်းယွန်းတွင် ဗုဒ္ဓဝင်ပြတိုက်ကြီး ရှိပါသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်၏သမိုင်းကို မွန်ဘာသာ၊ မြန်မာဘာသာ တို့ဖြင့် ရေးထိုးထားသော ကမ္ဘည်းကျောက်စာတိုင်များလည်း စိုက်ထူးထားပါသည်။

ဝိန်ဗေဒါ

စိန်ဗေဒါ

စိန်ဗေဒါသည် မြန်မာ့ဆိုင်းပညာလောကတွင် အကျော်ကြားဆုံး ဆိုင်းပညာရှင်ကြီး ဖြစ်သည်။ စိန်ဗေဒါ၏ ငယ်နာမည်မှာ မောင်လေး ဖြစ်သည်။ နန်းတွင်း ဆိုင်းတော်တီး ဆရာဖေကြီးနှင့် ဒေါ်မမလေးတို့မှ ၁၈၈၂ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်သည်။ မောင်လေးသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက တူရိယာသံစဉ်များနှင့် ရင်းနှီးခဲ့သည်။ ၁၄ နှစ်သားမှစ၍ ဆိုင်းခွဲ၍ တီးခဲ့သည်။

မောင်လေး တီးလေ့ရှိသော သီချင်းမှာ ဗေဒါသီချင်း ဖြစ်သည်။ ဗေဒါ သီချင်း တီးကွက်မှာ လူကြိုက်များလှ၍ ဗေဒါမောင်လေးဟု အမည်တွင်လာသည်။ စိန်ဆိုင်းကို တီးရသော ဆရာဖေကြီး၏ သားဖြစ်သောကြောင့် စိန်ဟူသည့် စကားတစ်လုံးတိုးကာ စိန်ဗေဒါဟူ၍ မည်တွင်လေသည်။ သီပေါမင်းက စိန်ဗေဒါအား နေမျိုးဗလကျော်သူ ဟူသော ဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်ခဲ့လေသည်။ စိန်ဗေဒါသည် အင်္ဂလန်သံဆန်းတီးလုံး၊ ပြောညွှန့်တီးလုံး စသည့် တီးလုံးတီးကွက် အမျိုးမျိုးကို တီထွင်ခဲ့သည်။ ယနေ့ ဆိုင်းဝိုင်းများ၏ အဆောင်အယောင်၊ အပြင်အဆင် မှာလည်း စိန်ဗေဒါ တီထွင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဆိုးမတ

ဆုံးမစာ(ကဗျာ)

- ၁။ မီးရောင်၊ လရောင်၊ နေရောင်၊ ဉာဏ်ရောင် လွှမ်း၍မိုး။
- ၂။ ပညာသမာ၊ အာဘာနတ္ထိ၊ မြတ်မှုနိ၊ ဟောရှိကျမ်းကိုကိုး။
- ၃။ ထို့ကြောင့်များစွာ၊ လူတကာ၊ ပညာရအောင်ကြိုး။
- ၄။ ပညာကောင်းမှာ၊ ပဒေသာ၊ သုံးရာမကုန်နိုး။
- ၅။ ပညာထိုးထွင်း၊ တတ်လိုလျှင်း၊ မပျင်းမရိနှင့်။
- ၆။ လုံ့လအရာ၊ ဘယ်အခါ၊ ပညာမကင်းကြစေနှင့်။
- ၇။ ပညာနည်းပါး၊ မာနပွား၊ စိတ်ထားအလွန်ဝင့်တတ်သည်။
- ၈။ ပြက်ရယ်ကျီစား၊ ပြုပန်များ၊ ချစ်အားမတည် မှန်းတတ်သည်။
- ၉။ တတ်ပြီးပညာ၊ မလေ့လာ၊ မကြာမရှည် ပျောက်တတ်သည်။
- ၁၀။ ပညာမသင်၊ ပျင်းရိလျှင်၊ လူတွင်ဉာဏ်စ တုံးတတ်သည်။

(စကားပြေပြန်ဆိုချက်)

မီးရောင်၊ လရောင်၊ နေရောင်တို့ကို ဉာဏ်ရောင်မှ လွှမ်းမိုးနိုင်ပါသည်။ ပညာနှင့်တူသော အလင်းရောင်မရှိဟူ၍ ဘုရားဟောကျမ်းကို ကိုးကား၍ ဆိုရပါမည်။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်းလူတိုင်း-ပညာရအောင် ကြိုးစားကြရပါမည်။ ကောင်းသောပညာမှာ လိုတရသော ပဒေသာပင်ကဲ့သို့ သုံး၍မကုန်နိုင်ပါ။ ပညာကို ထိုးထွင်း၍ တတ်ကျွမ်းလိုလျှင် မပျင်းမရိရပါ။ လုံ့လပြုသောအခါတိုင်းတွင် ပညာနှင့်ကင်းကွာ၍ မနေရပါ။ ပညာနည်းသောအခါ မာနကြီး၍ အလွန်ဝင့်ကြွားသော စိတ်ထားရှိတတ်သည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပြက်ရယ်ကျီစားမှု ပြုလုပ်ဖန်များလျှင် ချစ်ခင်မှု မတည်တံ့၍ မှန်းတတ်ပါသည်။ တတ်ထားပြီးသော ပညာကို မလေ့လာဘဲထားလျှင် မကြာခင် ပျောက်တတ်သည်။ ပျင်းရိလျှင် ပညာမသင်သောလူသည် ဉာဏ်အစွမ်းအစ တုံးတတ်သည်။

ထမနဲ့ပွဲ

ထမနဲပွဲ

ထမနဲထိုးပွဲသည် ဆယ့်နှစ်လရာသီများအနက် တပို့တွဲလ၏ ရာသီပွဲ ဖြစ်ပါသည်။ ထမနဲကို တချို့အရပ်တွင် နှမ်းမနဲဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယာဂုဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်တတ်ကြပါသေးသည်။ ထမနဲတွင် ပစ္စည်းမျိုးစုံ ပါပါသည်။ အဓိကမှာ ကောက်ညှင်းဆန်ဖြစ်၍ ရေ၊ ဆီ၊ ချင်း၊ အုန်းသီး၊ မြေပဲ၊ နှမ်း၊ ဆား တို့ကို အချိုးအဆမှန်အောင် ထည့်ရသည်။ ထမနဲလှူသော အလှူရှင်သည် တစ်ဦးတည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ထမနဲထိုးသောသူများမှာကား တစ်ဦးတည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ တစည်းတရုံးတည်း၊ တညီတညွတ်တည်း၊ တစ်စိတ် တစ်ဝမ်းတည်းပြုလုပ်မှ အောင်မြင်သော ထမနဲထိုးပွဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဗဟုသုတ

ဗမာ့သား(ကဗျာ)

ဗမာ့သား

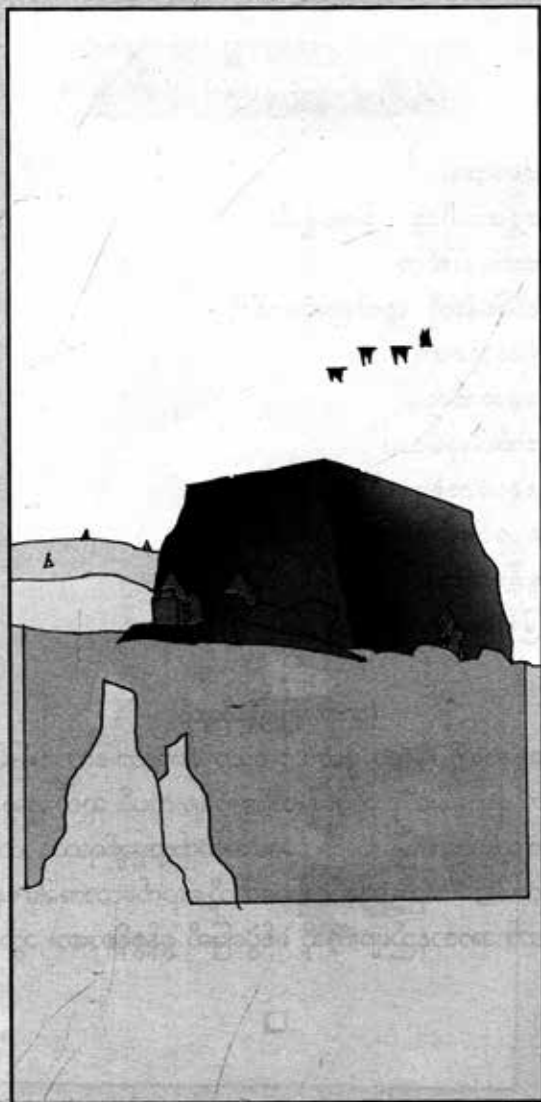
ရွှေစားကိုတဲ့ ဝင့်ကာရွယ်၊
 ဝတ်နန်းဆီက
 တိမ်ပန်းကို ဆွတ်ချူဆွဲမယ်တဲ့
 ရဲလှသူငယ်၊
 မေ့သက်လှယ်
 ငယ်ပါလှသေး၊
 နောင်တစ်ခေတ်တွင်မှ
 နောင်စစ်သည် ဇာနည်များလိုပ
 စွန့်စားကာ စစ်မြေနန်းကိုကွယ်
 မြန်းရမယ်လေး၊

(စကားပြေပြန်ဆိုချက်)

ရွှေစားကိုဝင့်ကာ ရွယ်ထားသော ဗမာ့သားကောင်းဖြစ်ပါသည်။ တာဝတိံသာ နတ်နန်းဆီမှ တိမ်ပန်းတိမ်ခက်များကိုပင် ဆွတ်ချူဆွဲချနိုင်မည့် ရဲရင့်လှသော သူငယ်လေးဖြစ်ပါသည်။ မေမေ အသက်တမျှချစ်ရသော သားငယ်လေးသည် ငယ်လှပါသေးသည်။ နောင်တစ်ခေတ်သို့ ရောက်သောအခါမှ နောင်တော်စစ်သည်တော် အာဇာနည်များကဲ့သို့ စစ်ပွဲမြေဆီ စွန့်စွန့်စားစား သွားရပါမည်။

ပုဂံ

ပုဂံ

ပုဂံမြို့သည် မန္တလေးတိုင်း ညောင်ဦးမြို့နယ်အတွင်း ဧရာဝတီမြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းပေါ်၌ တည်ရှိပါသည်။ ပုဂံမြို့အဝင်ဝတွင် သရပါတံခါးနှင့် အုတ်မြို့ရိုး ရှိပါသည်။ ထိုမြို့ရိုးကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၂၁၁ ခုနှစ်တွင် ပျဉ်ပြားမင်းက တည်ခဲ့ပါသည်။ ပုဂံမြို့သည် မြန်မာတို့၏ အလွန်ခမ်းနားကြီးကျယ်သော သမိုင်းဝင် ရှေးဟောင်းမြို့တော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ပုဂံခေတ် မြန်မာနိုင်ငံကို ထိုခေတ် မြန်မာ တိုင်းရင်းသားတို့က စည်းလုံးညီညွတ်စွာ စုပေါင်းတည်ထောင်ခဲ့ကြပါသည်။

ပုဂံရှိ ထင်ရှားသောဘုရားများမှာ ဘူးဘုရား၊ ရွှေစည်းခုံ၊ လောကနန္ဒာ၊ မနုဟာ၊ အာနန္ဒာ၊ သဗ္ဗညု၊ ကန်တော့ပလ္လင်၊ အလိုတော်ပြည့်၊ ဓမ္မရာဇက စသည့် ဘုရားများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဘုရားပုထိုးများတွင် ပုဂံခေတ် ဝိသုကာလက်ရာများ နံရံဆေးရေးပန်းချီများကိုလည်း တွေ့မြင်ရပါသည်။ ပုဂံတွင် ဘုရားဖူးများအပြင် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များလည်း မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို လေ့လာကြပါသည်။ ကမ္ဘာ လှည့် ခရီးသည်တို့သည် ပုဂံ၏ ဆည်းဆာအလှကိုလည်း ခံစားကြပါသည်။

ဝံပယ်ရုံ

စံပယ်ရုံ(ကဗျာ)

စံပယ်တဲ့ လေးရုံ
ပျိုတို့မောင် မပန်ထိုက်တယ်
ပန်းပြတ်ခိုက်ကြုံ။
အပွင့်ရယ်ကုန်
တစ်သံမြင့် ကျန်ပါသေး
ပန်ချင်ရင် ပျိုမောင်ကြီးရယ်
ခေါင်းဖြီးခဲ့လေ။

(စကားပြေပြန်ဆိုချက်)

စံပယ်ပန်းရုံ လေးရုံရှိပါသည်။ ပန်းများ ပြတ်လတ်နေသော အခိုက် အတန်ဖြစ်သောကြောင့် ပျိုတို့မောင်ကြီးမှာ ပန်းပန်ခွင့် မရပါ။ စံပယ်ပန်းပွင့်များ မရှိတော့သော်လည်း အင်အားတစ်သံ ကျန်ပါသေးသည်။ ပျိုတို့မောင်ကြီးမှာ ပန်းပန်ချင်သည်ဆိုလျှင် ခေါင်းကိုဖြီးခဲ့ပါ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ၁၉၁၅ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် နတ်မောက်မြို့၌ မွေးဖွားပါသည်။ ၁၉၃၂ ခုနှစ်တွင် (၁၀)တန်းအောင်ပြီး တက္ကသိုလ်ရောက်ပါသည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝတွင် ကျောင်းသားသမဂ္ဂ အမှုဆောင်တာဝန်၊ အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာတာဝန်တို့ စတင်ထမ်းဆောင် ပါသည်။ ထို့နောက် မြန်မာပြည်လုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂအသင်းကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်းခံရပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဖြစ်လာပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သူ၏သူငယ်ချင်းများအား ဗဟုသုတရှိမှု၊ ပညာအရည်အချင်းရှိမှု တိုင်းပြည်အတွက် ခေါင်းဆောင်ပြီးလုပ်နိုင်မည်ဟု ပြောပါသည်။ အင်္ဂလိပ်များနှင့် အပြိုင်အဆိုင် တိုက်ပွဲဝင်ရမည်ဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ် စကားပြော လေ့ကျင့်ရမည်ဟုလည်း ပြောပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သဘောထားကြီးသလို မည်သူ့ကိုမဆို မေတ္တာနှင့်ဆက်ဆံကာ လုပ်သမျှ အလုပ် တိုင်းသည် တိုင်းပြည်အကျိုးအတွက်သာဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သတ္တိရှိသလို အရည်အချင်းလည်း ရှိလေသည်။ သူသည် ဖြောင့်မတ်သကဲ့သို့ အကျင့်စာရိတ္တလည်း ကောင်းလေသည်။ တိုင်းပြည်အတွက် လွတ်လပ်ရေး ရအောင် အသက်နှင့်လဲပြီး ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ကျေးဇူးကို ပြန်ဆပ်ချင်သူတို့သည် သူ့ကဲ့သို့ အကျင့်ကောင်းပြီး အရည်အချင်း ရှိအောင် ကြိုးစားကြရမည်ဖြစ်သည်။

ဆုံးမတ

ဆုံးမစာ (ကဗျာ)

- ၁။ အစာနှင့်ခိုင်း၊ ဝမ်းကိုနှိုင်း၊ ဝင်တိုင်းမစားနှင့်၊
- ၂။ ဆင်ခြင်တွေ့တော၊ သွေသတော၊ ခြောတိုင်းမယ့်နှင့်၊
- ၃။ မိတ်ဆွေတို့မှာ၊ ခြောင့်မှန်စွာ၊ သစ္စာမပောက်နှင့်၊
- ၄။ မလေးမစား၊ သူတစ်ပါး၊ လှည့်ဖြားမလိမ်နှင့်၊
- ၅။ မိတ်ဆွေပေသင်း၊ လူ့ချစ်ချမ်း၊ သတင်းမပျက်နှင့်၊
- ၆။ အမှားမလိုက်၊ အမှန်ကြိုက်၊ စရိုက်ကောင်းအောင် ကျင့်ရမည်။
- ၇။ မှီကောင်းဆရာ၊ ဆုံးမခါ၊ စိတ်မှာစွဲမှတ် နာရမည်။
- ၈။ မပြုစင်က၊ စဉ်းစားကြ၊ ကိစ္စအသွယ်သွယ်။
- ၉။ အမှားကိုပစ်၊ အမှန်ကိုချစ်၊ စင်စစ်ချမ်းသာပွယ်။
- ၁၀။ အမှားကိုချစ်၊ အမှန်ပစ်၊ စင်စစ်ဆင်းရဲမယ်။

(စကားပြေပြန်ဆိုချက်)

အစားအစာကို ဝင်တိုင်းမစားရပါ။ ဝမ်းဝရုံသာ စားရပါမည်။ သူတစ်ပါး ပြောတိုင်း မယုံရပါ။ သူတစ်ပါးပြောသည်ကို ဆင်ခြင်တွေ့တောရပါမည်။ မိတ်ဆွေအချင်းချင်း သစ္စာမဖောက်ရပါ။ ခြောင့်မှန်စွာ နေရပါမည်။ သူတစ်ပါးကို မလေးမစားပြု၍ လှည့်ဖြားကာ မလိမ်ညာရပါ။ ချစ်ခင်ရသော မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများနှင့် အမြဲ သွားလာဆက်ဆံရပါမည်။ အမှားနောက်ကိုမလိုက်ဘဲ အမှန်တရားအတိုင်း အကျင့်စာရိတ္တကောင်းအောင် ကျင့်ကြံနေထိုင်ရပါမည်။ ဆရာကောင်းကို အမှီပြုရပါမည်။ ဆရာကောင်းက ဆုံးမသောအခါ စိတ်မှာ စွဲမှတ်၍ နာယူရပါမည်။ ကိစ္စရပ်တိုင်းကို မပြုလုပ်ခင်က စဉ်းစားကြရပါမည်။ အမှားကို ပစ်ပယ်၍ အမှန်တရားကို ချစ်ခြင်းသည် အမှန်တကယ်ပင် ချမ်းသာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အမှားကို ချစ်ခင်၍ အမှန်တရားကို ပစ်ပယ်ခြင်းသည် အမှန်တကယ်ပင် ဆင်းရဲကြရပါမည်။

ဇာတ်မင်းသားကြီးဦးဖိုးစိန်

❖ ဇာတ်မင်းသားကြီးဦးဖိုးစိန် ❖

ဇာတ်မင်းသားကြီး ဦးဖိုးစိန်ကို အိမ်မဲမြို့ ခလောက်သိုက်ရွာ၌ ၁၂၄၄ ခုနှစ်တွင် မွေးသည်။ ငယ်မည်မှာ မောင်သိုက် ဖြစ်ပါသည်။ မောင်သိုက်၏ မိဘ နှစ်ပါးမှာ ဇာတ်မင်းသား၊ မင်းသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။ မောင်ဖိုးစိန်သည် ဇာတ် သဘင်ပညာကို အခြေခံမှစ၍ သင်ယူလေ့လာခဲ့သည်။

မန္တလေးတွင် သဘင်ပညာသည်တို့သည် ထိုးဇာတ်၊ လုပ်ဇာတ်တို့ကို သာ ကပြခဲ့သော်လည်း ဦးဖိုးစိန်က ဇာတ်နိပါတ်တို့မှ ကောင်းနိုးရာရာ ဝတ္ထုတို့ကို ရွေးချယ်၍ ကပြခဲ့သည်။ ရှေးက အရပ်သူတို့ စု၍ကသော ဟန်က၊ ကိုဦးဖိုးစိန်က ယိမ်းအကအဖြစ် ခန့်ညားလှပအောင် တီထွင်ဆန်းသစ် ကပြခဲ့သည်။ ဇာတ် မင်းသားကြီး ဦးဖိုးစိန်၏ ကျေးဇူးကြောင့် မြန်မာ့ဇာတ်သဘင်သည် မြေပိုင်း သဘင်အဆင့်မှ ယနေ့အဆင့်သို့ တိုးတက်ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ဦးဖိုးစိန်သည် ၁၃၁၄ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်လေသည်။

ပညာရှိငါးကွက်

ပညာရှိဇီးကွက်

ရှေးသရောအခါ တောအုပ်တစ်ခုတွင် ပညာရှိဇီးကွက်တစ်ကောင် နေလေသည်။ တစ်နေ့သောအခါ ဆင်တစ်ကောင်က မျောက်တစ်ကောင်အား မိမိသည် သစ်ပင်များကို ချိုးနိုင်သည်။ သစ်တုံးကြီးများကို ဆွဲနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ် ကြီးမား၍ ခွန်အားကောင်းခြင်းသည် အလွန်အသုံးဝင် သည်ဟု ဆိုလေသည်။ မျောက်က မိမိသည် မည်သည့်အပင်ကိုမဆို မည်မျှပင် မြင့်စေကာမူ အလွန်တကူ လျှင်မြန်စွာ တက်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ် သေးငယ်ပေါ့ပေါင်းသောသူသည် ခန္ဓာကိုယ် ကြီးမား၍ ခွန်အားကောင်းသူထက် ပို၍ အသုံးကျသည်ဟု ဆိုလေသည်။ ထိုသို့ အငြင်းအခန့်ဖြစ်ကြသဖြင့် အဆုံး အဖြတ်ခံယူရန် ပညာရှိဇီးကွက်ထံသို့ သွားကြလေသည်။ ဇီးကွက်က သူနေသည့် သစ်ပင်နှင့် မနီးမဝေးတွင်ရှိသော ချောင်းကို ညွှန်ပြ၍ အဆွေတို့ နှစ်ဦးစလုံး ထိုချောင်းကို ဖြတ်ကူးပါ။ ချောင်းတစ်ဖက်ကမ်းတွင် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် တွေ့ပါ လိမ့်မည်။ ထိုသစ်ပင်မှ အသီးတို့ကို ခူးယူခဲ့ပါဟု ဆိုလေသည်။

ထိုအခါ မျောက်သည် ချောင်းကို မကူးရဲဘဲ ရှိလေသည်။ ဆင်ကြီးက ကျွန်ုပ်၏ ကျောကုန်းပေါ်သို့ တက်ပါဟု ဆိုပြီးလျှင် မျောက်ကို သယ်ဆောင်ကာ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးလေသည်။ တစ်ဖက်ကမ်းရှိ သစ်ပင်ကြီးသည် လုံးပတ် လည်း ကြီး၏။ မြင့်လည်း မြင့်၏။ အသီးများကလည်း ထိပ်ဖျားတွင်သာ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဆင်ကြီးသည် သစ်ပင်ပေါ်သို့ မတက်နိုင်။ ထိုအခါ မျောက်က သစ်သီး ကို ကျွန်ုပ်ခူးမည်ဟု ဆိုကာ သစ်ပင်ပေါ်သို့ လျှင်မြန်စွာတက်၍ သစ်သီးကို ခူး၏။ ပညာရှိဇီးကွက်က တစ်ဦး၌မရှိသော အရည်အချင်းကို ရှိသူက ဖြည့်စွက်ကူညီ လိုက်လျှင် အရာခပ်သိမ်း ပြီးမြောက်အောင်မြင်နိုင်သည်။ အငြင်းပွားနေမည့် အစား ညီညွတ်စွာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လျှင် အရာရာကို စွမ်းဆောင်အောင်မြင် နိုင်မည်ဟု ဆိုဆုံးမလေသည်။

ဆာ

ဆား

ဆားသည် အစားအစာများကို အရသာရှိစေရုံသာမက လူ၏သွေးသားကိုပါ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေ၏။ ချွေးထွက်များသော ကာယလုပ်သားများနှင့် အားကစားသမားများသည် သာမန်လူများထက် ဆားဓာတ်လိုအပ်သည်။ လူတို့သာ ဆားကို အလိုရှိသည်မဟုတ် တိရစ္ဆာန်နှင့် အပင်တို့သည်လည်း ဆားကို အလိုရှိကြ၏။ တောတွင်းနေ သားရဲတိရစ္ဆာန်တို့သည် ဆားပေါက်သော မြေကို ရှာဖွေ၍ လျှာဖြင့် လျက်ကြသည်။

အမဲသားငါးများ မပုပ်မသိုးဘဲ တာရှည်ခံအောင် ဆားဖြင့် ပြုလုပ်ထားနိုင်သည်။ လည်ချောင်းနာ၊ သွားနာပါက ဆားရည်ဖြင့် အာလုတ်ကျင်းပေးလျှင် သက်သာသည်။ မည်သည့်အပင်ကိုမဆို ပြာချပြီးလျှင် ရေဖျော်၍ချက်သော် ဆားရ၏။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပင်လယ်ရေငန်ကို နေလှန်း၍ ဆားချက်ကြသည်။ အထက်အညာဒေသ၌ကား ဆားပေါက်သောမြေကို ရေဖျော်ပြီးလျှင် နေပူလှန်း၍ ဆားထုတ်လုပ်သည်။ ရှေးအခါက ပဲခူးနယ်သည် ဆားများစွာထွက်၏။ ပဲခူးဆားဟု ကျော်ကြားသည်။

ကျောင်းစာကြည့်တိုက်

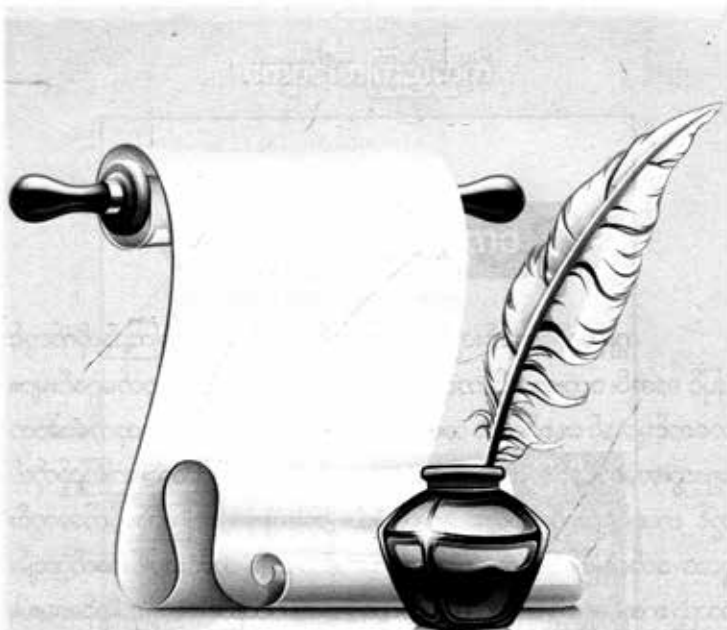

ကျောင်းစာကြည့်တိုက်

ကျွန်မတို့ကျောင်းတွင် စာကြည့်တိုက်ရှိပါသည်။ စာကြည့်တိုက်တွင် ပုံပြင် စာအုပ်၊ ဝတ္ထုစာအုပ်၊ ကဗျာစာအုပ်၊ ရုပ်ပြစာအုပ်၊ လစဉ်ထုတ်မဂ္ဂဇင်းများ၊ စာစောင်များနှင့် နေ့စဉ်ထုတ် သတင်းစာများရှိပါသည်။ အပတ်စဉ်ထုတ်ဝေသော ရွှေသွေးစာစောင်နှင့် လစဉ်ထုတ် တေဇစာစောင်တို့လည်း ရှိပါသည်။ စာကြည့်တိုက်တွင် စာအုပ်များကို နှစ်မျိုးခွဲထားပါသည်။ တစ်မျိုးမှာ စာကြည့်တိုက်အတွင်း၌သာ ဖတ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ စွယ်စုံကျမ်း၊ အဘိဓာန်၊ စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံကျမ်း စသည့် စာအုပ်များကို စာကြည့်တိုက်အတွင်း၌ ဖတ်ရပါသည်။ အိမ်သို့ ငှားခွင့်မပေးပါ။ အခြား ပုံပြင်၊ ကဗျာ၊ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် စာအုပ်များကိုမူ အိမ်သို့ ငှား၍ ဖတ်ခွင့် ပြုပါသည်။ စာအုပ်များကို အဖုံး၊ဖုံးထားပါသည်။ ဝီရိယထဲတွင်လည်းကောင်း၊ စာအုပ်စင်များပေါ်တွင်လည်းကောင်း သေသေသပ်သပ် စီစီရီရီထားပါသည်။ စာဖတ်ရန် စားပွဲနှင့် ကုလားထိုင်များကို နေရာတကျ ခင်းကျင်းထားပါသည်။

ကျွန်မတို့သည် ကျောင်းစာကြည့်တိုက်သို့ အားလပ်ချိန်တိုင်း သွားရောက်၍ စာဖတ်ကြပါသည်။ အချို့စာအုပ်များက ကျွန်မတို့ကို အပျင်းပြေစေသည်။ အချို့စာအုပ်များက ဗဟုသုတဖြစ်စေသည်။ အချို့စာအုပ်များကမူ ကျောင်းသင်ခန်းစာများကို အထောက်အကူပြုပါသည်။ ကျောင်းစာကြည့်တိုက်သည် ကျွန်မတို့ကို အသိအလိမ္မာတိုးစေသည့် နေရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာစီစာကုံးများကို ကလေးငယ်များအတွက်
 အရေးအသား တတ်မြောက်စေရန်၊
 စကားအသုံးအနှုန်း တိုးပွားစေရန်၊
 ဝါကျများ ခွဲတတ်စေရန်နှင့် စာပိုဒ်များ ရေးခွဲတတ်စေရန်
 ရည်ရွယ်ပြီး ရေးသားပါသည်။
 ဤစာအုပ်ပါ စာစီစာကုံးများထဲမှ သင်ရိုးညွှန်းတမ်းပါ စာစီစာကုံးများသည်
 ကလေးငယ်များနှင့် သင်ရိုးညွှန်းတမ်းဖတ်စာပါ စာများ
 ပို၍ရင်းနှီးစေရန် ရည်ရွယ်၍
 ထုတ်နုတ်ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျောင်းဝန်းကျင်
စာစိစာကုံးများ

ကျွန်ုပ်တို့၏ကျောင်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ကျောင်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျောင်းနာမည်မှာ အ.လ.က (၁) စည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကျောင်းသည် ပုဂံမြို့၌ တည်ရှိပြီး ၂ ထပ်ကျောင်းကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းဝင်းကြီးသည် ကျယ်ဝန်းပြီး ခြံစည်းရိုးများလည်း ခတ်ထားပါသည်။ သစ်ပင်ကြီးများလည်း ရှိသကဲ့သို့ ပန်းပင်လေးများလည်း ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သူငယ်ချင်းများ ကျောင်းဝင်းကြီးထဲတွင် ဆော့ကစားရသည်မှာ လွန်စွာ ပျော်ရွှင် ဖွယ် ကောင်းပါသည်။ ၂ ထပ် ကျောင်းဆောင်ကြီး၏ အရှေ့တည့်တည့်တွင် အလံ တိုင်ကြီးရှိပြီး အလံတိုင်ရှေ့တွင် မြက်ခင်းပြင်ကြီး ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ကျောင်းတွင် စာသင်ခန်းပေါင်း များစွာရှိပြီး ကျောင်း စာကြည့်တိုက်တစ်ခုလည်း ရှိပါသည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ရုံးခန်း၊ ဆရာ ဆရာမများ နားနေခန်းနှင့် ခန်းမကျယ်ကြီးတစ်ခုလည်း ရှိပါသည်။ ထိုခန်းမကြီး တွင် ဆုနှင်းသဘင် အခမ်းအနားနှင့် တခြားသော အခမ်းအနားများကိုလည်း ပြုလုပ်ကျင်းပပါသည်။ ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်းသည် ကျောင်း၏ အပြင်ဘက်တွင် ရှိပါသည်။ ကျောင်းတက်ချိန်နှင့် မုန့်စားလွှတ်ချိန်တို့၌ ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်း သည် စည်ကားပါသည်။ ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းထိုးသည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာသင်ခန်းများထဲသို့ ဝင်ကြရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကျောင်းသည် စည်းကမ်း ရှိသောကျောင်းဟု လူကြီးများက အမြဲ ပြောဆိုကြပါသည်။

အလံတိုင်နှင့်အလံတော်

အလံတိုင်နှင့်အလံတော်

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျောင်းရှေ့တည့်တည့်တွင် အလံတိုင်ကြီးနှင့် မြက်ခင်းပြင်ကျယ်ကြီး ရှိပါသည်။ တနင်္လာနေ့တစ်ရက်တွင် ကျောင်းသူကျောင်းသားများသည် အလံတိုင်ရှေ့သို့ စုရုံးရောက်ရှိလာကြပါသည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနှင့် ဆရာ ဆရာများက အလံတင်အခမ်းအနား ကျင်းပခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လူများစုံညီစွာ ရောက်ရှိလာသောအခါ ကျောင်းအုပ်ကြီးမှ အလံတင်အခမ်းအနားကျင်းပခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြပါသည်။ ထို့နောက် နိုင်ငံတော်အလံကို ဆရာတစ်ဦးမှ သယ်ဆောင်လာပါသည်။ ဆရာကြီးမှ မြန်မာနိုင်ငံတော်အလံသည် ဝါစိမ်း၊ နီ သုံးရောင်ခြယ်အလံဖြစ်ပြီး အလယ်ခေါင်တည့်တည့်တွင် ကြယ်ဖြူကြီးတစ်လုံး ပါရှိကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။ နိုင်ငံတော်အလံ၏ အဓိပ္ပာယ်များကိုလည်း ရှင်းပြပေးပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံတော်အလံ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဆရာကြီး ရှင်းပြသောအခါမှ သိရှိသွားပါတော့သည်။ နိုင်ငံတော်အလံသည် နိုင်ငံတော်ကြီးကို ကိုယ်စားပြုသောကြောင့် ရှိသေလေးစားရမည်ဟုလည်း ဆရာကြီးက ရှင်းပြပါသည်။ ထို့နောက်တွင် နိုင်ငံတော်အလံကို အလံတိုင်ရှေ့တွင် ရပ်နေသော ဆရာတစ်ဦးထံသို့ ပေးလိုက်ပါသည်။ ဆရာမှ နိုင်ငံတော်အလံကို ကြိုးတွင်တပ်ဆင်ကာ အလံတိုင်ပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်း ဆွဲတင်လိုက်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်အလံသည် လေထဲတွင် တလွင့်လွင့်နှင့် အလံတိုင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ နိုင်ငံတော်အလံသည် အလံတိုင်ထိပ်တွင် တလူလူ လွင့်ပျံ့နေပါသည်။ ဆရာကြီးက “နိုင်ငံတော်အလံအား အလေးပြု” ဟု ဆိုလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး နိုင်ငံတော်အလံကို အလေးပြုကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ရင်ထဲတွင် နိုင်ငံတော်အလံအား အလေးပြုရသဖြင့် ကျေနပ်ဂုဏ်ယူမိပါတော့သည်။

စာသင်ခန်း

စာသင်ခန်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ကျောင်းသည် ၁ ထပ်ကျောင်းဆောင်ငယ်လေး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စာသင်ခန်းမှာ ကျောင်း၏ ညာဘက်အစွန်ဆုံးတွင် ရှိပါသည်။ စာသင်ခန်းအဝင်ဝ နံဘေးတွင် ရေအိုးစင်ရှိပါသည်။ ဘုရားစင်မှာ ဆရာမ စားပွဲ၏ အပေါ်တည့်တည့်တွင် ရှိပါသည်။ စာသင်ခန်းတွင် ပြတင်းပေါက် ၂ ပေါက်နှင့် တံခါးမကြီး ၂ ခု ရှိပါသည်။ စာသင်ခန်းကို ညီညာစွာ စီတန်းထားရှိပါသည်။ ဆရာမ စားပွဲပေါ်တွင် ပန်းအိုးတစ်လုံးရှိပါသည်။ နံရံတွင် မြန်မာပြည် မြေပုံနှင့် ပြက္ခဒိန်တစ်ခု ရှိပါသည်။

မိုးရာသီတွင် မိုးမှောင်သဖြင့် မီးချောင်း ၂ ချောင်းကို စာသင်ခန်းထဲတွင် အမြဲဖွင့်ထားရပါသည်။ ကျောင်းလွှတ်ပြီဆိုလျှင် မီးချောင်းများကို ပိတ်ရသကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက်များနှင့် တံခါးမကြီးကိုလည်း ပိတ်ထားခဲ့ရပါသည်။ နောက်တစ်ရက် ကျောင်းတက်သောအခါ အလှည့်ကျ ကျောင်းသားများက ကျောင်းသို့ စောစောလာ၍ တံခါးများကို ဖွင့်ထားရပါသည်။ စာသင်ခန်း သန့်ရှင်းရေးကိုလည်း ပြုလုပ်ကြရပြီး စာသင်ခန်းကိုလည်း ညီညာစွာ ပြုလုပ်ကြရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ စာသင်ခန်းသည် မကျယ်သော်လည်း မကျဉ်းပါ။ စာသင်ခန်းထဲတွင် ပြေးလွှားဆော့ကစား၍ ရပါသည်။ သို့သော်လည်း စာသင်ခန်းထဲတွင် ဆရာမ ရှိပါက တစ်တန်းလုံး ငြိမ်နေကြရပါသည်။ စာသင်ခန်းထဲ၌ ပြေးလွှားဆော့ကစားသည်ကို ဆရာမများက မကြိုက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ကမူ ပြေးလွှားဆော့ကစားရသည်ကို ကြိုက်နှစ်သက်လှပါသည်။

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး

ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနာမည်မှာ ဦးကျော်ဇေယျ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် မျက်မှန်အထူကြီးကို တပ်ဆင်ထားပါသည်။ ဆရာကြီးသည် အမြဲ တိုက်ပုံအင်္ကျီဝတ်ပါသည်။ ကျောင်းတက်ပြီဆိုလျှင် ကျောင်းရှေ့တွင် ဆရာကြီးကို မြင်တွေ့ရတတ်ပါသည်။ “မင်္ဂလာပါဆရာကြီး” ဟု နှုတ်ဆက်လျှင် “မင်္ဂလာပါ” ဟု ပြုံးပြ နှုတ်ဆက်တတ်ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် တနင်္လာနေ့တိုင်း ကျောင်းခန်းမကြီးတွင် သြဝါဒစကား ပြောကြားပါသည်။ ကျောင်းပြေးသော ကျောင်းသားကြီးများကို ဆရာကြီးက ဆူသည်ဟု ပြောကြပါသည်။ ရန်ဖြစ်သော ကျောင်းသားများအား ဆရာကြီးက ဆူနေသည်ကို တွေ့မြင်ဖူးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းတွင် ကျောင်းတက်မှန်ရပါသည်။ ရန်မဖြစ်ရပါ။

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးသည် ကျောင်းတက်ပြီဆိုလျှင် စာသင်ခန်းများအား လှည့်လည်ကြည့်ရှုတတ်ပါသည်။ အိမ်သာများကိုလည်း စစ်ဆေးကြည့်တတ်ပါသည်။ မုန့်စားတန်းကိုလည်း အလှည့်ကျ ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့်အတူ စစ်ဆေးကြည့်ရှုတတ်ပါသည်။ မုန့်စားဆင်းချိန်တွင် ပြေးလွှားဆော့ကစားနေသော ကျောင်းသားများကို မဆူပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းဆင်းချိန်တွင်မူ ဆရာကြီးကို ကျောင်း၏ ပန်းခြံထဲတွင် အမြဲလိုလို တွေ့မြင်ရတတ်ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် သစ်ပင်များစိုက်သည်ကို အလွန်သဘောကျသည်ဟု ပြောပါသည်။ ဆရာကြီးသည် သစ်ပင်များကို ကိုယ်တိုင် ရေလောင်းတတ်ပါသည်။ ဆရာကြီးကို ကျောင်းသားကျောင်းသူ အားလုံးမှ ရိုသေလေးစားကြပါသည်။

အတန်းပိုင်ဆရာမ

နုပြုရာလယ်လှောင်ရကား

အတန်းပိုင်ဆရာမ

“မင်္ဂလာပါဆရာမ” ဟု ကျွန်တော်တို့ အမြဲ နှုတ်ဆက်ကြပါသည်။ ဆရာမ၏ နာမည်မှာ ဒေါ်နန်းရွှေရည် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာမသည် အရပ်မြင့်မြင့်၊ အသားဖြူဖြူနှင့် လွန်စွာ ချောမောလှပပါသည်။ ဆရာမသည် အမြဲ သပ်ရပ်စွာ ဝတ်စားဆင်ယင်ပါသည်။ ဆရာမသည် အမြဲ ပြုံးရွှင်နေတတ်သော်လည်း ဆုံးမ စကားများ ပြောကြားသောအခါ မျက်နှာတည်တည်နှင့် ဖြစ်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင်လည်း ပြောဆိုဆုံးမပါသည်။ ဆရာမ သည် သင်္ချာဘာသာရပ်ကို သင်ကြားပါသည်။ နားလည်အောင်လည်း သေသေ ချာချာ ရှင်းပြပေးပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အတန်းပိုင်ဆရာမသည် စာတော်သော ကျောင်းသား များကို ဆုများ ချီးမြှင့်သကဲ့သို့ စာညံ့သော ကျောင်းသားများကိုလည်း စာကြိုး စားရန် အမြဲပြောဆိုပါသည်။ ကျောင်းမတက်လျှင် ခွင့်တိုင်ရမည်ဟုလည်း ပြော ပါသည်။ ဆရာမ စာသင်ချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့တစ်တန်းလုံး တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ စာသင်ကြားကြပါသည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမ ထွက်သွားသည်နှင့် တစ်တန်းလုံး ဆူညံစွာ စကားပြောဆိုနေကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အတန်းပိုင် ဆရာမကို သဘောကောင်းသည်ဟု ကျောင်းသားကျောင်းသူများက ပြောကြ ပါသည်။ ဆရာမသည် ကျွန်တော်တို့ကို မရိုက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများသည် ဆရာမကို ချစ်ကြောက်ရိုသေကြပါသည်။

ဆရာကန်တော့ပွဲ

ဆရာကန်တော့ပွဲ

ဆရာကန်တော့ပွဲကို ကျွန်တော်တို့ကျောင်း၌ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကျင်းပ ပြုလုပ်ပါသည်။ ဆရာကန်တော့ပွဲအတွက် အတန်းထဲတွင် ပိုက်ဆံကောက် ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားကျောင်းသူများလည်း ကန်တော့ငွေများကို ပေးကြပါသည်။ ဆရာကန်တော့ပွဲ ကျင်းပသောနေ့ရက်တွင် ကျွန်တော်တို့အဝတ် အစားသစ်များ ဝတ်ဆင်ကာ ကျောင်းသို့ လာခဲ့ကြပါသည်။ ကျောင်းခန်းမ ကျယ်ကြီးအတွင်း၌ ကျောင်းသူကျောင်းသားများလည်း စုံလင်စွာ ရောက်ရှိလာခဲ့ ကြပါသည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးနှင့် ဆရာ၊ ဆရာမများလည်း စုံညီစွာ ရောက် လာကြပါသည်။ မကြာမီတွင် အခမ်းအနားမှူးက အခမ်းအနားစတင်ကြောင်း ကြေညာပါသည်။ ပထမဦးစွာ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှ မိန့်ခွန်းစကား ပြောပါ သည်။

ဆရာမကြီးမှ စကားပြောပြီးသောအခါ ကျောင်းသားကြီးတစ်ဦးက ဆရာ၊ ဆရာမများကို ကန်တော့ရန်အတွက် ပြောဆိုပေးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးလည်း ကန်တော့ကြပါသည်။ ဆရာမကြီးနှင့် ဆရာ၊ ဆရာမများက တစ်လှည့်စီ ဆုမွန်ကောင်းများ ပေးပါသည်။ အခမ်းအနား ပြီးသောအခါ ကျောင်းသားကျောင်းသူများက ကန်တော့ခံပစ္စည်းများကို ဆရာ၊ ဆရာမများ အား သယ်ပို့ပေးကြပါသည်။ ကျောင်းသားကျောင်းသူများကိုလည်း အအေးနှင့် မုန့်များ ကျွေးပါသည်။ ဆရာကန်တော့ပွဲသည် ကုသိုလ်လည်းရ၍ ပျော်ရွှင်ဖွယ် လည်း ကောင်းလှပါသည်။

ကျောင်းမှန်ချေးတန်း

ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်း

ကျွန်တော်သည် နေ့စဉ် ကျောင်းမုန့်ဖိုးရပါသည်။ တချို့ရက်များတွင် မုန့်ဖိုးများများရ၍ တချို့ရက်များတွင် မုန့်ဖိုးနည်းနည်းသာ ရပါသည်။ ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်းသည် ကျောင်းဆောင်ကြီးနံဘေးတွင် ရှိပါသည်။ ကျောင်းတက်ချိန်တွင် ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်းသည် မစည်ကားသော်လည်း မုန့်စားလွတ်ချိန်တွင် ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်းသည် ဆူညံနေပါတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ ကလေးများမှာ ကျောင်းသားကြီးများကြားမှ တိုးဝှေ့၍ ဝယ်ကြရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်များ မုန့်များကို ဝယ်ယူပြီးသောအခါ ဝေမျှ၍ စားသောက်ကြပါသည်။

ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်းတွင် စားစရာများသာမက အရုပ်များနှင့် စာရေးကိရိယာများကိုလည်း ရောင်းပါသည်။ ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်းကို ဆရာမများက နေ့စဉ် စောင့်ကြည့်နေတတ်ကြပါသည်။ တချို့ရက်များတွင် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးက လှည့်လည်ကြည့်ရှုတတ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကျောင်း၏ ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်းတွင် ဈေးသည်များစွာ ရှိပါသည်။ ဈေးသည်အားလုံး သဘောကောင်းကြပါသည်။ မုန့်ဖိုးများများရသောနေ့တွင် နံနက်တွင်တစ်ကြိမ်၊ ကျောင်းမုန့်စားလွတ်ချိန်တစ်ကြိမ် ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်းသို့ သွားပါသည်။ ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်းထဲတွင် လျှောက်သွားရသည်မှာ ပျော်စရာ အလွန်ကောင်းပါသည်။

ကျောင်းသွားကျောင်းပြန်မြင်ကွင်းများ

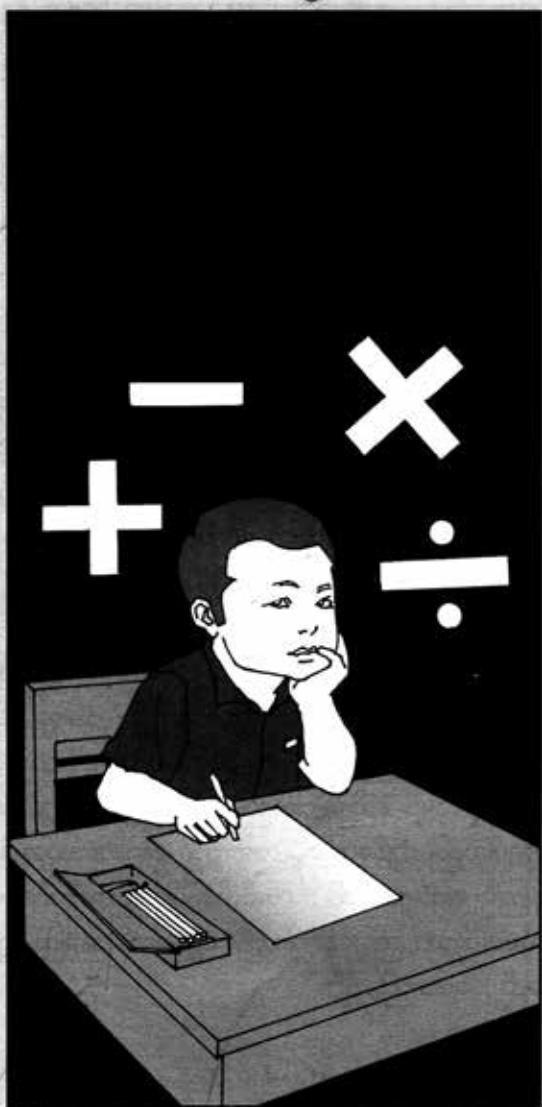
ကျောင်းသွားကျောင်းပြန်မြင်ကွင်းများ

ကျွန်တော်တို့ကျောင်းသည် အိမ်နှင့် နီးပါသည်။ နံနက်စောစောတွင် မုန့်စားပြီးသည်နှင့် ကျောင်းသို့ သွားရပါသည်။ လမ်းတွင် သူငယ်ချင်းများနှင့် တွေ့ရတတ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လမ်းသည် သစ်ပင်ကြီးများနှင့် ပြည့်နက်နေ၍ အမြဲ တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းနေပါသည်။ လမ်းထဲတွင် မည်သည့်ဈေးဆိုင်မှ မရှိပါ။ အိမ်ခြံဝင်းများသာ ရှိပါသည်။ သို့သော်လည်း လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ရောက်သော အခါ ဈေးဆိုင်များကို တွေ့ရပါသည်။ လမ်းမကြီးပေါ်တွင် ကားများ၊ ဆိုင်ကယ်များ၊ လူများ သွားလာလှုပ်ရှားနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းများမှာ လမ်းဘေးမှလျှောက်၍ ကျောင်းသို့ သွားကြပါသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကြီးများတွင်လည်း လူများမှာ ပြည့်နက်နေပါသည်။ လမ်းမကြီးပေါ်တွင် ဓမ္မာရုံကြီးတစ်ခုရှိပါသည်။ ဓမ္မာရုံကြီးကို ကျော်လျှင် ကျွန်တော်တို့ကျောင်းသို့ ရောက်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် စာသင်ကြားပြီး၍ နံနက် ၁၁ နာရီ ၃၀ မိနစ်တွင် ကျောင်းလွှတ်ပါသည်။ ကျောင်းလွှတ်ချိန်တွင် လမ်းမကြီးပေါ်၌ ကျောင်းသားများနှင့် ပြည့်နေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းများမှာ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။ ဓမ္မာရုံကြီးမှ အသံခွဲစက်ဖြင့် အလှူခံနေပါသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များတွင်မူ လူများ နည်းနေပါသည်။ တချို့ဈေးဆိုင်များတွင် ဈေးဝယ်သူများကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ လမ်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ လူတချို့ သွားလာနေကြပြီး အသံများလည်း တိတ်ဆိတ်နေပါသည်။ သစ်ပင်ကြီးများပေါ်မှ ငှက်အော်သံများကိုသာ ကြားနေရပါသည်။ ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် ထမင်းစားမည် ဖြစ်ပါသည်။

စာမေးပွဲ

စာမေးပွဲ

ကျွန်တော်တို့သည် လစဉ် စာမေးပွဲ ဖြေကြရပါသည်။ နေ့စဉ် ကျောင်း တက်ပြီးသည်နှင့် ညနေရောက်သောအခါ ကျူရှင်တက်ကြရပါသည်။ တချို့ရက် များတွင် ကျူရှင်မတက်ရပါ။ ကျောင်းစာများကို နေ့စဉ် ကျက်မှတ်ရပါသည်။ သင်္ချာများကိုလည်း တွက်ရပါသည်။ သင်ပြီးသမျှကိုလည်း မေမေက ပြန်စစ်ဆေး ပေးပါသည်။ လစဉ် စာမေးပွဲနီးသောအခါတွင် ကျောင်းစာများကို ပို၍ ကျက်မှတ် ရပါသည်။ မေမေသည် ကျွန်တော့်ကို စာမရလျှင် ဆူပါသည်။ စာရလျှင် မဆူ တော့ပါ။

ကျွန်တော်တို့ စာမေးပွဲကို ဘာသာစုံ ဖြေကြရပါသည်။ မြန်မာစာ၊ အင်္ဂလိပ်စာ၊ သင်္ချာနှင့် သိပ္ပံဘာသာရပ်များ ဖြစ်ပါသည်။ တခြားဘာသာအားလုံး ဖြေနိုင်သော်လည်း အင်္ဂလိပ်စာဘာသာတွင် နည်းနည်းမှားတတ်ပါသည်။ ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံးဘာသာမှာ သင်္ချာဘာသာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခု စာမေးပွဲ တွင် သိပ္ပံဘာသာကိုလည်း ကောင်းမွန်စွာ ဖြေဆိုနိုင်ခဲ့ပါသည်။ မေမေက ကျွန်တော် စာမေးပွဲဖြေနိုင်လျှင် ပျော်ရွှင်နေပါသည်။ နောက်လများတွင်လည်း ကျွန်တော်တို့ စာမေးပွဲဖြေရဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကျောင်းဥယျာဉ်

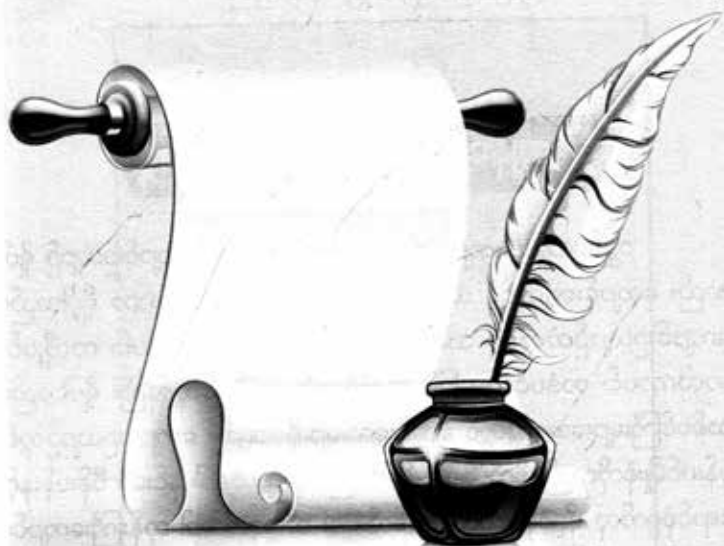

ကျွန်တော်တို့ကျောင်းဥယျာဉ်

ကျွန်တော်တို့ကျောင်း၏ အနောက်ဘက်တွင် ကျောင်းဥယျာဉ် ရှိပါသည်။ ကျောင်းရှေ့တွင်မူ သစ်ပင်ကြီးတချို့နှင့် ပန်းအိုးများသာ ရှိပါသည်။ ကျောင်းဥယျာဉ်ထဲတွင်မူ သစ်ပင်ကြီးများဖြစ်သော သရက်ပင်၊ ကုက္ကိုပင်၊ မာလကာပင်၊ ဗာဒံပင်တို့အပြင် သဘောပင်၊ အုန်းပင်တို့လည်း ရှိပါသည်။ သစ်ပင်ကြီးများအောက်တွင် ခုံတန်းလေးများရှိပါသည်။ ကျောင်းဥယျာဉ်တွင် ပန်းပင်မျိုးစုံကိုလည်း စိုက်ပျိုးထားရှိပါသည်။ စံပယ်၊ ဇီဇဝါ၊ နှင်းဆီ၊ ပိန်းပန်းနှင့် ရောင်စုံရွက်လှ မျိုးစုံရှိပါသည်။ သစ်သီးများ သီးသောအခါ ဘုန်းကြီးကျောင်းများသို့ လှူဒါန်းပြီး ဆရာ ဆရာမများ၊ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများပါ စားသောက်ကြရပါသည်။

ကျောင်းဥယျာဉ်သည် အမြဲ စိမ်းစိုလှပနေပြီး နေ့စဉ်လည်း ရေလောင်းပေးရပါသည်။ မိုးရာသီတွင် ကျောင်းသားကျောင်းသူများ၊ ဆရာ ဆရာမများ စုပေါင်းလျက် ပေါင်းမြက်ပင်များကို ရှင်းလင်းဖယ်ရှားကြရပါသည်။ ကျောင်းဥယျာဉ်လေးသည် ကျွန်တော်တို့ကျောင်းကြီး၏ အလွန် သာယာလှပသော နေရာလေး ဖြစ်ပါတော့သည်။

ကလေးငယ်များနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု အရှိဆုံးနေရာမှာ
 ကလေးများ စာသင်ကြားနေသော
 ကျောင်းဖြစ်ပါသည်။

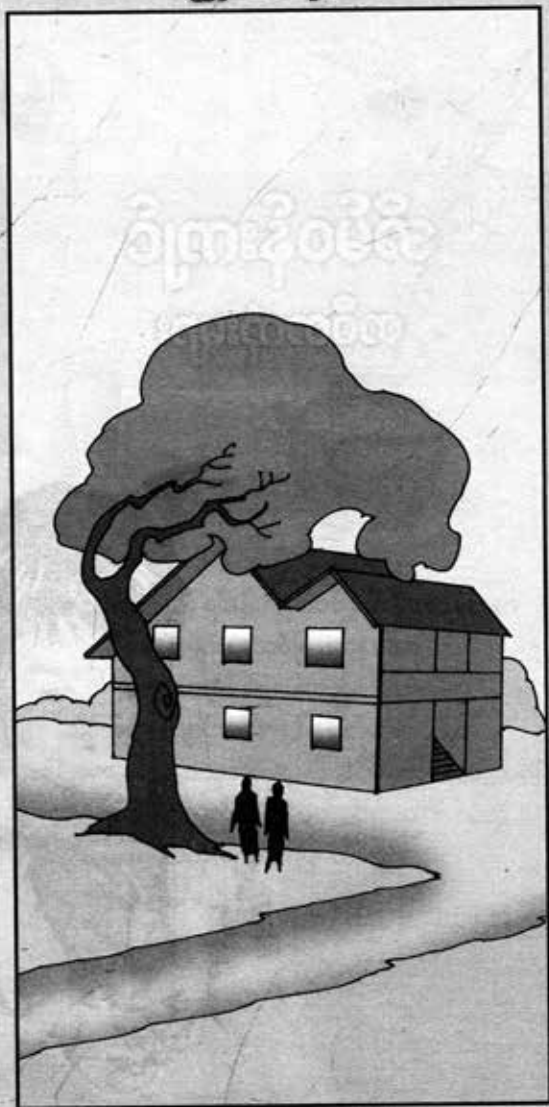
သို့ဖြစ်၍ ကျောင်းဝန်းကျင်နဲ့ ပတ်သက်သော
 စာစီစာကုံးလေးများမှာ သူတို့အတွက် ခက်ခဲမည်မဟုတ်သလို
 ကျောင်းအပေါ် ခွဲလည်း ပိုမို၍ စိတ်ဝင်စားလာစေမည့်
 စာစီစာကုံးများသာ ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်ဝန်းကျင်
စာစိစာကုံးများ

ကျွန်တော်တို့အိမ်

ကျွန်ုပ်တို့အိမ်

ကျွန်တော်တို့အိမ်သည် တိုက်ခန်းလေးတစ်ခန်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ အိပ်ခန်း (၂) ခန်း ပါရှိပြီး ဘုရားခန်းတစ်ခန်း ရှိပါသည်။ အိမ်နောက်ဖေးတွင် ရေချိုးခန်းနှင့် အိမ်သာ ရှိပါသည်။ မီးဖိုခန်းတွင် ထမင်းစားပွဲနှင့် ကြောင်အိမ် တစ်လုံး ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်ဧည့်ခန်းတွင် စားပွဲကုလားထိုင်များ ရှိသကဲ့သို့ TV တစ်လုံးလည်း ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် ဖေဖေ၊ မေမေနှင့် ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်ပါ နေထိုင်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်သည် အိမ်၏ဧည့်ခန်းတွင် စာကျက် သကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့အိပ်ခန်းထဲတွင်လည်း စာကျက်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်သို့ ဆွေမျိုးများနှင့် ဧည့်သည်များလည်း လာလည်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်သည် တိုက်ခန်းဖြစ်သောကြောင့် တိုက်လှေကားမှ အတက်အဆင်း ပြုလုပ် ရပါသည်။ အိမ်ပေါ်မှကြည့်လျှင် လမ်းသွားလမ်းလာများကို အမြဲလိုလို တွေ့မြင် နေရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် သူငယ်ချင်းများနှင့် တစ်ခါတစ်ခါ ဆော့ ကစားကြပါသည်။ သူငယ်ချင်းအများစုမှာ ကျွန်တော်တို့အိမ်၌ ဆော့ကစားရ သည်ကို ပျော်ပါသည်။ လူကြီးများက မဆူသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်နီးနားချင်းများ

အိမ်နီးချင်းများ

ကျွန်တော့်တွင် အိမ်နီးချင်းသူငယ်ချင်းများ ရှိသကဲ့သို့ လူကြီးများလည်း ရှိပါသည်။ သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ လမ်းထဲ၌ ဆော့ကစားကြပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် အမြဲ အတူတူကစားသော သူငယ်ချင်းများမှာ မောင်လှိုင်မြင့်ဆွေ၊ မောင်အံ့ထူးခန့်နှင့် မောင်ဝဏ္ဏကျော်စွာတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ကစားနည်းမျိုးစုံ ကစားသော်လည်း ဘောလုံးကစားရသည်ကို အကြိုက် နှစ်သက်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်နီးနားချင်း သူငယ်ချင်းများမှာ ရန်မဖြစ်ကြပါ။ မုန့်များကိုလည်း အတူတူ ဝေမျှစားသောက်ကြပါသည်။

ကျွန်တော့်၏ အိမ်နီးနားချင်း လူကြီးများလည်း ရှိပါသည်။ တချို့ လူကြီးများ၏ နာမည်များကို မသိပါ။ ဒေါ်အေးအေးမြင့်နှင့် ဦးထွန်းဦးကို သိပါသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အလွန်ဝကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်နီးနားချင်း လူကြီးများမှာ အလွန် သဘောကောင်းကြပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် သူငယ်ချင်းများကိုလည်း မုန့်ဝယ်ကျွေးတတ်ပါသည်။ အလှူများ လုပ်သောအခါ တွင်လည်း ကျွန်တော်တို့ သွားရောက်ကြပါသည်။ သူငယ်ချင်းများ မွေးနေ့ လုပ်သောအခါတွင်လည်း ကျွန်တော်တို့ သွားကြပါသည်။ အိမ်နီးနားချင်း သူငယ်ချင်းများမှာ လွန်စွာ ခင်မင်ဖွယ် ကောင်းလှပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်အကြောင်း

ကျွန်ုပ်အကြောင်း

ကျွန်တော်သည် စတုတ္ထတန်းတွင် ပညာသင်ကြားနေသော ကျောင်းသား တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏နာမည်မှာ မောင်ကျော်စွာလင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်တွင် အစ်ကိုတစ်ယောက်ရှိပါသည်။ အစ်ကို၏နာမည်မှာ မောင်ကျော်စွာမင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏မိဘနာမည်များမှာ ဦးအောင်မင်းနှင့် ဒေါ်နွယ်နီဦး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် နံနက်စောစောတွင် ကျောင်းသွားတက်ရပါသည်။ ကျောင်းမှပြန်လာသောအခါ ထမင်းစားကြပါသည်။ မေမေ၏ အိမ်အလုပ်များကိုလည်း ဝိုင်းကူလုပ်ပေးရပါသည်။ မေမေ နေမကောင်း ဖြစ်သောအခါ မေမေ့ကိုပါ ပြုစုရပါသည်။ ညနေခင်းတွင် ကျူရှင်သွားတက်ရပါသည်။ ကျူရှင်မှပြန်လာလျှင် မေမေက စာများကို စစ်ဆေးပါသည်။ ညဘက်တွင် တစ်ခါတစ်ခါ TV ကြည့်၍ ဂိမ်းလည်း ကစားပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ဆော့ကစားရသောရက်များမှာ ကျောင်းပိတ်ရက်များ ဖြစ်ပါသည်။ လမ်းထဲတွင် သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ဆော့ကစားကြပါသည်။ တစ်ခါတစ်ခါတွင်မူ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း အိမ်ထဲ၌ ဆော့ကစားတတ်ပါသည်။ နေပူသော နေ့လည်ခင်းများတွင် ကျွန်တော်တို့ မကစားရပါ။ ကျွန်တော်နှင့် သူငယ်ချင်းများ အမြဲကစားသော ကစားနည်းမှာ ဘောလုံးကစားနည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ပြေးလွှားဆော့ကစားခြင်းကို လွန်စွာ ကြိုက်နှစ်သက်လှပါသည်။

□

သန့်ရှင်းရေး

သန့်ရှင်းရေး

ကျွန်တော်တို့အိမ်ကို အမြဲ သန့်ရှင်းအောင် ဂရုစိုက်ကြရပါသည်။ တံမြက်စည်းနှင့် အိမ်ကို နေ့စဉ် လှည်းကျင်းရပါသည်။ ဖုန်များတက်လျှင်လည်း ဖုန်များကို သုတ်ရပါသည်။ စားပြီးသား ပန်းကန်များကိုလည်း ဆေးကြောရပါသည်။ အဝတ်များကိုလည်း လျှော်ကြရပါသည်။ နေ့စဉ် အမှိုက်များကို စွန့်ပစ်ရပါသည်။ ဘုရားစင်ကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ရသကဲ့သို့ ဖိနပ်ထားရာ နေရာကိုလည်း သန့်ရှင်းအောင် ပြုလုပ်ကြရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် အိမ်ကို သန့်ရှင်းသကဲ့သို့ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း သန့်ရှင်းအောင် နေထိုင်ကြရပါသည်။ ကျွန်တော် ဆော့ကစားပြီး၍ ညစ်ပတ်နေသောအခါ ခြေလက်များကို ဆေးကြောရသကဲ့သို့ မျက်နှာကိုလည်း သစ်ရပါသည်။ အိမ်သာတက်ပြီးတိုင်းလည်း လက်ကို ဆပ်ပြာနှင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောရပါသည်။ ခြေသည်းလက်သည်းများကို ညှပ်ရသကဲ့သို့ ဆံပင်များ ရှည်လာလျှင်လည်း ညှပ်ပစ်ရပါသည်။ နံနက် မျက်နှာသစ်လျှင် တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် တစ်ကြိမ် သွားများကို တိုက်ရပါသည်။ နေ့စဉ် ရေချိုးသန့်စင်၍ အမြဲ သန့်ရှင်းနေအောင် ဂရုစိုက်ရပါသည်။ တစ်ကိုယ်ရည်သန့်ရှင်းမှ ကျန်းမာရေးလည်းကောင်းသည်ဟု လူကြီးများက ပြောကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မိသားစု

ကျွန်တော်တို့မိသားစု

ကျွန်တော်တို့မိသားစုတွင် လူဦးရေ ၆ ဦး ရှိပါသည်။ ဖေဖေ၊ မေမေ၊ ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွား၊ မမနှင့် ကျွန်တော် ဖြစ်ပါသည်။ လူကြီးများအားလုံး နေ့စဉ် အလုပ်လုပ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် မမမှာ ကျောင်းတက်ကြရပါသည်။ ကျောင်းသွားသောနေ့ရက်များတွင် အိမ်၌ မေမေနှင့် ဘွားဘွားကြီး ကျန်ခဲ့ပါသည်။ ညနေခင်းအချိန်များတွင် အိမ်၌ မိသားစု စုံစုံညီညီရှိပါသည်။ မိသားစု အားလုံး ထမင်းစောစောစားကြပါသည်။ ထမင်းစားပြီးသောအခါ လူကြီးများက TV ကြည့်ကြပါသည်။ တချို့ရက်များတွင် အိမ်၌ မုန့်လုပ်စားကြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် လူကြီးများ TV ကြည့်သောအချိန်တွင် ဂိမ်းကစားတတ်ပါသည်။ မမသည် လူကြီးများနှင့်အတူ TV ကြည့်နေတတ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မိသားစုသည် တစ်ခါတစ်ခါတွင် မြို့ထဲသို့ လျှောက်လည်ကြပါသည်။ ဘုရားများလည်း သွားဖူးကြပါသည်။ ဘိုးဘိုးနှင့် ဘွားဘွား တရားစခန်းဝင်သည့်အခါ ကျွန်တော်တို့မိသားစု လိုက်ပို့ကြပါသည်။ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ကျွန်တော်တို့မိသားစုသည် နယ်မြို့ရှိ ဆွေမျိုးများရှိရာသို့ အလည်သွားရောက်ကြပါသည်။ တချို့နှစ်များတွင် ဘုရားဖူးခရီးထွက်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုသည် လွန်စွာ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းပါသည်။

မေမေ့အကြောင်း

မေမေ့အကြောင်း

မေမေ၏နာမည်မှာ ဒေါ်ချိုစိမ်းလဲ့ဖြစ်ပါသည်။ မေမေသည် အရပ်မြင့်
 သော်လည်း တစ်နေ့တခြား ဝလာပါသည်။ မေမေသည် ရယ်ရယ်မောမော
 နေတတ်ပြီး တစ်ခါတစ်ခါတွင် စာဖတ်နေလေ့ရှိပါသည်။ မေမေ အိပ်ပျော်နေစဉ်
 မနိုးရပါ။ မေမေသည် နံနက်စောစောထ၍ အိမ်အလုပ်များကို ပြုလုပ်ပါသည်။
 ဘုရားဆွမ်းတော်တင်ပါသည်။ ဘုရားရှိခိုးပါသည်။ ဈေးသို့သွားပါသည်။
 ကျွန်တော်တို့အတွက် မုန့်များပါ ဝယ်လာတတ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့စားပြီးသော
 ပန်းကန်များကို မေမေက ဆေးကြောပေးပါသည်။ အိမ်သန့်ရှင်းရေးကိုလည်း
 မေမေကိုယ်တိုင် လုပ်ပါသည်။ မေမေ နေမကောင်းသောအခါမှသာ ကျွန်တော်
 တို့က ဝိုင်းကူလုပ်ပေးရပါသည်။

မေမေ၏အသက်သည် ဘယ်နှနှစ်ရှိသည်ကို ကျွန်တော် မသိပါ။
 မေမေသည် တရားလည်း ထိုင်တတ်ပါသည်။ တချို့ရက်များတွင် TV ကြည့်
 တတ်၍ တချို့ရက်များတွင် မကြည့်ပါ။ မေမေတွင် သူငယ်ချင်းတချို့ ရှိပါသည်။
 မေမေသည် သူ၏သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွားတတ်ပါ
 သည်။ အပြင်သို့လည်း ဈေးဝယ်ထွက်ကြပါသည်။ အိမ်တွင် အလှူလုပ်သော
 အခါ မေမေသူငယ်ချင်းများလည်း အိမ်တွင် ဝိုင်းကူ၍ ပြုလုပ်ကြပါသည်။ မေမေ
 သည် အလှူလုပ်ရသည်မှာ ကောင်းကြောင်း၊ ကုသိုလ်ရကြောင်း အမြဲပြောပါ
 သည်။ မေမေသည် စည်းကမ်းရှိရမည်ဟု ကျွန်တော်တို့ကို အမြဲဆုံးမပါသည်။
 ကျွန်တော်သည် မေမေ့ကို ချစ်ပါသည်။

ပေပေအကြောင်း

ဖေဖေအကြောင်း

ဖေဖေသည် အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ဖေဖေ၏အလုပ်မှာ ဆောက်လုပ်ပြီးသော အိမ်များကို စစ်ဆေးရသောအလုပ်ဟု ဖေဖေက ပြောပါသည်။ ဖေဖေသည် ရုံးသို့ နံနက်စောစောတွင် သွားရပါသည်။ မေမေက ဖေဖေအတွက် ထမင်းချိုင့် ထည့်ပေးတတ်ပါသည်။ ဖေဖေသည် ရုံးသို့သွားလျှင် ရုံးဝတ်စုံ ဝတ်သွားရပါသည်။ ဖေဖေ၏ အရပ်အမောင်းသည် မနိမ့်မမြင့်ရှိပြီး အသားဖြူပါသည်။ ဖေဖေသည် မျက်နှာတည်တည်ဖြင့် နေတတ်ပါသည်။ လူအများနှင့် စကားပြောဆိုသောအခါ ပြုံးရွှင်စွာ ပြောဆိုတတ်ပါသည်။ ဖေဖေသည် တစ်ခါတစ်ခါ စကားကျယ်ကျယ် ပြောတတ်ပါသည်။ ဖေဖေသည် စိတ်မဆိုးတတ်ပါ။ ရယ်စရာများကို ပြောတတ်ပါသည်။

ဖေဖေသည် အလုပ်ပိတ်ရက်များတွင် ကျွန်တော်တို့မိသားစုအလိုက် အပြင်ထွက်လည်ကြပါသည်။ ဖေဖေနှင့်အတူ ဘုရားများ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းများသို့ ရောက်ဖူးပါသည်။ ဖေဖေ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်လျှင် ကျွန်တော့်ကိုလည်း ခေါ်သွားတတ်ပါသည်။ ဖေဖေသည် ဘောလုံးပွဲကို ကြည့်တတ်ပါသည်။ ဘောလုံးကွင်းသို့သွား၍လည်း ဘောလုံးပွဲကြည့်တတ်ပါသည်။ ဖေဖေသည် အိမ်၌ရှိလျှင် TV ကြည့်နေတတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ စာဖတ်နေပါသည်။ ဖေဖေသည် ညစဉ် ဘုရားရှိခိုးပြီးမှ အိပ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစု အားလုံးသည် ဘုရားရှိခိုးကြပါသည်။ တချို့ရက်များတွင် ဖေဖေတို့မအိပ်မီ ကျွန်တော် အရင်အိပ်ပျော်သွားတတ်ပါသည်။ ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို ချစ်သကဲ့သို့ ကျွန်တော်ကလည်း ဖေဖေကို ချစ်ပါသည်။

မွေးနေ့ပွဲ

မွေးနေ့ပွဲ

မွေးနေ့ပွဲများကို ကျွန်တော် ရောက်ဖူးပါသည်။ သူငယ်ချင်းများ၏ မွေးနေ့ပွဲများဖြစ်ပါသည်။ သူငယ်ချင်းတစ်ချို့၏ မွေးနေ့ပွဲများတွင် ရောင်စုံဘောလုံးလေးများကို ချိတ်ဆွဲထားပြီး ရောင်စုံပန်းများနှင့်လည်း အလှခြယ် ပြင်ဆင်ထားပါသည်။ ကျွန်တော်တို့က မွေးနေ့လက်ဆောင်များပေးကြပြီး သူငယ်ချင်းများ စုံလင်သည်အထိ စောင့်ကြရပါသည်။ သူငယ်ချင်းများ စုံသောအခါ လှပသော ရောင်စုံမွေးနေ့ကိတ်မုန့်ပေါ်တွင် ဖယောင်းတိုင်လေးများ ထွန်းကြပါသည်။ မွေးနေ့ရှင် သူငယ်ချင်းအတွက် ဟက်ပီးဘတ်အေး သီချင်းကို သီဆိုကြပါသည်။ သီချင်းသီဆိုပြီးသွားသောအခါ မွေးနေ့ရှင်က ဖယောင်းတိုင်မီးကို မှုတ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးသောအခါ မွေးနေ့ကိတ်ကိုလှီး၍ သူငယ်ချင်းများ စားကြပါသည်။ အအေးများလည်း သောက်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်၏မွေးနေ့မှာ ဇန်နဝါရီလ (၁) ရက်နေ့ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်စဉ် မွေးနေ့ပွဲကို ဖေဖေနှင့် မေမေက ပြုလုပ်ပေးပါသည်။ မွေးနေ့သို့ရောက်လျှင် အိမ်၌ အလှူလည်း ပြုလုပ်ပါသည်။ ဧည့်သည်များမှ မွေးနေ့လက်ဆောင်များလည်း ယူလာပေးကြပါသည်။ ကျွန်တော်၏မွေးနေ့တွင် လူကြီးများနှင့်အတူ သူငယ်ချင်းများလည်း ရှိနေကြပါသည်။ ဟက်ပီးဘတ်အေး သီချင်းကို အတူတူ သီဆိုကြပါသည်။ ဖယောင်းတိုင်မီးများကို အတူတူမှုတ်ကြပါသည်။ မွေးနေ့ကိတ်ကိုလှီး၍ ပျော်ပျော်ပါးပါး အတူတူ မျှဝေစားကြပါသည်။ သူငယ်ချင်းများနှင့် မွေးနေ့ပွဲ ပြုလုပ်ခြင်းကို ကျွန်တော် လွန်စွာ ပျော်ရွှင်မိပါတော့သည်။

ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ

ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများသည် ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေထိုင်ကြပါသည်။ အစ်ကိုကြီးသည် ကျွန်တော်တို့မောင်နှမများထဲတွင် အကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး ကိုမောင်လွင်ဖြစ်ပါသည်။ အစ်မကြီးနာမည်မှာ မချိုသံသာဖြစ်ပြီး အစ်မလေးမှာ မနွဲ့ရှည်လင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် အငယ်ဆုံးဖြစ်၍ မောင်မောင်တင်ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ အစ်ကိုကြီးနှင့် အစ်မကြီးမှာ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားကျောင်းသူ ကြီးများဖြစ်ကြပြီး အစ်မလေးမှာ နဝမတန်းတွင် ပညာသင်ကြားနေပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို နောက်ဆုံးမှပွေးဖွား၍ မူလတန်းကျောင်းသားလေး ဖြစ်နေပါသည်။ အစ်ကိုကြီးနှင့် အစ်မကြီးမှာ နံနက်ကျောင်းသွားတက်လျှင် ညနေမှ ပြန်လာကြပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် အစ်မလေးမှာ နံနက်ပိုင်း ကျောင်းတက်ရပြီး နေ့လည် ၁၂ နာရီတွင် ကျောင်းလွတ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများသည် ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် အတူတူ ဆော့ကစားကြပါသည်။ အစ်ကိုကြီးမှာ ဆော့ကစားရာတွင် မပါဝင်ဘဲ ဒိုင်လူကြီး ပြုလုပ်ပေးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်ထဲတွင် ကစားနည်းမျိုးစုံ ကစားကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ ကစားနေစဉ်တွင် မေမေက မုန့်များလုပ်၍ ကျွေးတတ်ပါသည်။ တချို့ရက်များတွင် အစ်ကိုကြီးက ဦးဆောင်၍ စက်ဘီးလျှောက်စီးကြပါသည်။ တချို့ရက်များတွင် လမ်းထဲမှ သူငယ်ချင်းများနှင့် စုပေါင်းကာ ကျွန်တော်တို့မောင်နှမများ ကစားကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမများသည် နေ့စဉ် စာကျက်ရပါသည်။ အိမ်အလုပ်များကိုလည်း ပိုင်းကူလုပ်ပေးရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမများအား အရေးကြီးဆုံး စည်းကမ်းမှာ ရန်မဖြစ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အစ်မကြီးနှင့် အစ်မလေးတို့မှာ မကြာခဏ စကားများကြပါသည်။

သူငယ်ချင်းများ

သူငယ်ချင်းများ

ကျွန်တော့်တွင် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ရှိပါသည်။ မောင်တေဇာလင်း နှင့် မောင်ထွန်းနေနွယ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းသုံးယောက်မှာ ကျောင်းမှာလည်း အတန်းအတူတူတက်ကြပါသည်။ လမ်းထဲတွင်လည်း အတူတူနေထိုင်ကြပါသည်။ တခြားသော သူငယ်ချင်းများမှာ လမ်းထဲတွင် အတူတူနေကြသော်လည်း အတန်းမတူပါ။ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းများသည် မုန့်ဝယ်စားလျှင် အတူတူ ဝေမျှစားကြပါသည်။ ကစားသောအခါတွင်မူ အငြင်း သန်ကြပါသည်။ သို့သော် အမြဲတမ်းမဟုတ်ပါ။

သူငယ်ချင်းများ စုပေါင်း၍ မိုးရေထဲတွင် ဘောလုံးကစားရသည်မှာ လည်း လွန်စွာ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းပါသည်။ မိုးရေထဲတွင် လူကြီးများပြန်ခေါ်မှ ကစားခြင်းကို နားကြပါသည်။ ကျောင်းဖွင့်သောရက်များတွင် ကျောင်းထဲ၌ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းများ ကစားကြပါသည်။ တချို့ရက်များတွင် မကစားကြဘဲ စကားများသာ ပြောဖြစ်ကြပါသည်။ တစ်ခါတစ်ခါတွင် ဂိမ်းကစားသော အကြောင်းများကိုလည်း ပြောဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းများသည် ရန်မဖြစ်ကြပါ။ ကျောင်းစာကို အတူတူလုပ်ကြပါသည်။ ကျူရှင်လည်း အတူတူတက်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မြို့

ကျွန်တော်တို့မြို့

ကျွန်တော်တို့နာမည်မှာ တံတားမြို့ဖြစ်ပါသည်။ ယခင်က ကျွန်တော်တို့မြို့သည် မြို့မဖြစ်သေးပါ။ တံတားရွာဟု ခေါ်ကြပါသည်။ ယခုအခါ မြို့ဖြစ်သွားသောကြောင့် အများက တံတားမြို့ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ မြို့၏အလယ်တွင် ချောင်းရှိပါသည်။ ချောင်း၏ ဟိုဘက်ကမ်းနှင့် သည်ဘက်ကမ်းကို တံတားကြီးများ ထိုးထားပါသည်။ ထိုတံတားကြီးများကြောင့် တံတားမြို့ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မြို့၏ ချောင်းအတွင်းတွင် လှေများ၊ သင်္ဘောများ သွားလာနိုင်ပြီး တံတားပေါ်မှကြည့်လျှင် လွန်စွာ လှပပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မြို့တွင် တခြားမြို့ကြီးများကဲ့သို့ ရုပ်ရှင်ရုံကြီးများ မရှိပါ။ သို့သော် စာသင်ကျောင်းကြီးများ၊ ဆေးရုံ၊ ဈေးနှင့် ရုံးများ ရှိပါသည်။ ယခုအခါ ကျွန်တော်တို့မြို့သည် ယခင်ကထက် စည်ကားသည်ဟု လူကြီးများက ပြောဆိုကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မြို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ချောင်းများသာမက လယ်ကွင်းကြီးများလည်း ရှိပါသည်။ စပါးစိုက်ပျိုးကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မြို့တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းများလည်း ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မြို့သို့လာလျှင် ရေလမ်းမှလည်း လာ၍ရသကဲ့သို့ ကုန်းလမ်းမှလည်း လာရောက်၍ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ရွာ

ကျွန်တော်တို့ရွာ

ကျွန်တော်တို့ရွာ၏နာမည်မှာ ကန်သုံးဆင့်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။ ကန်သုံးဆင့် ရွာဟု ခေါ်ရခြင်းမှာ ရေကန်ကြီးသုံးခုကို အဆင့်ဆင့် ပြုလုပ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ရွာ၏အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ကန်တစ်ကန်၊ တောင် အလယ်တွင် ကန်တစ်ကန်၊ တောင်အောက်တွင် ရေကန်ကျယ်ကြီး ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာသည် ရေပေါသောကြောင့် တခြားရွာများမှ နွေရာသီတွင် ရေလာ ခပ်ကြပါသည်။ ရေလာခပ်သော လှည်းတန်းကြီးမှာ ညနေခင်းများတွင် စည်ကား နေပါတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာအလယ်တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် စေတီ တစ်ဆူ ရှိပါသည်။ တရားထိုင်သော အဆောင်များလည်း ရှိပါသည်။ ရှင်ပြု ရဟန်းခံပွဲများကို ရွာတွင် နှစ်စဉ် ကျင်းပပြုလုပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ရွာတွင် အလယ်တန်းကျောင်းနှင့်တွဲဖက် အထက်တန်း ကျောင်း ရှိပါသည်။ ဆေးခန်းနှင့် စာကြည့်တိုက်လည်း ရှိပါသည်။ လယ်ထွန်စက် များ၊ ထော်လာဂျီများ၊ ဆိုင်ကယ်များမှာ ရွာအတွင်း၌ သွားလာနေကြပြီး နွားလှည်းများ၊ မြင်းလှည်းများလည်း ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာတွင် စိုက်ပျိုးရေး သာမက မွေးမြူရေးကိုလည်း ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ကြက်နှင့် ဝက်များကို အများဆုံး မွေးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာ၏ ထူးခြားချက်မှာ မီးရထားဘူတာရုံ ရှိခြင်းပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

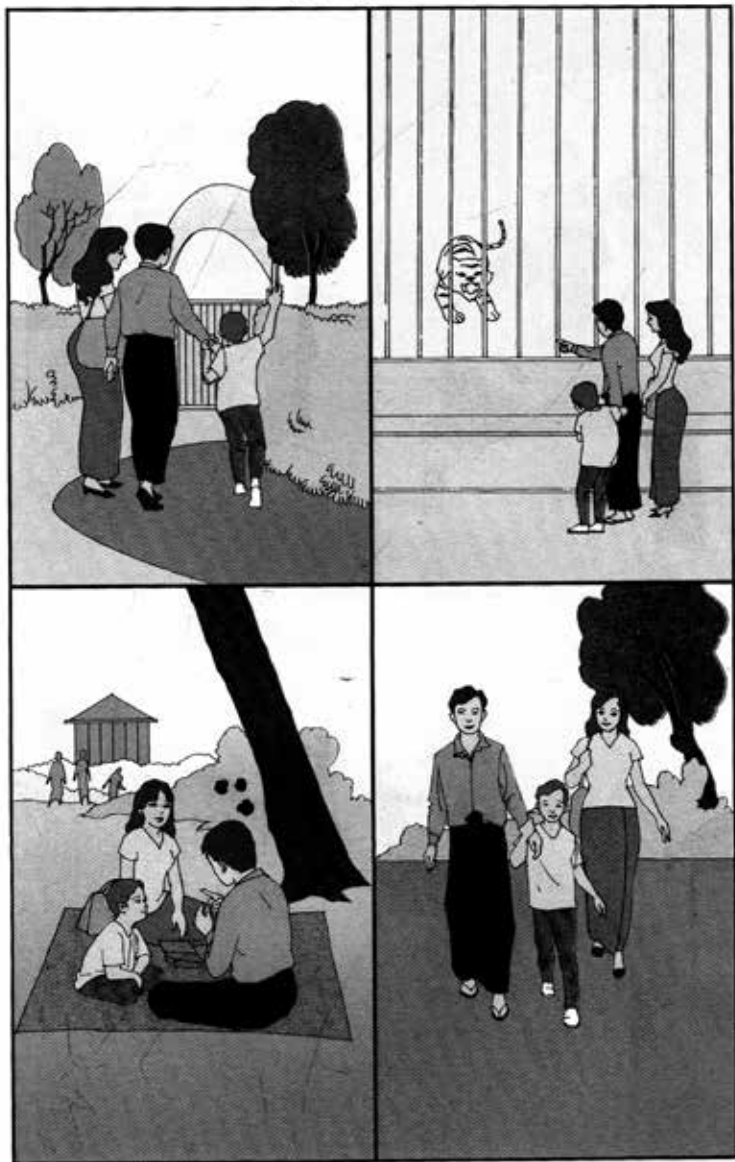

အိမ်ဝန်းကျင် စာစီစာကုံးလေးများမှာ
 ကလေးငယ်များအဖို့
 မိသားစုနှင့်အတူ လူမှုအသိုင်းအဝိုင်း၌ ပို၍
 တတ်သိလိမ္မာသူလေးများ ဖြစ်စေရန်
 ရည်ရွယ်၍ ရေးသားရပါသည်။

ရုပ်ပုံကြည့်လေ့ကျင့်ခန်းများ

(တိရစ္ဆာန်ရုံသို့တစ်ခေါက်)

ရုပ်ပုံကြည့်လေ့ကျင့်ခန်းများ

(မိသားစုဘုရားစူး)

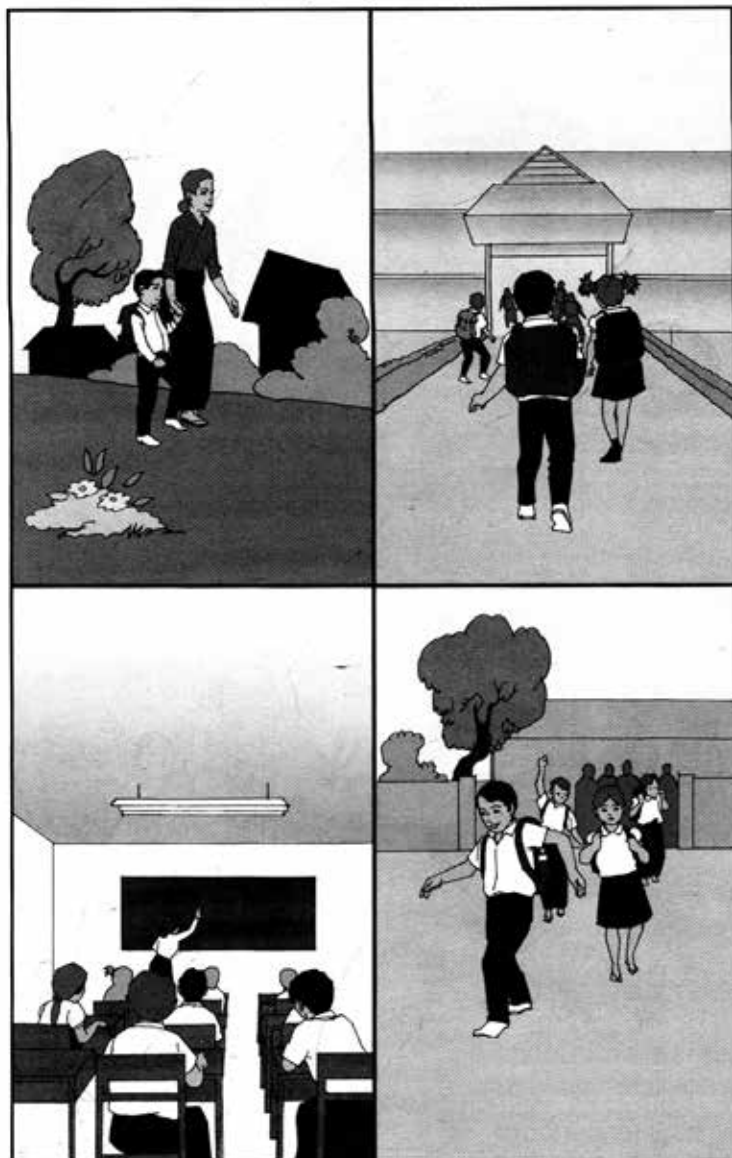
စုပ်ပုံကြည့်လေ့ကျင့်ခန်းများ

(သစ်ပင်စိုက်ခြင်း)

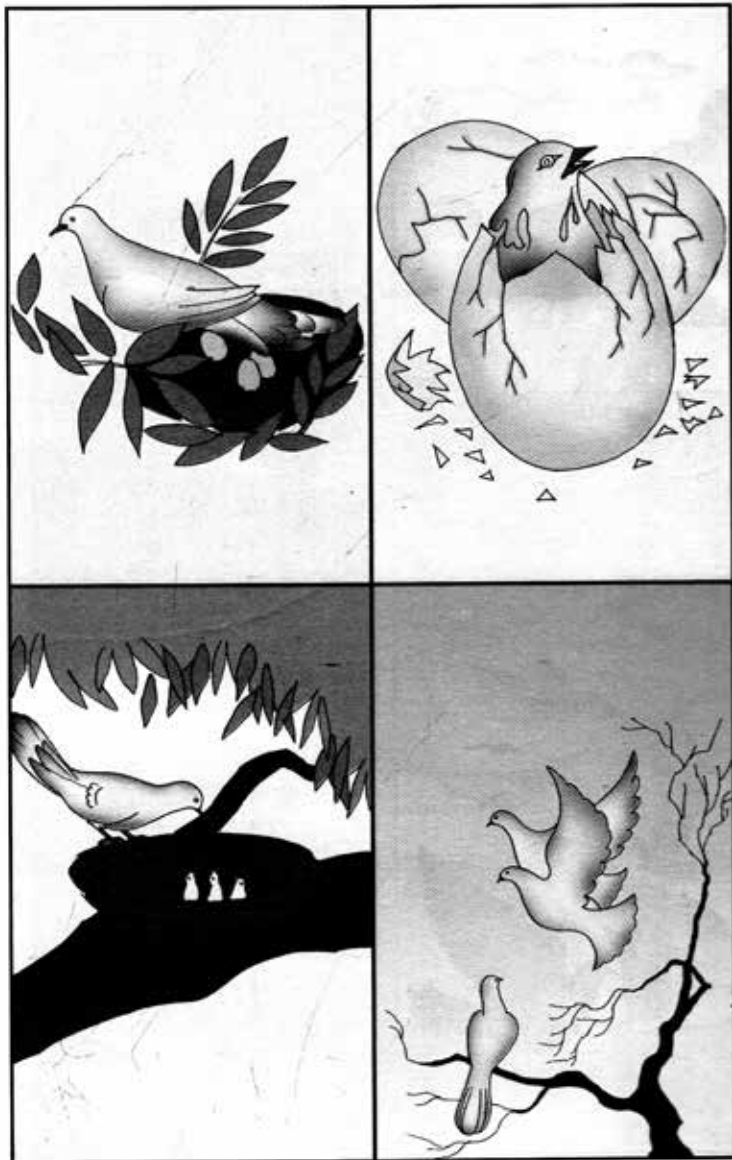
ရုပ်ပုံကြည့်လေ့ကျင့်ခန်းများ

(ကျောင်းစတင်သောနေ့)

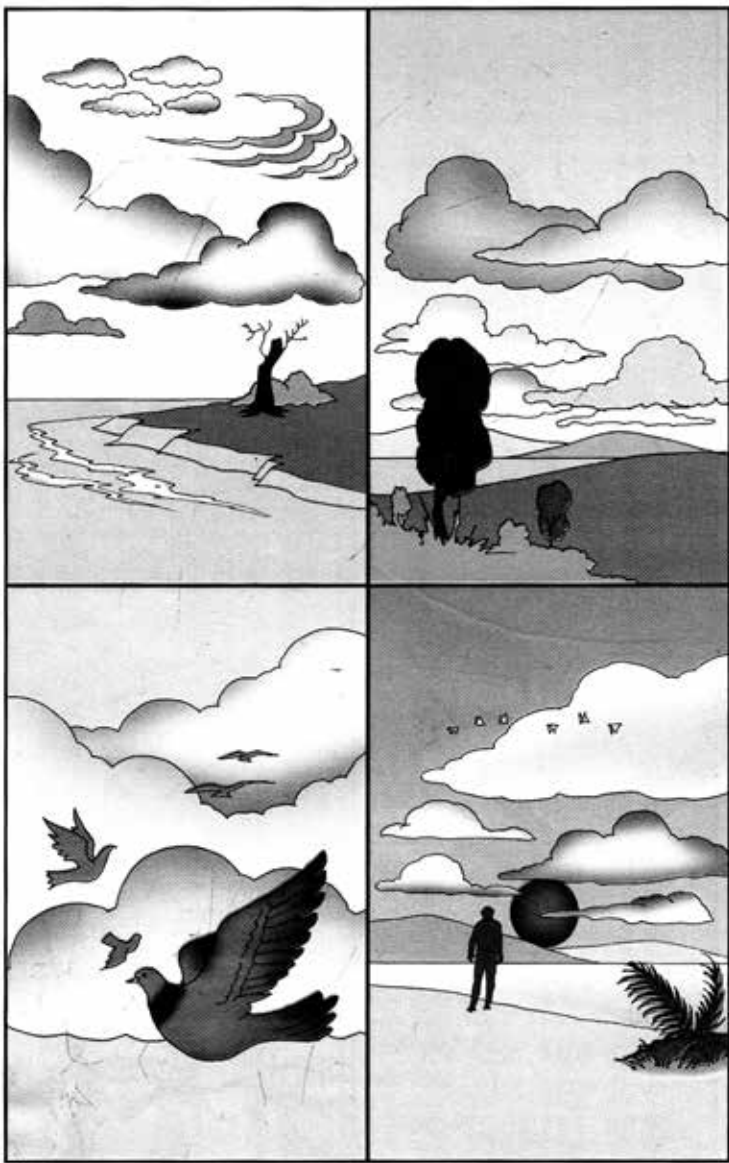
ရုပ်ပုံကြည့်လေ့ကျင့်ခန်းများ

(ငှက်မိသားစု)

စွပ်ပုံကြည့်လေ့ကျင့်ခန်းများ

(မိုးကောင်းကင်ကြီး)

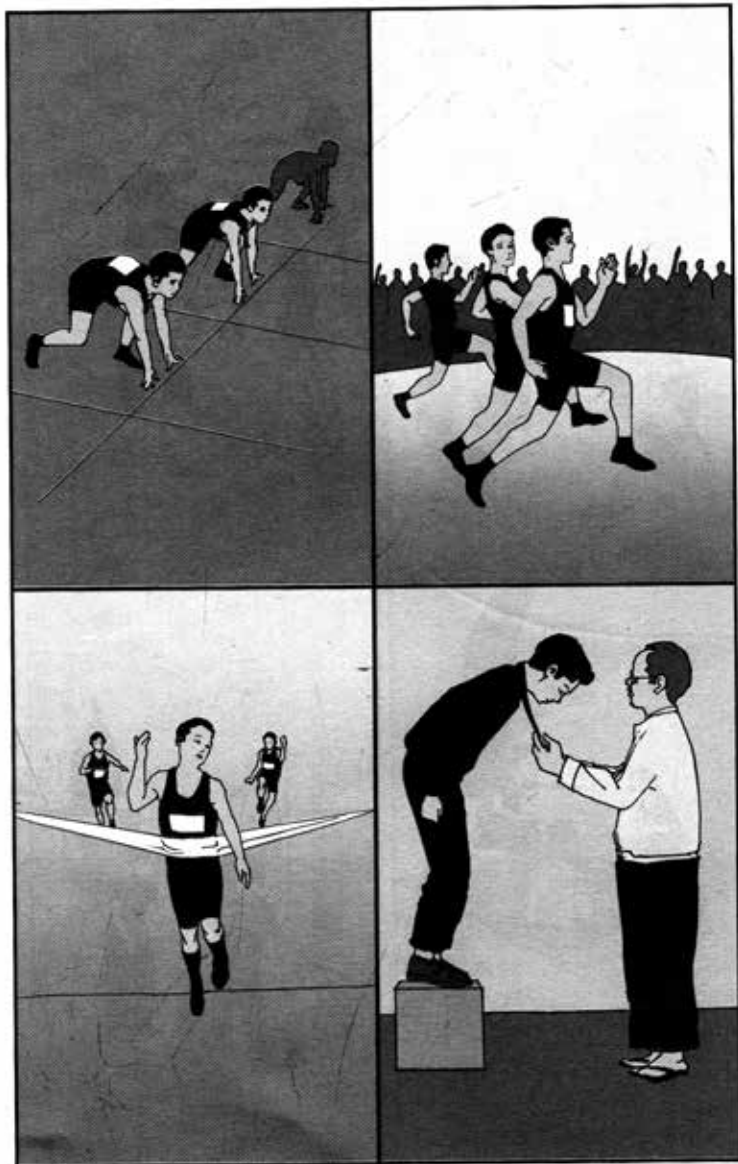
ရုပ်ပုံကြည့်လေ့ကျင့်ခန်းများ

(ပန်းခြံသို့တစ်ခေါက်)

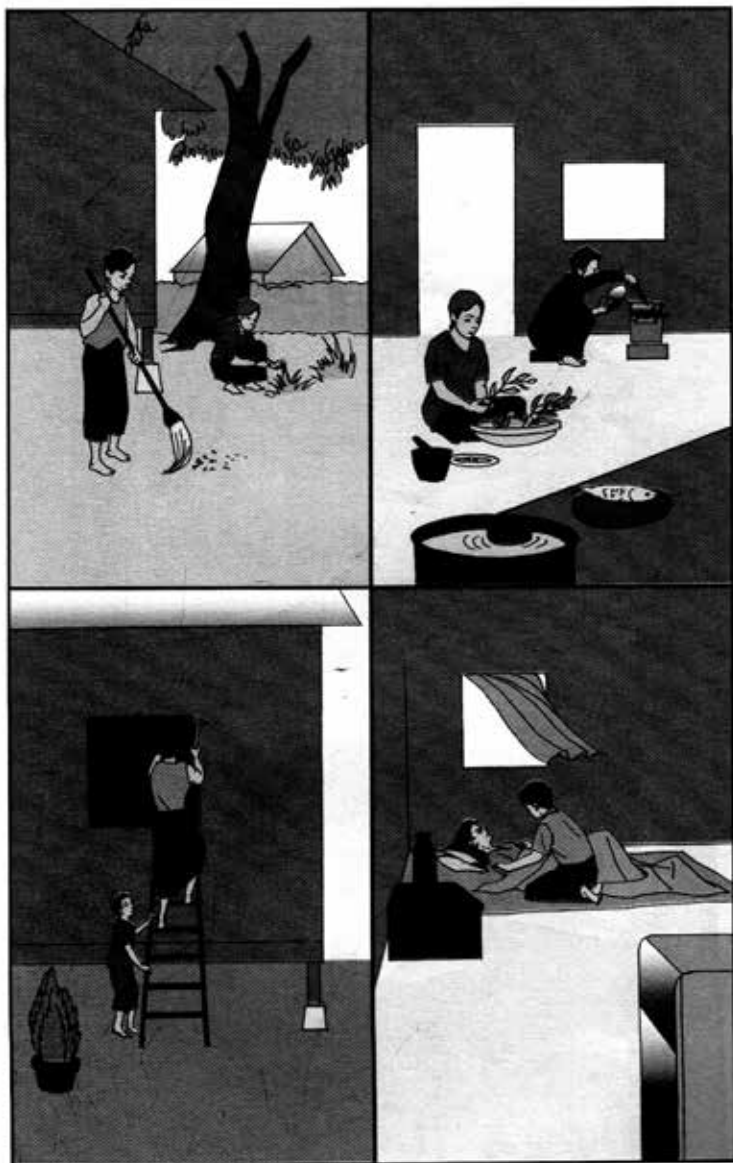
ရုပ်ပုံကြည့်လေ့ကျင့်ခန်းများ

(အပြေးပြိုင်ပွဲ)

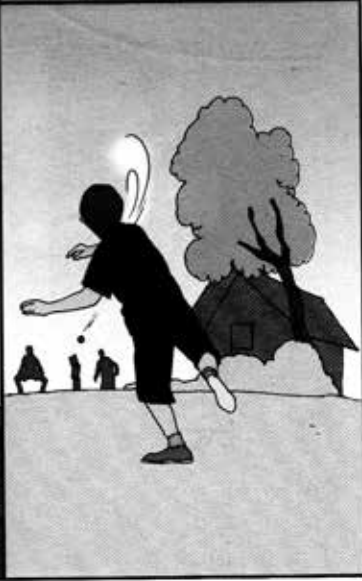
ရုပ်ပုံကြည့်လေ့ကျင့်ခန်းများ

(မိဘကူ)

ရုပ်ပုံကြည့်လေ့ကျင့်ခန်းများ

(ကျွန်ုပ်၏တစ်နေ့တာ)

ရာသီဥတုသဘာဝ
နှင့်
ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ
စာစိစာကုံးများ

နံနက်ခင်းအလှ

နံနက်ခင်းအလှ

ကျွန်တော်သည် နံနက်စောစော အိပ်ရာထလေ့ရှိပါသည်။ ဖေဖေနှင့် မေမေ အိပ်နေသော်လည်း ကျွန်တော်က နိုးနေပြီဖြစ်သည်။ နံနက်ခင်းအလင်း ရောင်သည် ပြာလဲ့လဲ့လေး ဖြစ်နေပါသည်။ မိုးကောင်းကင်တွင် တိမ်များကို ထင်ရှားစွာ မြင်နေရပါသည်။ နေထွက်ရာအရပ်တွင် နေလုံးကြီးသည် နီရဲလျက် ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ နေရောင်ခြည်များကြောင့် တိမ်တို့သည် အနီရောင်၊ အဝါရောင် ဖြစ်နေကြပါသည်။ ကောင်းကင်ကြီးသည်လည်း တဖြည်းဖြည်း လင်း၍ လာပါတော့သည်။ ငှက်ကလေးများသည် မိုးကောင်းကင်တွင် ပျံသန်းနေကြပါသည်။ တချို့ငှက်ကလေးများမှာ သစ်ပင်ကြီးများကြားတွင် အော်မြည်နေကြပါသည်။

လမ်းပေါ်တွင် လူများမှာ သွားလာနေကြပါသည်။ မော်တော်ကားများကိုလည်း တွေ့မြင်နေရပါသည်။ ဈေးဆိုင်များတွင် ဈေးဝယ်သူတချို့ကို တွေ့ရပါသည်။ နံနက်ခင်းသည် ဆူညံ၍မနေပါ။ တိတ်ဆိတ်နေပါသည်။ ရဟန်းတော်များနှင့် ကိုရင်လေးများမှာ ဆွမ်းခံကြွနေကြပါသည်။ အလုပ်သွားနေသူများကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ သစ်ပင်ကြီးများကို လေများတိုက်ခတ်နေ၍ သစ်ရွက်များမှာ လှုပ်ခတ်နေပါသည်။ သစ်ရွက်ကြွေများသည်လည်း လမ်းပေါ်တွင် ပြန်ကျနေပါသည်။ နံနက်ခင်း နေလုံးကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်နေပါသည်။ နံနက်ခင်းနေရောင်သည် လမ်းပေါ်သို့ ရွှေဝါရောင်လွှမ်းနေပါသည်။ အိမ်တစ်အိမ်မှ ကြေးစည်သံကို ကြားရပါသည်။ လူများလည်း လမ်းပေါ်တွင် ပို၍ စည်ကားနေပါတော့သည်။

ညနေခင်းအလှ

ညနေခင်းအလှ

ညနေခင်းတိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့ ဆော့ကစားလေ့ရှိပါသည်။ ညနေခင်းနေရောင်သည် မပူတော့ပါ။ ရွှေဝါရောင်သန်းနေသော နေခြည်ထဲတွင် နေထိုင်ရသည်မှာ နေလို့ကောင်းပါသည်။ ညနေခင်းတွင် သစ်ပင်ကြီးတို့သည် လေတိုက်၍ သစ်ရွက်များ လှုပ်နေပါသည်။ မြက်ပင်လေးများသည်လည်း အစိမ်းရောင်တောက်ပ၍ လှနေကြပါသည်။ မိုးကောင်းကင်တွင် တိမ်များမှာ ပုံစံမျိုးစုံ ရှိနေကြပါသည်။ မိုးတိမ်ကြီးများမှာ တဖြည်းဖြည်း ရွေ့လျားနေပြီး ရောင်စုံတောက်ပနေကြပါသည်။ ညနေခင်းနေရောင်များကြားတွင် လူများမှာ သွားလာနေကြပါသည်။

ညနေခင်းနေရောင်သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် အားလျော့လာပါသည်။ နေလုံးကြီးသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် အောက်သို့ ရောက်လာပါသည်။ ငှက်ကလေးများမှာ သစ်ပင်များရှိရာဆီသို့ ပြန်လာကြပါသည်။ ငှက်သံများမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း ပိုဆူညံလာပါသည်။ ရွှေဝါရောင်နေလုံးကြီးသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့သည်။ နေလုံးကြီး မရှိတော့သော်လည်း အလင်းရောင်များသည် ကောင်းကင်တွင် ရှိပါသေးသည်။ တိမ်များကိုလည်း တွေ့ မြင်နေရပါသေးသည်။ သို့သော်လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ညနေခင်းသည် မှောင်လာပါတော့သည်။ ညနေခင်းတိုင်းသည် တိမ်ရောင်စုံများနှင့် အမြဲ လှပနေမည် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဇွေရာသီ

နွေရာသီ

နွေရာသီတွင် ကျွန်တော်တို့ကျောင်းများ ပိတ်ထားပါသည်။ လွန်စွာ ပူအိုက်သော ရာသီဖြစ်၍ တစ်ခါတစ်ခါ အင်္ကျီများကိုပင် ချွတ်ထားရပါသည်။ နံနက်ခင်းတွင် အနည်းငယ်အေးသော်လည်း တစ်နေ့လုံး ပူနေပါသည်။ လူကြီးများက နေပူထဲသို့ မထွက်ရန်ပြောဆိုပြီး အပြင်တွင် ထွက်မကစားရပါ။ ညနေခင်း နေရိပ်သောအခါမှ ကစားကြရပါသည်။ ကစားကြသောအခါတွင် ချွေးများ လွန်စွာ ထွက်ပါသည်။ ရေချိုးပြီးသော်လည်း မကြာခင် ပြန်ပူအိုက်လာပါသည်။ ပန်ကာများ ဖွင့်ထားရပြီး ယပ်တောင်များကိုလည်း ခတ်ကြရပါသည်။

နွေရာသီတွင် လေအေးပေးစက်များကိုလည်း ဖွင့်ထားရပါသည်။ လေအေးပေးစက် ဖွင့်ထားလျှင် အပူသက်သာပါသည်။ မီးပျက်သွားသောအခါ တွင် လေအေးပေးစက်ကို ဖွင့်မရပါ။ နွေရာသီသည် ပူအိုက်သဖြင့် ရေနိုင်းနိုင်း ချိုးကြရပါသည်။ လူများသာမက သစ်ပင်များကိုလည်း ရေလောင်းပေးရပါသည်။ တိရစ္ဆာန်များနှင့် ငှက်များမှာလည်း ရေသောက်လာကြရပါသည်။ နွေရာသီတွင် လေပြေလေညင်းများ တိုက်ခတ်သော်လည်း လေများမှာ ပူနေတတ်ပါသည်။ ဖုန်နှင့် အမှိုက်သရိုက်များလည်း လွင့်ပျံ့နေတတ်ပါသည်။ နွေရာသီသည် လွန်စွာ ပူသောကြောင့် မိုးရာသီကို မျှော်လင့်မိပါတော့သည်။

မိုးရာသီ

မိုးရာသီ

မိုးရာသီသည် ကျွန်တော်အနှစ်သက်ဆုံး ရာသီဖြစ်ပါသည်။ မိုးရွာသော အခါတွင် မိုးရေထဲ၌ ကျွန်တော်တို့သုဇယ်ချင်းများ ဆော့ကစားကြပါသည်။ မိုးရေများသည် ရေမြောင်းများထဲသို့ စီးဝင်သွားပါသည်။ မိုးရာသီတွင် မိုးခြိမ်းသံ များကို အမြဲလိုလို ကြားနေရတတ်ပြီး မိုးကြိုးပစ်သံများကိုလည်း ကြားရပါသည်။ မိုးတိမ်မဲများသည် အမြဲတမ်း ရွှေ့လျားနေပြီး မိုးများလည်း ရွာချပါသည်။ တစ်ခါ တစ်ခါတွင် မိုးသံများကို အကျယ်ကြီးကြားရပြီး ဆူညံစွာ မိုးရွာနေတတ်ပါသည်။ မိုးရာသီတွင် နေ့ရောညပါ လျှပ်စီးများလျှပ်နေတတ်ပြီး မိုးကောင်းကင်တွင် တိမ်များနှင့် ပြည့်နှက်နေပါသည်။

မိုးရာသီတွင် ကျွန်တော်တို့ကျောင်းများဖွင့်သောကြောင့် မိုးမစိုရန် ထီးများ၊ မိုးကာအင်္ကျီများကို ယူဆောင်သွားရပါသည်။ တချို့ရက်များတွင် ကျောင်းသားများ မိုးမိမည်စိုးရိမ်သောကြောင့် ကျောင်းစောစောလွတ်ပေးပါ သည်။ တချို့ရက်များတွင် မိုးရေထဲ၌ ကျောင်းပြန်ကြရပါသည်။ မိုးရေများ စိုရွဲ သွားလျှင် ဖျားနာနိုင်သောကြောင့် အဝတ်အစားများလဲကာ ခေါင်းကိုလည်း ခြောက်အောင် သုတ်ရပါသည်။ မိုးရာသီတွင် လူကြီးလူငယ်မရွေး ဖျားနာတတ် သောကြောင့် ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုစိုက်ကြရပါသည်။ မိုးရာသီသည် သစ်ပင် ပန်းမန်များ စိမ်းစိုလှပနေသော ရာသီပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဆောင်းရာသီ

ဆောင်းရာသီ

ဆောင်းရာသီသည် လွန်စွာ အေးမြသော ရာသီဖြစ်ပါသည်။ နံနက်စောစောတွင် မြူနှင်းများ ကျဆင်းနေတတ်ပြီး လူတိုင်းကိုယ်စီ အနွေးထည်များ ဝတ်ထားကြရပါသည်။ ညရောက်သောအခါတွင်လည်း လက်အိတ်၊ ခြေအိတ်၊ ခေါင်းစွပ်များကိုလည်း စွပ်ထားကြရပါသည်။ ဆောင်းရာသီတွင် နှာရည်များ ယိုကျတတ်သကဲ့သို့ ခေါင်းကိုက်ဖျားနာတတ်ပါသည်။ ဆောင်းရာသီ၏ တချို့သော ရက်များတွင် မြူနှင်းများ ထူထပ်စွာ ကျရောက်သောကြောင့် မော်တော်ယာဉ်များနှင့် လူအများမှာ သတိထား၍ သွားလာရပါသည်။ လွန်စွာအေးချမ်းသော နံနက်ခင်းများတွင် မီးဖိုဖိုများဖို၍ မီးလှုံကြရပါသည်။ နေရောင်ထွက်ပေါ်လာသော အခါ လူအများမှာ နေပူစာလှုံကြပါသည်။

ဆောင်းရာသီ ကျောင်းပိတ်သောရက်များတွင် နံနက်စောစော လမ်းလျှောက်ထွက်ကြပါသည်။ လမ်းလျှောက်ရာမှ ပြန်လာသောအခါတွင် မုန့်များစားကြပါသည်။ ဆောင်းရာသီတွင် ကျွန်တော်တို့ ကြက်တောင်ရိုက် ကစားကြပါသည်။ ကြက်တောင်ရိုက်ကစားသောကြောင့် ချမ်းအေးသည်ကိုပင် မသိတော့ပါ။ တချို့က ဘောလုံးကစားကြပါသည်။ ဆောင်းရာသီတွင် နေတိုင်း ရေမချိုးဖြစ်ပါ။ အလွန်အေးသော ရက်များတွင် ရေနွေးနှင့်စပ်၍ ရေချိုးကြရပါသည်။ ဆောင်းရာသီသည် အသီးအနှံများလည်း ပေါသည်ဟု လူကြီးများက ပြောကြပါသည်။ ဆောင်းရာသီသည် သစ်ပင်ပန်းမန်များ စိမ်းစိုလှပသော ရာသီပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

တောင်တန်းနှင့်တောအုပ်

တောင်တန်းနှင့်တောအုပ်

ကျွန်တော်တို့ မြို့ပတ်ပတ်လည်တွင် တောင်တန်းများနှင့် တောအုပ်များ ရှိပါသည်။ တောင်တန်းများပေါ်တွင် ရွာများလည်း ရှိပါသည်။ ထိုရွာများသို့ တောင်တက်လမ်းများအတိုင်း သွားကြရပါသည်။ တချို့လမ်းများမှာ မော်တော်ကားများ သွားလာ၍ မရပါ။ ခြေလျင်လျှောက်ကြရပါသည်။ တချို့လမ်းများမှာ လှည်းများနှင့် ထော်လာဂျီများ ဆိုင်ကယ်များ သွားလာ၍ ရပါသည်။ တောင်တန်းကြီးများသည် အနိမ့်အမြင့် မျိုးစုံရှိပါသည်။ တောင်တန်းများအပေါ်တွင် မိုးတိမ်များမှာ ရွေ့လျားနေကြပါသည်။ တောင်တန်းများအပေါ် မိုးရွာချလျှင် တောင်ကျရေများသည် တဝေဝေ စီး၍ကျလာပါသည်။

တောင်တန်းများပေါ်တွင် လူမနေသော တောအုပ်ကြီးများလည်း ရှိပါသည်။ ထိုတောအုပ်ကြီးများထဲတွင် တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံ နေထိုင်ကြပါသည်။ တောင်တန်းများနှင့် တောအုပ်များထဲတွင် ငှက်မျိုးစုံရှိပါသည်။ နံနက်ခင်းနှင့် ညနေခင်းများတွင် ငှက်များမှာ အုပ်စုဖွဲ့ ပျံသန်းနေကြပါသည်။ တောင်တန်းများပေါ်တွင် တောင်ယာခင်းများလည်းရှိပြီး မကြာခဏ တောင်ယာမီးရှို့ကြပါသည်။ တောင်ယာမီးရှို့သောအခါ သစ်ပင်များမှာ နေ့ရောညပါ မီးလောင်နေကြပါသည်။ တောင်တန်းကြီးများနှင့် တောအုပ်ကြီးများထဲသို့ ကျွန်တော် မရောက်ဘူးပါ။ အဝေးမှသာ မြင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပင်လယ်

ပင်လယ်

ကျွန်တော်တို့ရွာသည် ပင်လယ်ကမ်းခြေတွင်ရှိပြီး ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသည် တောင်ကုန်းလေးပေါ်တွင် တည်ရှိပါသည်။ ကျောင်း၏ တောင်ကုန်းပေါ်မှကြည့်လျှင် ပင်လယ်ကြီးကို နေ့စဉ် မြင်တွေ့နေရပါသည်။ ပင်လယ်ကြီး၏ တချို့နေရာများတွင် ပင်လယ်ကျွန်းများကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာမှ တံငါလှေများသည် နေ့စဉ် ငါးဖမ်းထွက်ကြပါသည်။ ညနေစောင်းလျှင် ပင်လယ်ကြီးဆီမှ တံငါလှေများ ပြန်လာကြပါသည်။ တချို့လှေများမှာ ပင်လယ်ထဲတွင် ရပ်နား၍ ငါးဖမ်းနေကြသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေတွင်မူ အုန်းပင်ကြီးများမှာ စိတန်း၍ ပေါက်နေကြပါသည်။

ပင်လယ်ကြီးထဲတွင် ငါးဖမ်းလှေများအပြင် စက်လှေကြီးများကိုလည်း တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ပင်လယ်ကမ်းစပ်တွင် နေ့စဉ် ရေချိုးကြပါသည်။ ပင်လယ်ရေလှိုင်းကြီးများနှင့် ဆော့ကစားကာ ရေကူးကြပါသည်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေရှိ သဲသောင်ပြင်ပေါ်တွင်လည်း ဘောလုံးကန်ကြပါသည်။ ပင်လယ်ကြီးသည် မိုးရာသီတွင် လွန်စွာ ကြောက်စရာကောင်းပါသည်။ ရေလှိုင်းများ အလွန်ကြီးသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ မိုးကြီးလေကြီး ကျသောအခါတွင် ရေလှိုင်းသံများနှင့် ပင်လယ်သည် ဆူညံနေပါသည်။ မိုးလေကင်းစင်သောအခါ ပင်လယ်ကြီး၏ ညနေဆည်းဆာသည် တိမ်ရောင်စုံတို့ဖြင့် လှပနေပါတော့သည်။

မြစ်

မြစ်

ကျွန်တော်တို့မြို့လေးသည် ပဲခူးမြစ်ကြီးဘေးတွင် တည်ရှိနေပါသည်။ မြစ်ကြီးသည် ကျယ်လည်း ကျယ်ဝန်းပြီး ရေများမှာ အဆက်မပြတ် စီးဆင်းနေပါသည်။ ရေကျချိန်များတွင် မြစ်အလယ်ကောင်တွင် သောင်များထွန်းနေပြီး သဲသောင်ပြင်ကြီးမှာ ကြီးမားလှပါသည်။ သဲသောင်ပြင်ပေါ်တွင် မည်သည့် သစ်ပင်မျှ မရှိပါ။ ရေတက်ချိန်များတွင် သဲသောင်ပြင်ပေါ်သို့ ရေလှိုင်းများ ဖုံးလွှမ်းတက်လာပြီး နောက်ဆုံးတွင် သောင်ပြင်ကြီးမှာလည်း ရေအောက်သို့ နစ်မြုပ်သွားပါတော့သည်။ ရေတက်ချိန်များနှင့် ရေကျချိန်များသည် ရေစီးသန်ပြီး အရှိန်အဟုန်နှင့် စီးဆင်းနေတတ်ပါသည်။ ရေစီးသန်သောကြောင့် တချို့မြစ်ကမ်းများကိုလည်း ရေတိုက်စားသွားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ရေတိုက်စားခံရသော မြေကြီးများမှာ ရေထဲသို့ လွင့်ပါသွားကြပါသည်။

မြစ်ကြီးပေါ်၌ အမြဲ မြင်တွေ့နေရသော အရာများမှာ ငါးဖမ်းလှေများဖြစ်ပါသည်။ ငါးဖမ်းလှေများသည် အရွယ်အစားမျိုးစုံရှိပြီး နေ့ရောညပါ တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ တချို့ ငါးဖမ်းလှေများသည် မြစ်ကမ်းစပ်အနီးတွင် ငါးဖမ်းကြသကဲ့သို့ တချို့ငါးဖမ်းလှေများမှာ မြစ်အလယ်ကောင်တွင် ငါးပိုက်များထောင်၍ ငါးဖမ်းကြပါသည်။ တချို့ ငါးဖမ်းလှေများမှာ တစ်နေ့လုံး၊ တစ်ညလုံး ပိုက်များကို ထောင်ဖမ်းကြပါသည်။ မြစ်ကြီးပေါ်တွင် ငါးဖမ်းလှေများသာမက စစ်သင်္ဘောကြီးများ၊ ကုန်သင်္ဘောကြီးများ၊ သဲနှင့် ကျောက်စရစ်တင် သင်္ဘောကြီးများကိုလည်း တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ မြစ်ကြီးပေါ်၌ သင်္ဘောတစ်စင်းမျှ မတွေ့ရပါ။ လသာသောညများတွင်မူ ပဲခူးမြစ်ကြီးသည် လရောင်နှင့် လင်းဖြာ၍ အလွန်လှပနေပါတော့သည်။

ရေကန်ကြီး

ရေကန်ကြီး

ကျွန်တော်တို့မြို့တွင် ရေကန်ကြီးများ များစွာရှိပါသည်။ အကြီးဆုံး ရေကန်ကြီးမှာ မြို့အထွက်တွင် ရှိပါသည်။ ရေကန်ကြီးပတ်လည်တွင် ကားလမ်းများ ဖောက်လုပ်ထားပြီး မော်တော်ဆိုင်ကယ်များ၊ စက်ဘီးများ၊ မော်တော်ကားများနှင့် လူများသွားလာနေကြပါသည်။ နံနက်ခင်းနှင့် ညနေခင်းများတွင် လမ်းလျှောက်သွားလာနေသူများ ပို၍ များပြားပါသည်။ ရေကန်ကြီးအစပ်တွင် ဈေးဆိုင်လေးများရှိပြီး ရှုခင်းကောင်းသောနေရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ရေကန်ကြီးပေါ်မှ တိုက်ခတ်လာသော လေများသည် လွန်စွာအေးမြ၍ လေကောင်းလေသန့်များ ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်း ပြုလုပ်လိုသူများသည် ရေကန်ကြီးသို့ လာကြ၍ လေ့ကျင့်ခန်းများ ပြုလုပ်ကြပါသည်။

ရေကန်ကြီးထဲတွင် ကြာပန်းများပွင့်နေတတ်ပြီး ကြာရွက်များမှာ ရေကန်ကြီးပေါ်တွင် အပြည့်ရှိနေပါသည်။ နံနက်ခင်းများတွင် ကြာပန်းကြားဖူးများ ခူးယူသူတို့ကို လှေကလေးများနှင့် တွေ့နိုင်ပါသည်။ ရေကန်ကြီးထဲတွင် ငါးမများ ရပါ။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဘေးမဲ့ငါးလေးများကို လွှတ်ပေးကြပါသည်။ ရေကန်ကြီးထဲတွင် ရေမကူးရပါ။ ရေကူးပါက ရှေ့နှစ်သေဆုံးနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ရေကန်ကြီးထဲတွင် အဝတ်မလျှော်ရပါ။ အမှိုက်မပစ်ရပါ။ ရေကန်ကြီး ညစ်ပတ်သွားမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ရေကန်ကြီးမှ ရေများကို သောက်သုံး၍ ရပါသည်။ စနစ်တကျ ခပ်ယူ၍ရပါသည်။ ရေကန်ကြီးသည် ကျွန်တော်တို့မြို့၏ လွန်စွာ လှပသာယာသော နေရာတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

လိပ်ပြာနှင့်ပိုးစုန်းကြီး

လိပ်ပြာနှင့်ပိုးစုန်းကြူး

ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲတွင် သစ်ပင်ပန်းပင်များနှင့် တခြားသစ်ပင်ကြီးပေါင်း များစွာရှိပါသည်။ ပန်းပင်သစ်ပင်များ ပေါများသောကြောင့် လိပ်ပြာများ၊ ပိတုန်းများ၊ ပိုးစုန်းကြူးများကို တွေ့ မြင်နိုင်ပါသည်။ လိပ်ပြာလေးများသည် ရောင်စုံလှပနေကြပြီး နေရောင်ထဲတွင် ပျံသန်းနေကြသည်ကို တွေ့ မြင်နိုင်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် လိပ်ပြာကြီးတချို့ကို တွေ့ မြင်ကြရပြီး ထိုလိပ်ပြာကြီးများမှာ အချိန်အကြာကြီး နားနေတတ်ပါသည်။ သေးငယ်သော လိပ်ပြာငယ်လေးများကိုလည်း တွေ့မြင်ကြရပြီး ထိုလိပ်ပြာငယ်လေးများမှာ များသောအားဖြင့် အဖြူရောင်ဖြစ်ပါသည်။ လိပ်ပြာလေးများသည် လွန်စွာလှပသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ လိုက်ဖမ်းကြပါသည်။ လိပ်ပြာလေးများကို ဖမ်း၍မမိပါ။ ပျံသန်းထွက်သွားကြပါသည်။

လိပ်ပြာလေးများကို ညအခါတွင် မတွေ့ရပါ။ သို့သော် ညအခါတွင် ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲတွင် ပိုးစုန်းကြူးလေးများကို တွေ့ မြင်ရပါသည်။ အလင်းရောင်ဖြာထွက်နေသော ပိုးစုန်းကြူးလေးများသည် ညအခါတွင် လွန်စွာ လှပပါသည်။ ပိုးစုန်းကြူးများသည် အုပ်စုလိုက်နေသောအခါ ပို၍လှပပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ပိုးစုန်းကြူးလေးများကို လက်ဖဝါးနှင့်အုပ်ဖမ်းကာ ဖန်ပုလင်းလွတ်များထဲသို့ ထည့်ထားပါသည်။ ဖန်ပုလင်းလေးထဲတွင် ပိုးစုန်းကြူးလေးများလင်းလက်နေကြပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ပိုးစုန်းကြူးလေးများကို ပြန်လွတ်ပေးကြပါသည်။ ပိုးစုန်းကြူးလေးများသည် ပန်းပင်သစ်ပင်များကြားသို့ လွတ်လပ်စွာ ပျံသန်းသွားကြပါသည်။

လျှပ်စီးလျှပ်ခြင်းနှင့်မိုးခြိမ်းခြင်း

လှုပ်စီးလှုပ်ခြင်းနှင့်မိုးခြိမ်းခြင်း

မိုးရာသီသို့ရောက်သောအခါတွင် မိုးခြိမ်းသံများ၊ မိုးကြိုးပစ်သံများ၊ လှုပ်စီးလှုပ်ခြင်းများကို တွေ့မြင် ကြားသိနိုင်ပါသည်။ မိုးများနှင့် မိုးခြိမ်းသံကြီးများကို ကြားရလေ့ရှိပြီး မိုးခြိမ်းသံကြီးများကို အဆက်မပြတ် ကျယ်လောင်စွာ ကြားရတတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မိုးကြိုးပစ်သောအသံများသည် လွန်စွာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းပါသည်။ အိမ်ထဲတွင်နေသော်လည်း မိုးခြိမ်းသံများ၊ မိုးကြိုးပစ်သံများကြောင့် ကြောက်ရွံ့မိပါသည်။ မိုးခြိမ်းသံများ မကြားမီ လှုပ်စီးများ လှုပ်လေ့ရှိပါသည်။ လှုပ်စီးများ လင်းလက်ပြီးသောအခါမှ မိုးခြိမ်းသံများသည် ပို၍ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ကြားရတတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ လှုပ်စီးများ မလက်သော်လည်း မိုးခြိမ်းသံများကို ကြားရတတ်ပါသည်။

တချို့သောညများတွင်မူ မိုးမခြိမ်းသော်လည်း လှုပ်စီးလင်းလှုပ်နေခြင်းကိုမူ ကောင်းကင်ပေါ်တွင် တွေ့မြင်ရပါသည်။ ထိုသို့ လှုပ်စီးများ လင်းလှုပ်နေသောအခါ ကောင်းကင်တစ်ဝိုက်တွင် လင်းသွားပြီး မိုးတိမ်များကိုလည်း မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ မိုးစက်မိုးပေါက်များ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ရွာကျပြီးသောအခါ လှုပ်စီးလှုပ်ခြင်းများ မရှိတော့သကဲ့သို့ မိုးခြိမ်းသံများကိုလည်း မကြားရတော့ပါ။ သို့သော်လည်း လှုပ်စီးများလင်းလှုပ်သောအခါ တစ်အိမ်လုံး ဝင်းခနဲ လှုပ်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး မိုးခြိမ်းသံအကျယ်ကြီးမှာလည်း သိမ့်သိမ့်တုန်သွားတတ်ပါသည်။ သို့ရာတွင်မူ လှုပ်စီးလှုပ်ခြင်းနှင့် မိုးခြိမ်းခြင်းများကို မိုးရာသီတွင် အမြဲကြုံကြရမည် ဖြစ်ပါတော့သည်။

မွေးနှင့်ကြောင်

ခွေးနှင့်ကြောင်

ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲတွင် ခွေးများရှိသကဲ့သို့ ကြောင်လေးများလည်း ရှိပါသည်။ ခွေးများသည် အုပ်စုလိုက်ဖွဲ့ကာနေကြပြီး ကြောင်းလေးများမှာ အုပ်စု ဖွဲ့၍ မနေပါ။ ခွေးများသည် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ကိုက်ကြသကဲ့သို့ ကြောင် များသည်လည်း တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ကိုက်တတ်ကြပါသည်။ ခွေးများ သည် နေ့အခါတွင် လူအများကြား သွားလာနေကြပြီး တချို့အိမ်များမှ ခွေးများ ကို အစာကျွေးကြပါသည်။ ခွေးကိုက်ခံရလျှင် ခွေးရူးရောဂါ ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ခွေးများကို မစရပါ။ ခွေးများသည် ညအခါတွင် ကျယ်လောင်စွာ ဟောင်တတ် ကြပြီး အသံရှည်ဆွဲကာ အူနေတတ်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲရှိ ကြောင်ကလေးများမှာ နေ့အခါတွင် အတွေ့ရ နည်းသော်လည်း ညအခါတွင် လမ်းများပေါ်သို့ ရောက်လာကြပါသည်။ ဟိုဟို သည်သည် လျှောက်သွားနေသော ကြောင်ကလေးများကို ခွေးကြီးများက အုပ်စု လိုက် ဝိုင်း၍ကိုက်ကြပါသည်။ ကြောင်ကလေးများသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ခြံစည်းရိုးများ၊ အိမ်ခေါင်မိုးများပေါ်သို့ တက်၍ ပြေးကြပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ခွေးကြီးများ မမြင်နိုင်သောနေရာများ၌ ပုန်း၍ နေတတ်ပါသည်။ ကြောင်ကလေး များသည် ကြွက်များကို လိုက်လံဖမ်းဆီးကြပြီး သူတို့ဖမ်းမိသော ကြွက်များကို ပါးစပ်နှင့်ကိုက်ချီ၍ လူများကြားသို့ ယူလာကြပါသည်။ ခွေးများနှင့် ကြောင်များ သည် ညစဉ်ညတိုင်း ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲ၌ တိုက်ခိုက်နေကြပါသည်။ ကြောင် လေးများမှာ အမြဲတမ်း ပြေးလွှားနေကြရပြီး ခွေးများမှာလည်း မောပန်းရုံသာ အဖတ်တင်ကြပါသည်။ အချို့ရက်များတွင်မူ ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲ၌ ကြောင် အချင်းချင်း၊ ခွေးအချင်းချင်း တိုက်ခိုက်နေတတ်ကြပါသေးသည်။ မည်သူနိုင် သည်ကိုတော့ ကျွန်တော်မသိပါ။

စာကလေးနှင့်ကျီးကန်း

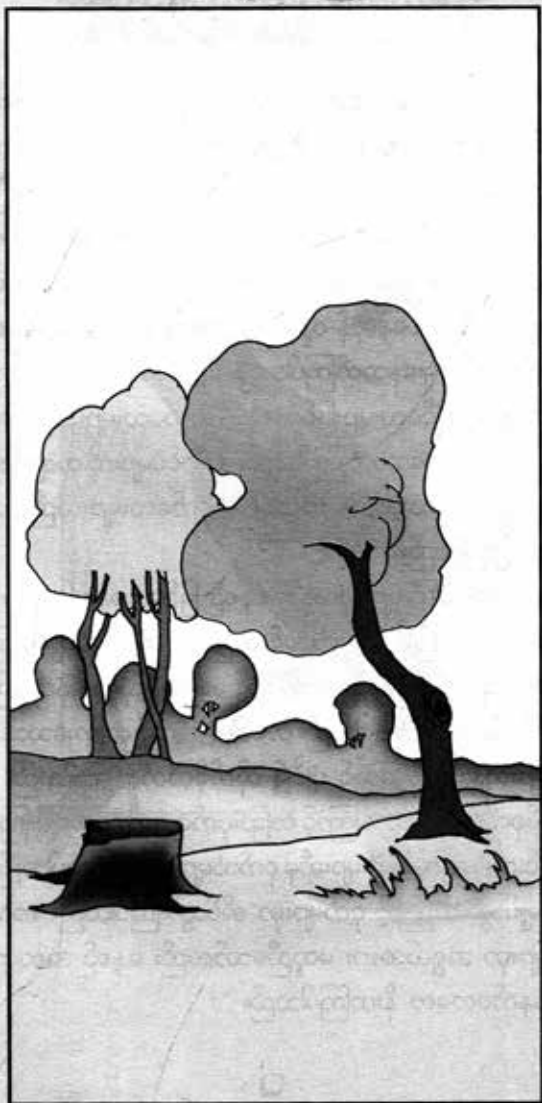
စာကလေးနှင့် ကျီးကန်း

ကျွန်တော်တို့မြို့တွင် စာကလေးနှင့် ကျီးကန်းများ လွန်စွာပေါ့ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အချို့ငှက်များကို တွေ့ရတတ်သော်လည်း ကျွန်တော် နာမည် မသိပါ။ စာကလေးငှက်လေးများသည် နံနက်စောစောတွင် နီးနေကြပြီး သစ်ပင် များပေါ်တွင် ဟိုသည် ပျံသန်းနေတတ်ကြပါသည်။ တချို့အိမ်များတွင် စာကလေး အိမ်များ ပြုလုပ်ထားကြပြီး အစာများကိုလည်း ကျွေးကြပါသည်။ စာကလေး ငှက်လေးများသည် တစ်နေကုန် လှုပ်ရှားသွားလာနေကြပြီး ညနေစောင်းသော အခါ သစ်ပင်များ၌ စုရုံးနေတတ်ကြပါသည်။ နွေရာသီ ပူပြင်းသောရက်များတွင် ရေဖြန်းထား၍ ရေအိုင်လေးများဖြစ်နေလျှင် စာကလေးများသည် ရေအိုင်ငယ် လေးများဆီသို့ ရေလာသောက်ကြပါသည်။ တောင်ပံများကို တဖျတ်ဖျတ်ခတ်၍ လည်း ရေချိုးကြပါသေးသည်။ စာကလေး ငှက်လေးများသည် ညဖက်တွင် စောစောအိပ်ကြပါသည်။

ကျီးကန်းမဲကြီးများကိုလည်း နေ့စဉ် မြင်တွေ့နေရပါသည်။ ကျီးကန်း များမှာ အုပ်စုဖွဲ့နေကြပြီး နံနက်လင်းသည်နှင့် အစာရှာထွက်ကြပါသည်။ ကျီးကန်းများသည် သစ်ပင်ကြီးများပေါ်တွင် အစုအဖွဲ့လိုက် နေထိုင်ကြပြီး အမြဲ တမ်း အော်မြည်နေတတ်ကြပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် တခြားသောငှက်များနှင့် ကျီးကန်းများသည် လေထဲတွင် ပျံဝဲ၍ တိုက်ခိုက်တတ်ကြပါသည်။ ကျီးကန်း များမှာ အုပ်စုလိုက်ဖြစ်သောကြောင့် တခြားငှက်များမှာ ထွက်ပြေးကြရပါသည်။ ညနေစောင်းလျှင် သစ်ပင်ကြီးများဆီမှ ငှက်သံများမှာ ဆူညံလှပါသည်။ သို့သော် လည်း မိုးချုပ်သွားသည်နှင့် ငှက်များမှာ အိပ်သွားကြပါသည်။ စာကလေးနှင့် ကျီးကန်းများမှာ အရွယ်အစား မတူညီသော်လည်း နေ့စဉ် အစာရှာထွက်ကြ ပါသည်။ နံနက်စောစော နိုးထကြပါသည်။

သစ်ပင်များအကြောင်း

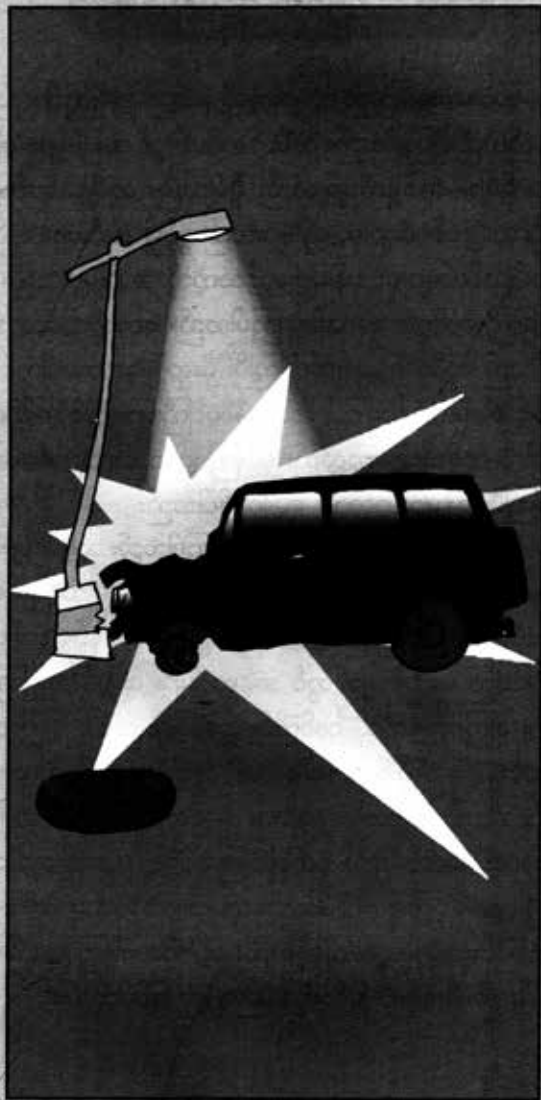
သစ်ပင်များအကြောင်း

သစ်ပင်လေးများသည် လူများကဲ့သို့ နာမည်များရှိကြပါသည်။ လူများကဲ့သို့ အသက်လည်းရှိကြပါသည်။ သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် အမြစ်များ၊ ပင်စည်နှင့် အကိုင်းအခက်များ၊ သစ်ရွက်များလည်း ရှိပါသည်။ တချို့သစ်ပင်များသည် ပန်းပွင့်ကြပြီး တချို့သစ်ပင်များမှာ ပန်းများလည်း ပွင့်၍ အသီးများလည်း သီးကြပါသည်။ တချို့သစ်ပင်များမှာ ပန်းများမပွင့်သကဲ့သို့ အသီးများလည်း မသီးပါ။ သို့သော် မြေကြီးပေါ်တွင် ရှင်သန်နေကြပါသည်။ လေတိုက်သောအခါတွင် သစ်ပင်များသည် လှုပ်ယိမ်းသွားတတ်ကြပြီး မိုးရွာပြီးသောအခါတွင် သစ်ပင်များသည် ပို၍ စိမ်းစိုလှပသွားကြပါသည်။ သစ်ပင်ကြီးများသည် အရိပ်ရသကဲ့သို့ အသီး၊ သီးပါက သစ်သီးများကိုလည်း စားကြရပါသည်။ ပန်းပင်လေးများမှာ ပန်းများပွင့်ကြပြီး ရနံ့များမှာလည်း မွှေးကြိုင်ပါသည်။

သစ်ပင်များကို မိုးရာသီတွင် စိုက်ပျိုးကြပါသည်။ သစ်ပင်များအတွက် ရေသည် အရေးကြီးသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ သစ်ပင်များရှိ သစ်ရွက်များသည် ဆောင်းရာသီနှင့် နွေရာသီများတွင် ကြွေကျတတ်ပါသည်။ သစ်ပင်များရှိ သစ်ရွက်များသည် မကြွေကျခင်တွင် အရောင်များ ပြောင်းသွားကြပါသည်။ သစ်ရွက်များ ကြွေကျသကဲ့သို့ သစ်ကိုင်းခြောက်များလည်း ကြွေကျတတ်ပါသည်။ သစ်ပင်များ သေဆုံးတော့မည်ဆိုလျှင် တစ်ပင်လုံး ခြောက်သွားပါသည်။ သေသွားသော သစ်ပင်များကို လူများက ခုတ်လှဲကြပါသည်။ တချို့သစ်ပင်များမှာ မသေသေးသော်လည်း ခုတ်လှဲခံကြရပါသည်။ တချို့လူသားများမှာ သစ်ကိုင်းကြီးများကို ခုတ်ချတတ်ပါသည်။ လူများက သစ်ပင်များကို စိုက်ပျိုးကြသကဲ့သို့ သစ်ပင်များမှာ သူ့အလိုလိုလည်း ပေါက်တတ်ကြပါသည်။ သစ်ပင်များကို ကျွန်တော်တို့ နေ့စဉ် မြင်တွေ့နေကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ယာဉ်အန္တရာယ်

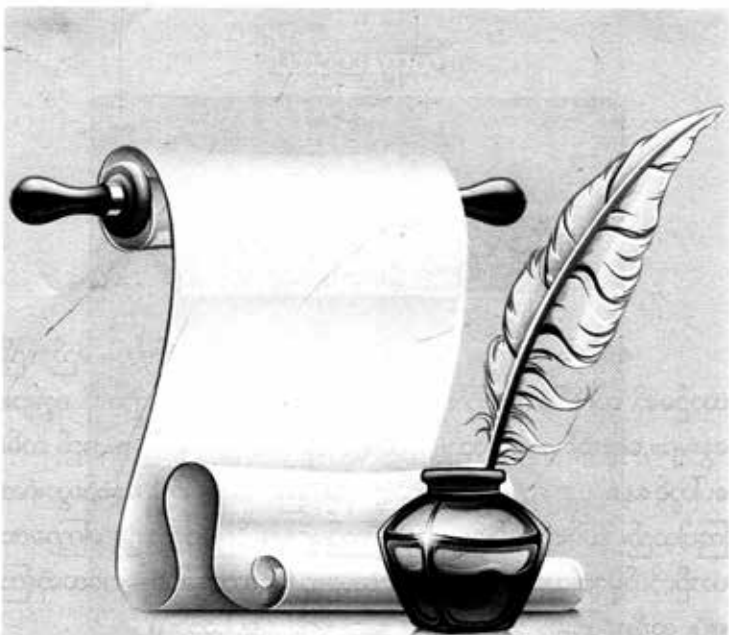

ယာဉ်အန္တရာယ်

စက်ဘီး၊ ဆိုက်ကား၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်၊ မော်တော်ကား၊ မည်သည့် ယာဉ်မဆို တိုက်မိတတ်ပါသည်။ ယာဉ်အချင်းချင်း တိုက်မိကြသလို လူများ၊ ခွေးများ၊ ဈေးဆိုင်များကိုလည်း တိုက်မိတတ်ကြပါသည်။ ယာဉ်များသည် လမ်းပေါ်တွင် နေ့စဉ်သွားလာနေကြပြီး လူများမှာလည်း လမ်းပေါ်တွင် နေ့စဉ်သွားလာကြပါသည်။ လမ်းဆုံလမ်းခွဲများတွင် ယာဉ်များမှာ ပို၍များပြားပြီး မကြာခဏ ယာဉ်တိုက်မှုများလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ယာဉ်တိုက်သောအခါ လူများသေဆုံးကြရပြီး တချို့လူများမှာ ဒဏ်ရာရကာ ဆေးကုသကြရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် နေ့စဉ်ကျောင်းတက်ကြရပြီး လမ်းများပေါ်တွင် နေ့စဉ်သွားလာနေကြရပါသည်။ ယာဉ်များကို သတိထား၍ ရှောင်ရှားသွားလာကြရပါသည်။ လမ်း၏ဘေးမှ လမ်းလျှောက်ရပါသည်။ ယာဉ်များရှင်းသော်လည်း လမ်းဘေးမှသာ လျှောက်ကြပါသည်။ လမ်းကူးရာတွင် မော်တော်ယာဉ်များ ရှင်းသွားသောအခါမှ ကူးကြပါသည်။ လမ်းပေါ်တွင် ကစားသောအခါများ၌ ယာဉ်များကို ပို၍ သတိထားရပါသည်။ မော်တော်ယာဉ်များလာလျှင် ကစားပွဲကို ရပ်ထားကြရပါသည်။ ယာဉ်များသည် အလွန်မြန်သောကြောင့် ကျွန်တော်တို့အား မတိုက်မိအောင် ကြိုတင်ရှောင်ရှားကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

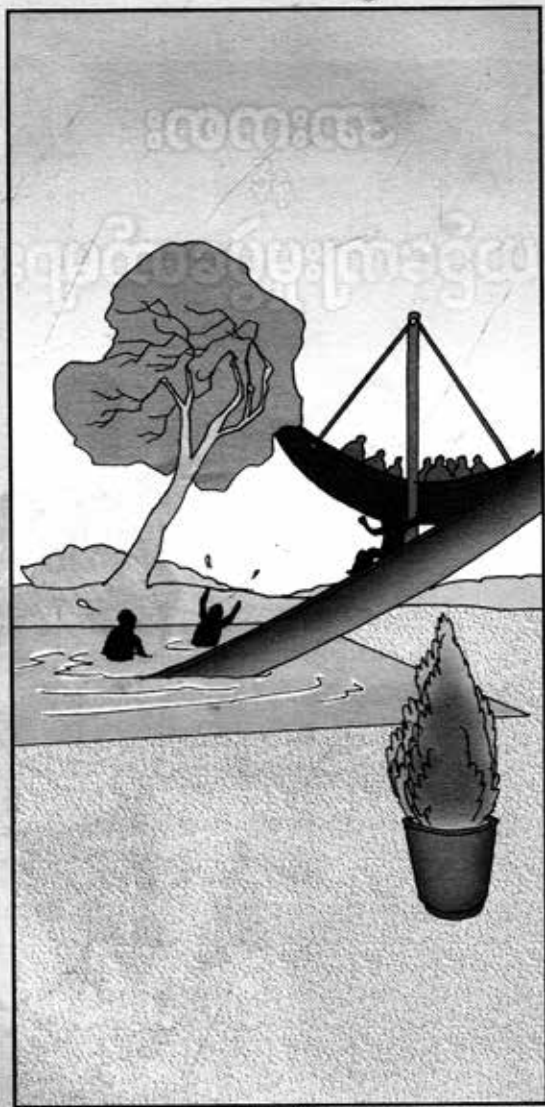
ရာသီဥတုအကြောင်း။
 သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းများသည်
 ကလေးငယ်များအတွက် စိတ်ဝင်စားစွယ်ပင် ဖြစ်သည်။
 ရေမြေသဘာဝကို ချွမ်းမြင်၍
 နှစ်သက်မြတ်နိုးတတ်လာစေရန်နှင့်
 စိတ်၏ ရင့်ကျက်သော ခံစားမှုများ တိုးတက်လာစေရန်
 ရည်ရွယ်၍ ရေးသားချခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အားကစား
နှင့်
ယဉ်ကျေးမှုပွဲတော်များ

ကလေးအားကစားကွင်း

ကလေးအားကစားကွင်း

ကျွန်တော်တို့အိမ်ရှေ့မှ ကားလမ်းမကြီးကို လမ်းကူးလိုက်ရုံနှင့် ကလေးကစားကွင်းသို့ ရောက်ပါသည်။ ကလေးကစားကွင်းသည် ပိုက်ဆံပေး၍ ဝင်ရသောကြောင့် လူကြီးများနှင့် သွားရပါသည်။ ကလေးကစားကွင်းထဲတွင် ကစားနည်းမျိုးစုံ ရှိပါသည်။ လွှဲ၍စီးရသော ဒန်းများ၊ လျှောဆင်းရသော လျှောများ၊ ရေလွှာလျှောစီးများ၊ ကလေးရေကူးကန် စသည်ဖြင့် အမျိုးအစား စုံလင်လှပါသည်။ ကျွန်တော်မသိသော ကစားနည်းများလည်း ရှိပါသေးသည်။ ကလေးကစားကွင်းထဲတွင် မုန့်ဆိုင်များ၊ စားသောက်ဆိုင်များလည်း ရှိပြီး မိသားစုအပန်းဖြေရာ နေရာများလည်း ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကလေးကစားကွင်းသို့ရောက်လျှင် ကစားနည်းမျိုးစုံကစားပါသည်။ ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံးမှာ ရေလွှာလျှောစီးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရေလွှာလျှောစီးယာဉ်လေးသည် နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက် စီးရပြီး အရှိန်ရလာသည်နှင့် လျှင်မြန်လာပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ရေထဲသို့ လျှောကျသွားပါသည်။ ထိုသို့ ရေထဲသို့ကျသွားလျှင် ရေများစင်သောကြောင့် ရေစိုရွံ့သွားပါသည်။ လွန်စွာမှ ပျော်စရာကောင်းပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကစား၍ ဝသောအခါ မုန့်များ စားကြပါသည်။ မြက်ခင်းများပေါ်တွင်လည်း ပြေးလွှား၍ ဆော့ကစားကြပါသည်။ ကလေးကစားကွင်းသည် ကျွန်တော် အမြဲသွားချင်နေသော နေရာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ပြေးပွဲပြိုင်ပွဲ

ပြေးပွဲပြိုင်ပွဲ

လွတ်လပ်ရေးနေ့မရောက်မီတစ်ရက်ကပင် လူကြီးများက မနက်ဖြန် လွတ်လပ်ရေးနေ့တွင် ပြိုင်ပွဲများရှိကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ဆုများလည်း ပေးမည်ဟု ပြောကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းများ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင် ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပြောထားကြပါသည်။ လွတ်လပ်ရေးနေ့ တွင် ကျွန်တော်တို့ စတင်ယှဉ်ပြိုင်သော ပြိုင်ပွဲမှာ အပြေးပြိုင်ပွဲဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဖွဲ့ပြီး တစ်ဖွဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရပါသည်။ နောက်ဆုံး ဝိုလ်လုပွဲတွင် ကျွန်တော် ပထမရပါသည်။ ဆုငွေပိုက်ဆံများလည်း ရပါသည်။ နောက်ထပ် ပြိုင်ပွဲတစ်ခုမှာ အုန်းသီးလုပွဲ ဖြစ်ပါသည်။ အသင်းနှစ်သင်းခွဲ၍ ပြိုင်ရပါသည်။

အုန်းသီးတွင် စက်ဆီများ ချောအောင်သုတ်၍ ချောထွက်နေသော အုန်းသီးကို လု၍ ဂိုးသွင်းရသော ကစားနည်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အသင်းမှ ၃ ဂိုး ၂ ဂိုးဖြင့် အနိုင်ရပါသည်။ ပြိုင်ပွဲပြီးသောအခါ တစ်ကိုယ်လုံးတွင် စက်ဆီ များ ပေကျံနေ၍ ရေချိုးရပါသည်။ ဆုငွေများလည်း ရရှိပါသည်။ နောက်ထပ် ပြိုင်ပွဲတစ်ခုမှာ ဘောလုံးဂိုးသွင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အဝေးမှနေ၍ ဂိုးတိုင်ထဲသို့ ဘောလုံးကို ဝင်အောင် ကန်သွင်းရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဂိုးဝင်အောင် ကန်နိုင်သူ များကို မုန့်ထုပ်များပေးပါသည်။ လွတ်လပ်ရေးနေ့ ပြေးပွဲပြိုင်ပွဲတွင် လူကြီးများ ကလည်း ကစားကြပါသည်။ သီချင်းဆိုပြိုင်ပွဲများကိုလည်း ပြုလုပ်ကြပါသည်။ လွတ်လပ်ရေးနေ့တွင် ပြုလုပ်သော ပြိုင်ပွဲများသည် လွန်စွာ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်း ပါသည်။ တစ်နေ့ကုန် ဆော့ကစားရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဘောလုံးပွဲ

ဘောလုံးပွဲ

ဘောလုံးပွဲများကို TV မှလာလျှင် ကျွန်တော် ကြည့်ဖူးပါသည်။ ဘောလုံးကွင်းကြီးထဲတွင် တစ်ခါမျှ မကြည့်ဘူးပါ။ ဘောလုံးပွဲကြည့်ခြင်းထက် ဘောလုံးကန်ခြင်းကို ကျွန်တော် ပို၍ နှစ်သက်ပါသည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းများ ဘောလုံးကန်ကြပါသည်။ မိုးရာသီတွင် မိုးရေထဲ၌ ဘောလုံးကန်ကြရသည်မှာ ပို၍ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းပါသည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်တစ်နေ့တွင် အစ်ကိုကြီးများနှင့် ဘောလုံးပွဲကြည့်ရန် မြို့နယ်အားကစားကွင်းကြီးသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့ပါသည်။ ဘောလုံးကွင်းကြီးသည် လွန်စွာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းပြီး မြက်ပင်များကိုလည်း စိုက်ထားပါသည်။ ပွဲကြည့်စင်ပေါ်မှ ကြည့်လျှင် ဘောလုံးကွင်းကြီးသည် စိမ်းစိုလှပနေပါသည်။ ဂိုးတိုင်နှစ်တိုင်ကိုလည်း ထီးထီးမားမား မြင်နေရပါသည်။

မကြာမီ ဘောလုံးပွဲစတင်ရန်အတွက် ကွင်းထဲသို့ ဒိုင်လူကြီးများနှင့် အားကစားသမားများ ဝင်ရောက်လာကြပါသည်။ ဒိုင်လူကြီးက ခရာမှုတ်လိုက်သောအခါ ဘောလုံး စတင်ကစားကြပါသည်။ ဘောလုံးသမားကြီးများသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှား၍ ဘောလုံးကစားနေကြပါသည်။ ပထမပိုင်းပြီးသွားသော်လည်း ဂိုးမသွင်းနိုင်ကြပါ။ ဒုတိယပိုင်း စတင်ကစားသောအခါ ဘောလုံးသမားတစ်ဦးမှာ ဒဏ်ရာရသွား၍ လူစားလဲပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်တော်တို့ မြို့နယ်အသင်းမှ တစ်ဂိုး ဂိုးမရှိဖြင့် အနိုင်ရသွားပါသည်။ ဘောလုံးပွဲပရိသတ်များမှာ အော်ဟစ်ခုန်ပေါက်လျက် ပျော်ရွှင်နေကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ပျော်ရွှင်စွာ အိမ်ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။ ယခုအခါ ကျွန်တော် ဘောလုံးပွဲကြည့်ခြင်းကို နှစ်သက်နေမိပါတော့သည်။

ဝက်ဘီးစီးခြင်း

စက်ဘီးစီးခြင်း

လူများ စက်ဘီးစီးသည်ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော် အမြဲ သဘောကျနေမိပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း စက်ဘီး အရမ်းစီးချင်နေမိပါသည်။ တစ်နေ့တွင် သူငယ်ချင်းတစ်ဦး စက်ဘီးစီး၍လာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းများ သူ့ကို အားကျ၍နေမိပါသည်။ သူက ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းများအားလုံးကို စက်ဘီးစီးသင်ပေးမည်ဟု ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းအားလုံး ပျော်ရွှင်သွားကြပါသည်။ စက်ဘီးစီးစသင်သောအခါ နှစ်ယောက်က ကိုင်ထား၍ တစ်ယောက်က အနောက်မှ တွန်းပေးပါသည်။ စက်ဘီးလက်ကိုင်ကို တည့်တည့်ထား၍ ခေါင်းကို ရှေ့တည့်တည့်ကြည့်ကာ ခါးကိုလည်း ဖြောင့်တန်းစွာ ထားရပါသည်။ ခြေထောက်မှလည်း ခြေနှင်းပြားကို ဖိနှင်းရပါသည်။ စက်ဘီးသည် ယိမ်းထိုးယိုင်တိုင်နှင့် ရှေ့သို့သွားပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် စက်ဘီးစီးသင်ကြပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် စက်ဘီးလဲသူလဲ၊ ဒူးခေါင်းကွဲသူကွဲနှင့် အားလုံး စက်ဘီးစီးတတ်သွားကြပါသည်။ စက်ဘီးစီးတတ်သွားသောအခါ လမ်းထဲတွင် တစ်ယောက်တစ်လှည့် စက်ဘီးစီးကြပါသည်။ ကားလမ်းမကြီးပေါ်သို့ သွားမစီးရပါ။ ယာဉ်အန္တရာယ်များကြောင့် မစီးကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ထိုစက်ဘီးလေးကို ရိုသေစွာ စည်ကမ်းရှိရှိ စီးကြပါသည်။ စက်ဘီးစီးခြင်းသည် လိုရာခရီးကို လျင်မြန်စွာ ရောက်ရှိ၍ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာလည်း ကောင်းပါသည်။

ရေကူးခြင်း

ရေကူးခြင်း

ရေထဲတွင် ငါးလေးများ ကူးခတ်သွားလာနေသည်ကို ကျွန်တော် သဘောကျမိပါသည်။ ငါးလေးများကဲ့သို့ လူများသည်လည်း ရေကူး၍ သွားလာ နိုင်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ရေကူးတတ်ချင်သောကြောင့် မေမေ့ကို ရေကူး သင်ပေးရန် ပြောပါသည်။ မေမေက နွေရာသီကျောင်းပိတ်လျှင် ရေကူးသင်တန်း သို့ ပို့ပေးမည်ဟု ပြောပါသည်။ နွေရာသီကျောင်းပိတ်သော တစ်ရက်တွင် ကျွန်တော်တို့ ရေကူးသင်တန်းသို့ သွားကြပါသည်။ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ ရေကူးမည့် ကလေးများ ရောက်နေကြသကဲ့သို့ တချို့ကလေးငယ်များမှာ ရေကူးကန်ထဲတွင် ရေကူးသင်နေကြပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ရေကူးသင်ပေးမည့် ဆရာမက ကျွန်တော့်ကို ခေါ်သွားပါသည်။

ပထမဦးစွာ ကျွန်တော် ရေအရင်ချိုးရပါသည်။ အပေါ့သွားထားရပါ သည်။ ရေတိမ်သောနေရာတွင် ဆရာမက ရေကူး စသင်ပေးပါသည်။ ပထမဆုံး လေ့ကျင့်ခန်းမှာ ကိုယ်ဖော့လေ့ကျင့်ခန်း ဖြစ်ပါသည်။ ပြီးသောအခါ လက်ကို ဆန့်တန်း၍ ခြေထောက်များကိုခတ်ကာ ကူးရပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် လက်ဖြင့် ကူးရသော လေ့ကျင့်ခန်းကို သင်ကြားပေးပါသည်။ ကျွန်တော်သည် နေ့စဉ် ရေကူးကန်တွင် ရေကူးလေ့ကျင့်ခန်းများပြုလုပ်ရင်း ရေကူးတတ်လာခဲ့ပါသည်။ ရေကူးခြင်းသည် လွန်စွာမောပန်းပါသည်။ အသက်ရှူရသည်မှာလည်း ခက်ခဲ ပါသည်။ ရေထဲတွင် ကြာကြာလည်း မငုပ်နိုင်ပါ။ သို့သော် ရေကူး၍သွားလာရ သည်မှာ ပျော်စရာ အလွန်ကောင်းပါသည်။ ယခုအခါ ကျွန်တော် ရေကူးတတ်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ရေအနက်ကြီးထဲသို့ဆင်း၍ မကူးရဲသေးပါ။ ရေနစ်သွားမည်ကို ကျွန်တော် လွန်စွာ ကြောက်ရွံ့နေမိပါသည်။ ရေကူးလေ့ကျင့်ခန်းကို များများ ပြုလုပ်ရဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဂိမ်းကစားခြင်း

ဂိမ်းကစားခြင်း

ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် ကွန်ပျူတာတစ်လုံးရှိပါသည်။ ထိုကွန်ပျူတာမှာ မေမေသုံးသော ကွန်ပျူတာဖြစ်၍ ကျွန်တော်က မေမေ ကွန်ပျူတာမသုံးသောအခါ ဂိမ်းများကစားပါသည်။ ကွန်ပျူတာထဲတွင် ဂိမ်းများစွာရှိပါသည်။ တချို့ဂိမ်းများမှာ ကျွန်တော် မကစားတတ်ပါ။ ဂိမ်းများကစားရာတွင် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ရသော ကစားနည်းများကို ကျွန်တော် နှစ်သက်ပါသည်။ တချို့ဂိမ်းများမှာ ပျင်းစရာ အလွန်ကောင်းပါသည်။ တစ်ခါနှစ်ခါ ကစားပြီးသည်နှင့် ဆက်၍ မကစားချင်တော့ပါ။ တချို့ကွန်ပျူတာဂိမ်းများမှာမူ ကစား၍ အလွန်ကောင်းပါသည်။ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် မြင့်သွားသောအခါတွင် ဂိမ်းများသည် ပို၍ ခက်ခဲလာပါသည်။

ကျွန်တော်သည် မေမေ၏ဖုန်းနှင့်လည်း ဂိမ်းများကို ကစားပါသည်။ မေမေသည်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ဖုန်းနှင့် ဂိမ်းကစားတတ်ပါသည်။ မေမေနှင့် ကျွန်တော် အတူတူကစားသော ဂိမ်းများလည်း ရှိပါသည်။ မေမေ၏ ရမှတ်များသည် ကျွန်တော့်ထက် နည်းပါသည်။ ကျွန်တော်က မေမေထက်ပို၍ ဂိမ်းများကို ကျွမ်းကျင်စွာ ကစားတတ်ပါသည်။ ကျွန်တော်က ဂိမ်းများကို အမြဲတမ်း ကစားနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ဖေဖေက ကျွန်တော် ဂိမ်းကစားသည်ကို မကြိုက်ပါ။ မျက်စိပျက်မည်ကို စိုးရိမ်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ ကျွန်တော်သည် ဂိမ်းများကို အချိန်နှင့်သာ ကစားရပါသည်။ ကျောင်းစာများ လုပ်၍ မပြီးမချင်း ဂိမ်းမကစားရတော့ပါ။

ကြက်တောင်ရိုက်ခြင်း

ကြက်တောင်ရိုက်ခြင်း

ဆောင်းရာသီသို့ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်တို့ ကြက်တောင်ရိုက်ကစားကြပါသည်။ ယခင်က ကျွန်တော် ကြက်တောင်ရိုက် မကစားဘူးပါ။ မေမေက ဝယ်ပေး၍ မမနှင့်အတူ ကြက်တောင်ရိုက် ကစားနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မမက ကြက်တောင်ရိုက် မကစားချင်သောအခါ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းများနှင့် ကစားကြပါသည်။ ကြက်တောင်ရိုက်တံသည် လေးသည်ဟုထင်သော်လည်း နောက်ရက်များ ကစားသောအခါ မလေးတော့ပါ။ ကြက်တောင်ရိုက်တံမှာ လေးသော်လည်း ကြက်တောင်လေးမှာ လွန်စွာ ပေါ့ပါသည်။ ကြက်တောင်ရိုက်ကစားသောအခါ ကြက်တောင်လေးသည် ဟိုဘက်ပြေးလိုက် သည်ဘက်ပြေးလိုက်နှင့် လွန်စွာ ကြည့်၍ကောင်းပါသည်။ ကြက်တောင်နှင့် လွဲချော်သွားသော အခါ ကြက်တောင်လေးမှာ မြေကြီးပေါ်သို့ ကျရောက်သွားပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းများ ကြက်တောင်ရိုက်ပြိုင်ကြပါသည်။ ကြက်တောင်လေး မြေကြီးပေါ်ကျသူသည် ရုံးနိမ့်ပြီး ၃ ခါကျသူသည် ပြိုင်ပွဲမှ ထွက်ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းများ တစ်ယောက်ဝင် တစ်ယောက်ထွက် ကစားကြပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မည်သူမျှ မနိုင်ပါ။ လူတိုင်း ကြက်တောင်ပြုတ်ကျကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ချွေးများထွက်၍ မောပန်းသော်လည်း ပျော်ရွှင်ကြပါသည်။ ကြက်တောင်ရိုက်ကစားခြင်းသည် နေ့စဉ်ကစားနိုင်သော်လည်း အမြဲတမ်းတော့ ကျွန်တော်တို့ မကစားကြပါ။ များသောအားဖြင့် ညနေခင်းများတွင်သာ ကျွန်တော်တို့ ကစားကြပါသည်။ ကြက်တောင်ရိုက်ကစားခြင်းသည် အားကစားနည်းတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု လူကြီးများက ပြောကြပါသည်။ ကျွန်တော်ကမူ ကြက်တောင်ရိုက်ကစားရသည်ကို လွန်စွာပျော်ရွှင်၍ ကစားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကြန်ပွဲ

သင်္ကြန်ပွဲ

သင်္ကြန်ရောက်တော့မည်ဟု လူကြီးများကပြောလျှင် ကျွန်တော် လွန်စွာ ပျော်ရွှင်မိပါသည်။ သင်္ကြန်ကျလျှင် နံနက်စောစောထ၍ ရေပက်မည်ဟု တွေးထားမိပါသည်။ မေမေကဝယ်ပေးထားသော ရေပြွတ်နှင့် ရေပက်မည်ဟု လည်း ကြိုတင်စဉ်းစားထားပါသည်။ နံနက်သို့ ရောက်သောအခါ တချို့ကလေး များ လမ်းသွားလမ်းလာများကို ရေပက်နေကြပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်လည်း မျက်နှာသစ်ကာ သူတို့နှင့်အတူ သွား၍ ရေပက်ပါသည်။ ရေပုန်းများထဲတွင် ရေပြွတ်ကို ရေထည့်ကာ လူများကို လိုက်ပက်ပါသည်။ တချို့လူကြီးများက ရေပက်မခံဘဲ ထွက်ပြေးကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့က ပြေး၍ လိုက်ပက်ကြပါ သည်။ လွန်စွာမှ ရယ်စရာကောင်းပါသည်။

နောက်ရက်များတွင် လူကြီးများက မုန့်လုံးရေပေါ်မုန့်များ ပြုလုပ်ကြ ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဝိုင်းကူ၍ လုပ်ပေးပါသည်။ နောက်တစ်ရက်တွင် ရွှေရင်အေးမုန့်များ ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း မုန့်များကို အဝစား ကြပါသည်။ ရေသွားပက်လိုက်၊ ဝိုက်ဆာလျှင် မုန့်စားလိုက်နှင့် လွန်စွာပျော်စရာ ကောင်းပါသည်။ သင်္ကြန်နောက်ဆုံးရက်တွင် ရေခဲရေများနှင့် ရေပက်ကြပါသည်။ ညမိုးချုပ်သည်အထိ ကျွန်တော်တို့ ရေကစားကြပါသည်။ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ တွင် ဆရာတော်များက ပရိတ်ရွတ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ပရိတ်အိုးများ ရှေ့တွင် ဆရာတော်များအား ရှိခိုးပူဇော်ကြပါသည်။ သင်္ကြန်ပွဲသည် နေ့စဉ် ပျော်ရွှင်ရသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းများအားလုံး သင်္ကြန်ကို သဘောကျ နှစ်ခြိုက်မိပါသည်။

ညောင်ရေသွန်းပွဲ

ညောင်ရေသွန်းပွဲ

ကျွန်တော်တို့မြို့တွင် ညောင်ရေသွန်းပွဲကို နှစ်စဉ် ကျင်းပပြုလုပ်ပါသည်။ ညောင်ရေသွန်းပွဲ ပြုလုပ်မည့်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့အားလုံး ယောဂီဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ထားကြရပါသည်။ ရေအိုးများ ကိုယ်စီကိုင်လျက် လမ်းပေါ်တွင် ညီညာစွာ တန်းစီနေကြရပါသည်။ ရှေ့ဆုံးတွင်ရှိသော အသံချဲ့စက်ကားမှ တဖြည်းဖြည်းချင်း မောင်းသွားသောအခါ ကျွန်တော်တို့အားလုံး စီတန်းလမ်းလျှောက်သွားကြရပါသည်။ တချို့လူများမှာ သာသနာ့အလံများကို ကိုင်ဆောင်ထားကြပါသည်။ တီးမှုတ်ကခုန်နေကြသူများလည်း ပါဝင်ပါသည်။ မြို့ဦးဘုရားသို့သွားရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် အအေးများတိုက်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဘုရားမုခ်ဦးရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ လူများ စည်ကားပြည့်ကျပ်နေပါသည်။ မကြာမီပင် ဆရာတော်ဘုရားများ ကြွချီလာကာ ညောင်ရေသွန်းမည့် ညောင်ပင်ကြီးရှိရာသို့ သွားကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဆရာတော်များနောက်တွင် ထိုင်နေကြပါသည်။ ဆရာတော်များက လက်အုပ်ချီမှီး၍ ဘုရားစာများ ရွတ်ဖတ်နေသောအခါ ကျွန်တော်တို့လည်း လက်အုပ်ချီ၍ ရိုခိုးကြပါသည်။ ထို့နောက်တွင် ဆရာတော်များက ဦးဆောင်၍ ညောင်ရေသွန်းကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ရေတိုင်ကီများထဲမှ ရေများခပ်ကာ ညောင်ပင်ကြီးကို ရေသွန်းလောင်းကြပါသည်။ ညောင်ရေသွန်းပြီးသောအခါ ဘုရားစေတီကြီးကို ရိုခိုးဦးချ၍ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။ အိမ်သို့ပြန်လာရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ညောင်ရေသွန်းပွဲအကြောင်း ပြောဆို၍ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်လှပွဲ

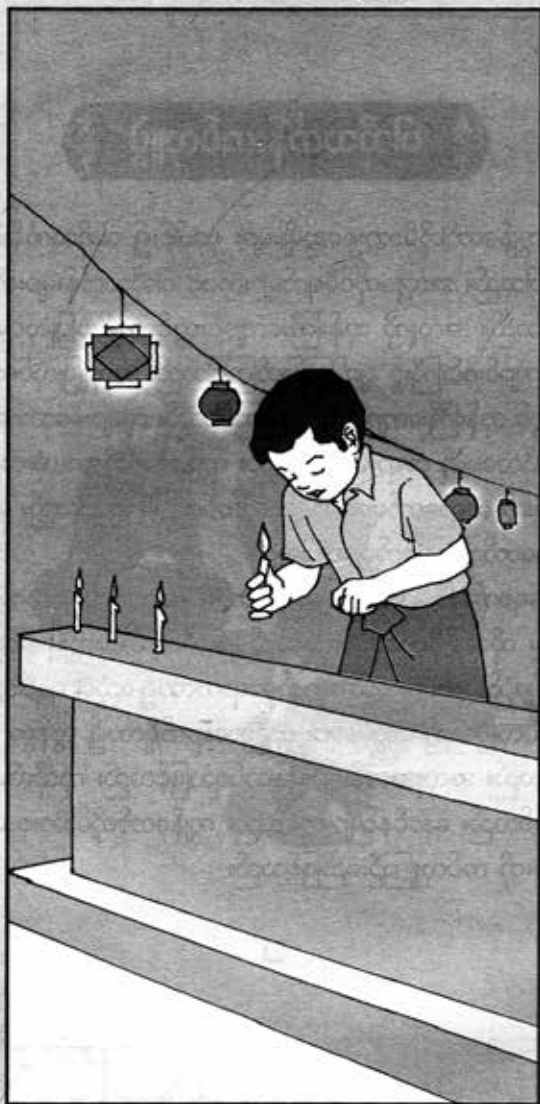
ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်လှူပွဲ

ကျွန်တော်တို့မိသားစုဆွေမျိုးများ စုပေါင်း၍ ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်လှူပွဲ ပြုလုပ်ကြပါသည်။ အလှူမတိုင်မီရက်များကပင် ဝါဆိုသင်္ကန်းများကို ဝယ်ယူ ထားကြပါသည်။ အလှူကို ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ကျင်းပပြုလုပ်မည်ဖြစ်၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းကြီး၌ ချက်ကြပြုတ်ကြပါသည်။ အလှူပြုလုပ်မည့် နံနက် စောစောတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွားကြပါသည်။ လူများစုံသောအခါ ဆရာ တော်က သီလပေး၍ တရားဟောပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးလည်း ဝါဆို သင်္ကန်းများကို ဆရာတော်များအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ နောက်ဆုံး တွင် ဆရာတော်က ရေစက်ချပေးပါသည်။

ရေစက်ချပြီးသောအခါ ဆရာတော်များအား ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူဒါန်း ကြပါသည်။ ထိုအချိန်တွင်ပင် ဧည့်သည်များကိုလည်း ကျွေးမွေးဧည့်ခံကြပါ သည်။ တချို့ဧည့်သည်များသည် နောက်မှရောက်လာ၍ ဧည့်ခံကြရပါသည်။ ဝါဆို သင်္ကန်းကပ်လှူပွဲသည် ဆွေမျိုးများ စုံညီစွာရောက်ရှိလာ၍ လွန်စွာ ပျော်စရာ ကောင်းပါသည်။ အလှူအတန်းများ ပြုလုပ်ရသဖြင့်လည်း ကုသိုလ်များလည်း ရကြမည်ဖြစ်သည်။ နောင်နှစ်များတွင်လည်း ကျွန်တော်တို့မိသားစုသည် ဝါဆို သင်္ကန်းများကို ကပ်လှူကြဦးမည်ဖြစ်သည်။

သီတင်းကျွတ်မီးထွန်းပွဲ

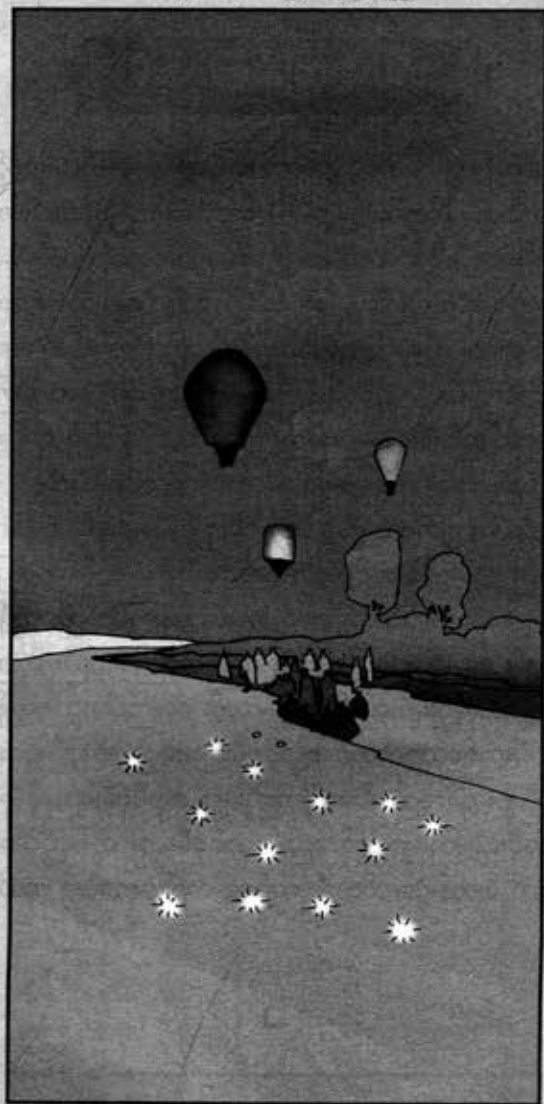
သီတင်းကျွတ်မီးထွန်းပွဲ

သီတင်းကျွတ်မတိုင်မီ ရက်များကပင် ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲ၌ ဇျောက်အိုးများ၊ ပေသီးများ၊ မီးရှူးမီးပန်းများကို ပစ်လွှတ်နေကြပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်လည်း မီးပန်းများ မီးရှို့၍ ပေသီးများကို ပစ်ဖောက်ကစားပါသည်။ ဇျောက်အိုးများကို မဖောက်ရပါ။ လူကြီးများနှင့် တချို့အစ်ကိုကြီးများက ဇျောက်အိုးများဖောက်၍ မီးရှူးများ ပစ်လွှတ်ကြရပါသည်။ သီတင်းကျွတ်ရက်သို့ ရောက်သောအခါ နေ့စဉ် မီးရှူးမီးပန်းများ ပစ်လွှတ်၍ ဇျောက်အိုးများ ဖောက်ကြပါသည်။ ကောင်းကင်ပေါ်တွင် မီးပန်းများသည် ဖြာထွက်တောက်ပ၍ လွန်စွာ ကြည့်ကောင်းပါသည်။ တချို့မီးပန်းများမှာ အရောင်စုံ လှပနေပါသည်။

သီတင်းကျွတ်ရက်များ၌ အိမ်တိုင်းတွင် မီးများနှင့် ဘုရားကို ပူဇော်ထားပါသည်။ လမ်းတိုင်းတွင်လည်း ရောင်စုံမီးများ ထွန်းထားကြပါသည်။ ရောင်စုံမီးများအောက်တွင် လူများမှာ သွားလာနေကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုလည်း ဆွေမျိုးများကို လိုက်၍ ကန်တော့ကြပါသည်။ လူကြီးများက ကျွန်တော်တို့ကို မုန့်ဖိုးများပေး၍ ဆုများလည်း ပေးကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သွားရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ရောင်စုံမီးများသည် ထိန်ညီး၍နေပါသည်။ ဘုရားစေတီများတွင်လည်း မီးဆလိုက်ကြီးများ ရောင်စုံမီးများနှင့် ပူဇော်ထားပါသည်။ အစိုးရရုံးကြီးများတွင်လည်း ရောင်စုံမီးများ ထွန်းညှိထားပါသည်။ သီတင်းကျွတ် မီးထွန်းပွဲတော်သည် ပျော်စရာလည်းကောင်း၍ ကုသိုလ်လည်း ရပါသည်။

တန်ဆောင်တိုင်မီးပုံးပျံပွဲ

တန်ဆောင်တိုင်မီးပုံးပျံပွဲ

ကျွန်တော်တို့မြို့တွင် တန်ဆောင်တိုင်ပွဲ ကျင်းပသောအခါ မီးပုံးပျံပွဲ များကိုလည်း ပြုလုပ်ပါသည်။ မီးပုံးပျံပွဲကဲ့သို့ မြစ်ထဲတွင် မီးခွက်လေးများကို လည်း ရေမျောကြပါသည်။ တန်ဆောင်တိုင်ပွဲ မတိုင်မီကပင် ရပ်ကွက်အလိုက် မီးပုံးပျံများကို ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ လမ်းထဲတွင်လည်း မီးပုံးပျံကို ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ပွဲတော်ကျင်းပမည့်နေ့တွင် ဘောလုံးကွင်းကြီးဆီသို့ မီးပုံးပျံကြီးကို ယူဆောင်သွားကြပါသည်။ ဘောလုံးကွင်းကြီးထဲတွင် မီးပုံးပျံလွှတ်မည့် သူများ အလှည့်ကျ လွှတ်ကြရပါသည်။ တချို့လူများမှာ မီးရှူးမီးပန်းများကို ပစ်လွှတ်နေကြပါသည်။

မကြာမီတွင် ကျွန်တော်တို့ မီးပုံးပျံကို မီးခါးမိုင်းများ တိုက်ပါသည်။ မီးပုံးပျံကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း ဖောင်းကားလာသောအခါ မီးပုံးပျံကြီး ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် မီးပုံးလေးများ ချိတ်ဆွဲကြပါသည်။ မီးပုံးပျံကြီးသည် မီးပုံးလေးများနှင့် လှပစွာ မိုးပေါ်သို့ ပျံတက်သွားပါသည်။ မိုးကောင်းကင်အမြင့် ပေါ်တွင် တခြားမီးပုံးများကဲ့သို့ လေနှင့်အတူ လွင့်ပါသွားပါသည်။ မီးပုံးပျံပွဲ ကျင်းပပြီး နောက်တစ်ရက်တွင် မြစ်ကြီးထဲ မီးခွက်လေးများကို မြစ်ရေထဲသို့ မျောကြပါသည်။ မြစ်ထဲတွင် ရောင်စုံမီးခွက်လေးများမှာ တရွေ့ရွေ့ မျောပါနေကြ ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မြို့၏ တန်ဆောင်တိုင်ပွဲတော်သည် လွန်စွာ ပျော်ရွှင်ဖွယ် ကောင်းလှပါတော့သည်။

ဘုံကထိန်ပွဲ

ဘုံကထိန်ပွဲ

ဘုံကထိန်ပွဲတော်ကို ကျွန်တော်တို့ကျောင်းတွင် ပြုလုပ်သကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲတွင်လည်း ပြုလုပ်ပါသည်။ ကျောင်းဘုံကထိန်ပွဲတော်မှာ ဆရာ ဆရာမများ၊ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ၊ မုန့်ဈေးတန်းမှ မုန့်သည်များ စုပေါင်း ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြပါသည်။ ဘုံကထိန်ပွဲ ကျင်းပသောနေ့တွင် ကျောင်းသား ကြီးများက ပဒေသာပင်ကြီးများကို သယ်ယူကြပြီး ငွေပဒေသာပင်လေးများကို ကျောင်းသူကြီးများက ကိုင်ဆောင်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများသည် ဘုံကထိန်ခင်းမည့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ စီတန်း၍ သွားကြရပါသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဆရာတော်ကြီးများကို ပဒေသာပင်များ လှူဒါန်းကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးများမှ ရေစက်ချ အမျှဝေ ပေးကြပါသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ကျောင်းသားကျောင်းသူများကို အအေး ဖျော်ရည်များ တိုက်ကျွေးပါသည်။

ကျောင်းဘုံကထိန်ပွဲကဲ့သို့ ရပ်ကွက်ထဲတွင်လည်း ဘုံကထိန်ပွဲတော်ကို ကျင်းပကြပါသည်။ အသံချဲ့စက်များကိုဖွင့်၍ ကခုန်ကြကာ အလှူခံကြပြီး ပဒေသာပင်ကြီးများကို ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ဘုံကထိန်ခင်းမည့်နေ့တွင် မော်တော် ကားများပေါ်သို့ ပဒေသာပင်ကြီးများကို သယ်ဆောင်ကာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွားကြပါသည်။ ကားတန်းကြီးမှာ ရှည်လျားပြီး သီချင်းသံများလည်း ဆူညံနေ ပါသည်။ မော်တော်ကားများပေါ်တွင် လူများမှာ ကခုန်၍ လိုက်ပါသွားကြပါသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ပဒေသာပင်ကြီးများကို ဓမ္မာရုံထဲသို့ စုပေါင်းပို့ဆောင်ကြပါသည်။ ဓမ္မာရုံကြီးထဲတွင် ဆရာတော်ကြီးက သီလပေးကာ တရားဟောပြီး ရေစက်ချ သာဓုခေါ်ကြပါသည်။ ဘုံကထိန်ပွဲတော်သည် လွန်စွာ စည်ကားပြီး ကုသိုလ်လည်းရကာ အများပျော်ရွှင်ရသော ပွဲတော်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

သံပုံစေတီပွဲ

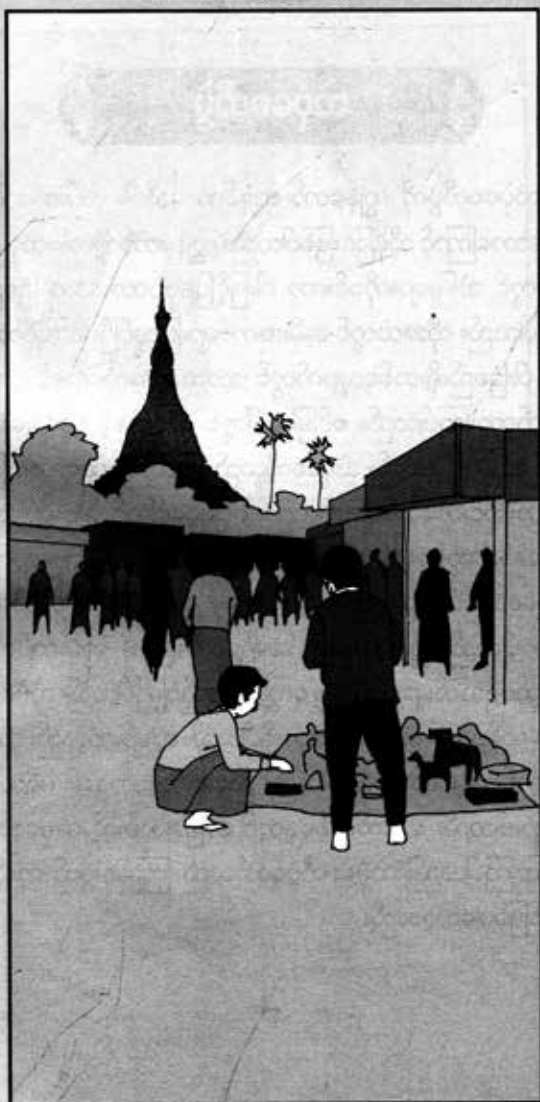
သဲပုံစေတီပွဲ

သဲပုံစေတီပွဲကို ကျွန်တော် ယခင်က မသိပါ။ လမ်းထဲတွင် စုပေါင်း ပြုလုပ်ကြသောကြောင့် သိရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲရှိ ကွက်လပ် တစ်နေရာတွင် သဲဖြူများကိုခင်းကာ ဝါးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ခြံစည်းရိုးများ ကာရံထားပါသည်။ ထိုအထဲတွင် အမိုးအကာများပြုလုပ်ပြီး စင်မြင့်တစ်ခုလည်း ရှိပါသည်။ ဝါးခြံစည်းရိုးတစ်လျှောက်တွင် သာသနာ့အလံများနှင့် ငှက်ပျောပင် များကို စိုက်ထားကြပါသည်။ စင်မြင့်ပေါ်တွင် သဲများနှင့် ဘုရားစေတီပုံစံကို တည်ထားပြုလုပ်ကြပါသည်။ သဲပုံစေတီသည် ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းပြီး တခြား သော ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များကိုလည်း စင်မြင့်ပေါ်တွင် ထားရှိပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ဆရာတော်များ ရောက်ရှိလာပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြပါသည်။ ဆရာတော်များမှ ပရိသတ်များကို သီလပေးကာ တရားဟောပါသည်။ ပြီးသောအခါ ဆရာတော်များကို ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်းကြ ပါသည်။ ဧည့်ပရိသတ်များကိုလည်း ကျွေးမွေးဧည့်ခံကြပါသည်။ သဲပုံစေတီသည် တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး အပူဇော်ခံ ထားရှိပါသည်။ လူများကလည်း သစ်သီးများ၊ ဆွမ်းများ ကပ်လှူပူဇော် ထားရှိပါသည်။ ညရောက်သောအခါ ပရိသတ်များမှာ ပို၍ များပြားပါသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် တခြားလမ်းသို့ အပူဇော်ခံ ထားရှိ မည်ဟု ပြောကြပါသည်။ သဲပုံစေတီပွဲတော်သည် ကြည်နူးဖွယ် ကုသိုလ်ယူကြ သော ပွဲပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဘုရားပွဲ

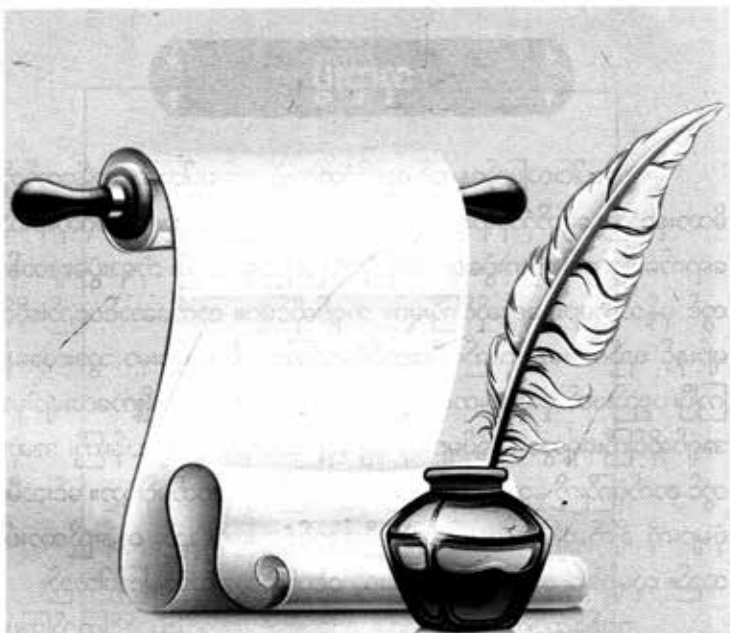

ဘုရားပွဲ

တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ရွှေတိဂုံဘုရားပွဲ ကျင်းပပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုလည်း ရွှေတိဂုံဘုရားပွဲတော်သို့ သွားရောက်ကြပါသည်။ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားပွဲဈေးတန်းကြီးကို မြင်ကြရပါသည်။ ဘုရားပွဲဈေးတန်းတွင် မုန့်သည်များ၊ ဈေးဆိုင်ကြီးများ၊ အရပ်ဆိုင်များ၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်းဆိုင်များနှင့် စည်ကားနေပါသည်။ မီးရောင်စုံများကြားတွင် လူများမှာ သွားလာနေကြပြီး ပစ္စည်းဝယ်ယူသူများကလည်း ဝယ်ယူနေကြပါသည်။ တချို့ကလေးများမှာ အရပ်ဆိုင်ကြီးရှေ့တွင် အရပ်များကို ရွေးနေကြပါသည်။ ပွဲဈေးတန်းကြီး အဆုံးတွင် ဇာတ်ရုံကြီးကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ဇာတ်ရုံကြီးတွင် ဇာတ်မင်းသာ၊ မင်းသမီးပုံများကို ချိတ်ဆွဲပြသထားပါသည်။ မီးရောင်စုံများကိုလည်း ထွန်းညှိထားပါသည်။ လူများမှာ ဇာတ်ရုံကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ထွက်သွားလာနေကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မိသားစုလည်း ဇာတ်ရုံကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ကြည့်ကြပါသည်။ ဇာတ်ရုံကြီးထဲတွင် ကုလားထိုင်များနှင့် ဖျာများကို ခင်းထားပါသည်။ လူတချို့မှာ ထိုင်နေကြပြီး ဆိုင်းဝိုင်းကြီးမှလည်း ဆိုင်းများတီးနေပါသည်။ ဇာတ်စင်ပေါ်တွင် ကားလိပ်ကြီးကိုချထားပြီး အနီရောင်ကားလိပ်ကြီးကို ဆလိုက်မီးများ ထိုးထားပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဇာတ်ရုံကြီးထဲမှ ပြန်ထွက်ခဲ့ကြပြီး ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်သို့ တက်ကြပါသည်။ ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် လူများမှာ ပြည့်ကျပ်နေပြီး ဆီမီးများ၊ ပန်းများကို လှူဒါန်းနေကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစု ဘုရားရှိခိုးပြီးသောအခါ တန်ဆောင်းတစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်နေကြပါသည်။ ဘုရားဖူးများမှာ ပို၍ ပို၍ များလာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုလည်း ပြန်ခါနီးတွင် ဘုရားကိုဦးချ၍ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။ အပြန်လမ်းတွင်လည်း ဘုရားပွဲဈေးတန်းတစ်လျှောက် ကြည့်ရှုကာ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။ ရွှေတိဂုံဘုရားပွဲတော်သည် လွန်စွာစည်ကားသော ဘုရားပွဲတော်ကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

အားကစားနှင့် ယဉ်ကျေးမှုပွဲတော်များဆိုင်ရာ
 စာစီစာကုံးများသည်
 ကစားရွယ် ကလေးများအတွက် အားကစားကို
 ခုံမင်လာစေရန်နှင့် မြန်မာတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုများကို
 နားလည်လက်ခံတတ်စေရန်
 ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

